

ಚಂದಮಾಮ

ಕೈಮಲ್

ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವ ಸ್ಪರ್ಧೆ
ಪ್ರವೇಶದ ನವಿಲು

ಬಹುಮಾನ ಗಳಿಸಿ.

ಕೈಮಲ್ - ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ ರೂ. 15
ಕೈಮಲ್ - ದ್ವಿತೀಯ ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10
ಕೈಮಲ್ - ತೃತೀಯ ಬಹುಮಾನ ರೂ. 5
ಕೈಮಲ್ - 5 ಪ್ರಶಸ್ತಿ-ಪ್ರಾಪಕ ಬಹುಮಾನಗಳು
ಕೈಮಲ್ - 10 ಪ್ರಶಸ್ತಿ-ಪ್ರಾಪಕಗಳು

ಚಂದಮಾಮ ಕೈಮಲ್ ಕೈಮಲ್

ಈವರೆ 12 ವರ್ಷದ ವರೆಗಿನ ಪ್ರಾಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು - ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಯಾವುದೇ 'ಕೈಮಲ್' ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಕಿ - ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ವಿಳಾಸ, ಕೋಡ್ P.B. No. 8828, COLABA, Bombay-400 005, ಫರಿಸಾಹು ಅಂತಿಮ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ಇದರ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕೃತವಾಗಿರಲಿವೆ.

Name _____ Age _____

Address _____

ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ವಿಳಾಸವನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ದಯವಿಟ್ಟು ಚಿತ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕವಾಗಿ ಬಗ್ಗಿದಂತೆ ಕುರಿ.

ಪ್ರದೇಶಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಕಳುಹಿಸುವ ಕೊನೆಯ ತಾರೀಖು: 31-12-1979

Vision
CONTEST NO.12

Results of Chandamama—Camlin Colouring Contest No. 10 (Kannada)

1st Prize: Gopal Umesh Hedge, Hegde, N.K. 2nd Prize: Rajesh M. Bolar, Bombay-75.
3rd Prize: S. N. Sinha, Mysore. Consolation Prizes: Lingajirao Mujumdar, Shorapur.
Kum. Ramachandra, Dharwar-500 001; Kuklam Prabhakar, Bandra (East); Shashidhar
Bijal Nargal, Dharwad Dist, 882 118; Jyoti Gururaj Mirji, Nipani.

ಚಂದ್ರಮಾವು

ಡಿಸೆಂಬರ್ 1979

★

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳು	... ೬	ಉಕ್ಕಿ ಬಂದ ಸರಸ್ವತಿ	... ೩೩
ಅಸಮೀಕ್ಷಕಾರಿತ್ವ	... ೭	ಅಪ್ಪಾವತ್	... ೩೭
ಕರಡಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು	... ೧೧	ಅಪವಾದ	... ೩೯
ಕೂಡಿದಾರದ ಕೆಲಸ	... ೧೯	ಸ್ಥಲಪ್ರಭಾವ	... ೪೩
ಗಂಡಂದಿರ ಅಡಿಗ-	... ೨೩	ಕೆಲಸದ ಆಳುಗಳು	... ೪೫
ದುಷ್ಟ ಭಾವನೆಯ ದುಷ್ಟಲಿತ	... ೨೭	ಋಣಮಂಕ್ರಿ	... ೪೮
ನ್ನೇಡದ ಬೆಲೆ	... ೨೮	ದೇವೀಭಾಗವತ	... ೫೦
ಭೃಗು	... ೩೦	ಪಕ್ಕೇತುಂಬೆ	... ೫೯

★

**ಲತಾಹ ನೀಡುವ
ಸವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ!
ನ್ಯೂಟ್ರಿನ್ ನ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಶ್ರೇಣಿ**

ಅಕ್ಕಿ ತ್ಯಜಿಸುವುದನ್ನು, ಅಕ್ಕಿ ಮಾಡಿ
ಮೊಟ್ಟೆ ಸೇವಿಸಿ,
ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಮತ್ತು ಸಾಕಾರಿ
ಹಣ್ಣು ಸೇವಿಸಿ, ರುಚಿಕರ, ಆರೋಗ್ಯಕರ,
ರಸವಂತವಾಗಿರು. ಹಳೆ ಟಾಫಿ,
ಮಿಠೈ, ಕ್ಯಾಂಡಿಮಾಲ್, ವಿಲಕ್ಟಿಡ್,
ಕೆಸ್ಟಿಕ್ ಟಾಫಿ, ಮಿಠೈ ಮಾಮಾಲ್
ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕವೇ ಬಗೆಗಳು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರಬೇಕು!

ನ್ಯೂಟ್ರಿನ್ ಕಾಫೀನಂ ಕುಡಿದು ರಿಮೇನ್
ಹೆಲ್ತ್ಯಾನ್ ಲೈವ್,
ಚಿಕಿತ್ಸಕರು, ಅಧ್ಯಾಪಕರು

CAS NCSB 750N

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು: 'ಚಕ್ರ ಸಾಣೆ'

ಸಂಚಾಲಕರು: ನಾಗರಾಜ್

ಪ್ರೌಢಮಕ್ಕಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕೆಲವುಬಾರಿ ದೊಡ್ಡ ಮಾತುಗಳು ಬರಬಹುದು. ಅಂಥವುಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆಗೇ ತಾತ್ಕಾರ ಮಾಡದೆ, ತಕ್ಕ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ನೀಡಿ ಮಕ್ಕಳ ಮನೋವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ದಾರಿಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿ ಮಗನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ ಶಂದೆ, ಕಡೆಗೆ ಮಗನಿಂದಲೇ ಬಂಧಮುಕ್ತನಾದ ವಿವರವನ್ನು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ಪುರಾಣ ಬಾಲ "ಅಪ್ಪಾವಕ್ರಮ" ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅಮರವಾಣಿ

ಅತ್ಯಲ್ಪಮುಖ ಸಾಧೂನಾಂ ಶಿಶು ಲೇಖನವ ನಿಷ್ಕೃತಿ

ಜಲ ಲೇಖನವ ನೀಚಾನಾಂ ಯತ್ ಕೃಕಂಕತ್ ವಿವಶ್ಯತಿ

ಸತ್ಪುರುಷರ ಕೃತಿಗಳು ಎಷ್ಟೇ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಶಿಶುಕ್ಷರಗಳ ಹಾಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ನೀಚರು ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲಾ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಹಾಗೆ ಅಗಿಂದಾಗಲೇ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

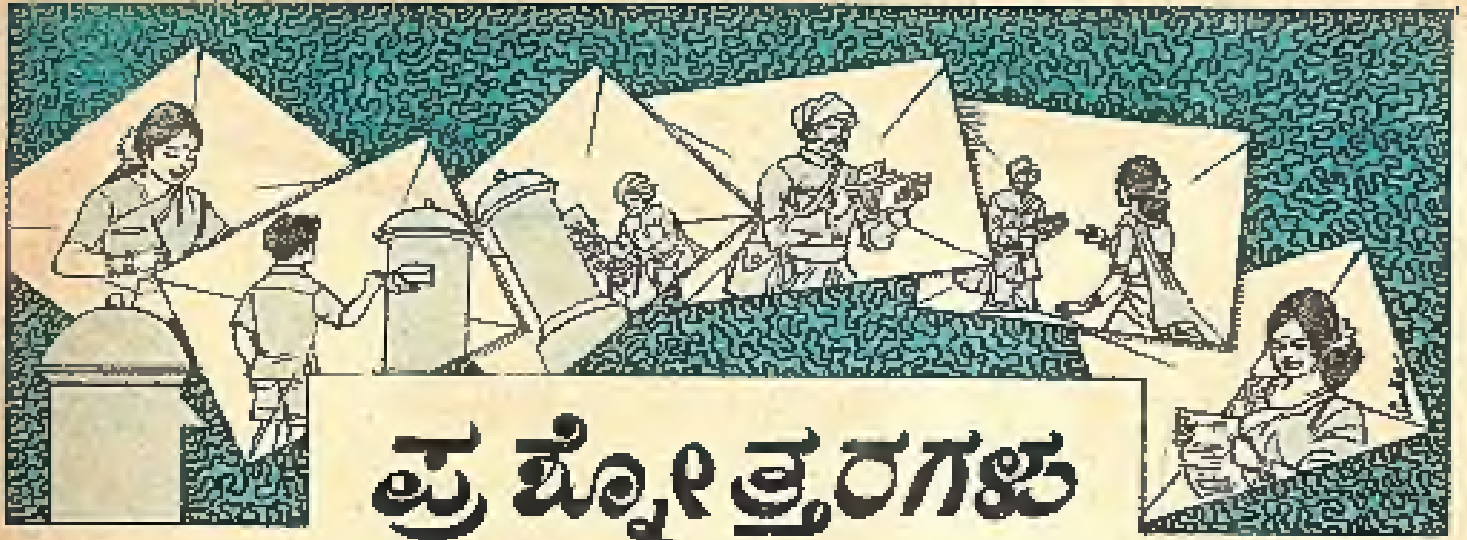
ಸಂಪುಟ: ೬೨

ದಿನಪತ್ರಿಕೆ '೨೯'

ಸಂಚಿಕೆ: ೬

ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು

ಪ್ರಿಪುರಾರಿ ಸಹಸಾರಾಯಣ, ಬೀಕ

ಪ್ರ: ಹಾಲು ಶಾಕಾಹಾರವೋ? ಅಲ್ಲ, ಮಾಂಸಾಹಾರವೋ ?

ಉ: ಆಹಾರಗಳನ್ನು ಸ್ವ ಸಂಬಂಧವೆಂದೂ ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಬಂಧವೆಂದೂ ವಿಭಜನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಹಾಲು ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಬಂಧವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬದಲಿಗೆ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ಹಿರಿಯರಿಂದ ಅಭಿಸಂಧವೆಂದೂ, ಅಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಅಭಿಸಂಧವೆಂದೂ ವಿಭಜನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಹಾಲು ಅಹಿಂಸೆಯ ಮೂಲಕ ಅಭಿಸಂಧ ಆಹಾರ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಕಾಹಾರಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಹಿರಿಯರನ್ನೇ ಆಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕಿತ್ತ, ದೊಡ್ಡ ತುಪ್ಪ, ಮೊಸರು ಮುಂತಾದುವು ಶಾಕಾಹಾರದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವರು ಕೋಳಿ ಮುಂತಾದ ವೆಣಿಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಶಾಕಾಹಾರವೆಂದೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿ ಸಹಜವಾದ ಅಂಗ ನಿರ್ಮಾಣ. ನರಗಳು, ರಕ್ತಪ್ರಸ್ರವಣ ಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ "ವೈಜಿಟೇರಿಯನ್ಸ್" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಬಂಧದ ಆಹಾರವನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಿರು. ಕಡೆಗೆ ಲಿವರ್ ಎಸ್ಟ್ರಾಕ್ಟನ್ನು ಬೆಸಸುವಾಗ ಶಿಗದುಸಿಕೊಂಡವನು ಕೂಡಾ ಅವರ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ "ವೈಜಿಟೇರಿಯನ್ಸ್" ಅಲ್ಲ. ಗಾಂಧಿಯನ್ನೂ, ಬೆರ್ನಾರ್ಡ್‌ಶಾಹನ್ನೂ ವೈಜಿಟೇರಿಯನ್ಸ್ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲು ಅವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಎಸ್. ಎಲ್. ಎಸ್. ಮೂರ್ತಿ, ಭಿಲ್ವಾಸಗರ್

ಪ್ರ: ಬುದ್ಧನು ಅಹಿಂಸಾ ವಾದಿಯಾದರೂ ಬೌದ್ಧರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳಾಗಿರುವುದು ಏಕೆಂದ ? ಬುದ್ಧನೇ ಸ್ವಯಂ ಮಾಂಸಾಹಾರ ತಿಂದು ಶುದ್ಧಕೊಂಡ ರೋಗದಿಂದಲೇ ಸತ್ತುಹೋದ ನಂಬುಡು ಹೇಗಾಯಿತು ?

ಉ: ಬೌದ್ಧವು ಶಾಕಾಹಾರವನ್ನು ಪ್ರಚಾರಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಲಂಕಾ, ಬರ್ಮಾ, ಚೀನಾ, ಜಪಾನ್, ಇಂಡೋ ಚೀನಾ, ಕೊರಿಯಾ ಮೈಕೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಬೌದ್ಧ ಮತವು ನಡೆದರೂ. ಈ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೌದ್ಧರು ಎಂದಿಗೂ ನಿರ್ದುಮುಖ್ಯರಾದ ಶಾಕಾಹಾರಿಗಳಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೌದ್ಧರು ಜೀವಹಿಂಸೆ ಮಾಡಬಾರದು, ಮೃಗಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬಾರದು ಎಂಬ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬುದ್ಧನ ಆಜ್ಞೆ ವೈರಿಯಾದ ದೇವದತ್ತನು ತನ್ನ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಆಮೋದಿಸಬೇಕೆಂದು ಬುದ್ಧನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅವರಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧರು ಶಾಕಾಹಾರಿ ಗಳಾಗುವುದು ಒಂದು. ಆದಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಬೌದ್ಧರು ಆಹಾರವನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ಸಂಪಾದಿಸುವರು. ಅವರಿಗೆ ಕುಳಿಸಿ ನೋಡುವವರು ಶಾಕಾಹಾರಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಶಾಸನವ ಅಧಿಕಾರವು ಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ಬುದ್ಧನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಕಾಹಾರವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿದವರು ಜೈನರು. ಜೈನರ ಪ್ರಭಾವವಿಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕೆ, ಶಾಸ್ತ್ರೀರವರಲ್ಲಿನಂತೆ ಪ್ರಾಪ್ತಗರು ಕೂಡಾ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳೇ.

ಅನೇಕಮುಖವಾಗಿತ್ತು

೭೭

ಸಹಸ್ರಬುದ್ಧಿ, ಶತಬುದ್ಧಿ, ಏಕಬುದ್ಧಿಗಳ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆತಿಯೋಧಿ, "ನೀನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೆಜವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಬಿಡು. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಧಿವಿಧಾನವೆಂಬುದೇನೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕಬುದ್ಧಿ ಕಪ್ಪೆಗೆ ಲೋಕಜ್ಞಾನ ಬೆನ್ನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ಆಪಾಯದಿಂದ ಒಡುಕಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಉಳಿದ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅಂತಹ ಲೋಕಜ್ಞಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದೇಹೊರತು ದುರಾಶೆಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ದುಷ್ಟಲಿಖವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಕೋತಿಯ ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಎಂಬ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳು" ಎಂದು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನೊಬ್ಬ ಹೆಸರಿನ ರಾಜ ನಿಧನನು. ಅವನ ಕುಮಾರರಿಗೆ ಕೋತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಡುವುದೆಂದರೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಬಗೆಬಗೆಯ ತಿಂಡಿವದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಮುಂದೆ ಹಾಕಿ, ರಾಜಭವನದ ಪಠಾರದೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಕೋತಿಗಳು ತಿಂಡಿಗಳ ರುಚಿ ಹಿಡಿದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂದು ಕೊಬ್ಬುತ್ತ, ರಾಜಭವನದ ಪಠಾರದೊಳಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಳಗಿಕೊಂಡುವು. ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ನಾಯಕನಾಗಿ ಒಂದು ಮುದಿಕೋತಿ ಇದ್ದಿತು. ಅದು ಬೃಹಸ್ಪತಿ, ಚಾಣಕ್ಯರಂತಹ ರಾಜನೀತಿಜ್ಞರು ಬರೆದ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೇಳಿ, ವೈದ್ಯ, ಪಶುವೈದ್ಯ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಕೂಡಾ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿತು. ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಕೋತಿಯಾಗಿತ್ತು ಅದು.

ಮಹಾರಾಜನ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಕುರಿಟಗರುಗಳ ಮಂದೆಯೂ ಇದ್ದಿತು. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಕುಳಿತು ಸವಾರಿ ಮಾಡುವರು. ಆಡುವರು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟಗರು ಮೊದ್ದೆ ತಿಂಡಿ ಬಾಕವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ, ಅಡಿಗೆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿರುವುದ ನೆಲ್ಲಾ ತಿಂದು ತೀರಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅಡಿಗೆ ಯವರು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೈಗೆ ಮನು ಸಿಕ್ಕಿಕೋ ಆದನ್ನೆತ್ತಿ ಟಗರನ್ನು ಹೊಡೆಯುವರು, ಕಿಟ್ಟಿಗೆ ಯಾದರೂ, ಕೋಲಾದರೂ ಗಡಿಗೆಯಾದರೂ

ಕೆಂಪಿನ ಪಾತ್ರವಾದರೂ ಯಾವುದೆಂದು ನೋಡದೆ
ಟಗರನ್ನು ಹೊಡೆಯುವರು, ಅರ್ಧಪಟ್ಟು ತಿಂದು
ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅದೇ
ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಆ ಟಗರು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಕೋತಿಗಳ
ನಾಯಕನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಹೀಗೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿತು:

“ಈ ಟಗರಿಂದ ಕೋತಿಗಳಿಗೆ ಮಜ್ಜೆ
ಬರುವುದು ಖಂಡಿತ. ಟಗರಿಗೂ ಅಡಿಗೆಯವರಿಗೂ
ನಡೆಯುವ ಘರ್ಷಣೆಯಿಂದ ಕಡೆಗೆ ಅಪಾಯ
ಬರುವುದು ಕೋತಿಗಳಿಗೆ. ಆ ತಿಂಡಿ ಬಾಕ ಟಗರಿಗೆ
ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುವ ಪಾಕಗಳೆಂದರೆ
ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಡಿಗೆಯವರು
ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನೆತ್ತಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಫಕ್ಕನೆ ಅವರ
ಕೈಗೆ ಉರಿಯುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅದರಿಂದಲೇ
ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಆ ಟಗರಿನ ಶರೀರದ
ರೋಮಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಿಡಿದೀತು. ಅದು ಓಡಿ

ಹೋಗಿ ಅಶ್ವಶಾಲೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಕುರಿಗಳ
ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ ತಲವುತ್ತದೆ. ಉರಿಯನ್ನು ತಾಳಲಾಗದೆ
ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ನೆಲದಲ್ಲಿದ್ದ
ಒಣ ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಿಡಿದು ಅಶ್ವಶಾಲೆಯ
ಮುಳುಹುಲ್ಲಿನ ಮೂಡಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾರಿಬಿಡುತ್ತದೆ.
ಮತ್ತೆನು ? ಕೆಲವು ಕುದುರೆಗಳು ಸಾಯಬಹುದು.
ಕೆಲವು ಕುದುರೆಗಳು ಸಾವಿನಿಂದ ಪಾಲಾಗಿ ಓಡಿಬರೂ
ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಾಯುತ್ತವೆ. ಕುದುರೆಗಳ ಶರೀರದ
ಲ್ಲಾದ ಸುಟ್ಟ ಮೊಕ್ಕೆ ಗಾಯಗಳಿಗೆ, ಆಗಲೇ
ಕೊಂದ ಕೋತಿಗಳ ಕೊಬ್ಬಿನ ಮುಲಾಮು ಹಚ್ಚಿ
ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿದರೆ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಶಾಲಿ
ಪೋತ್ರನಂತಹ ವಶುವೈದ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.
ಸುಟ್ಟ ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಕೋತಿಯ ಕೊಬ್ಬು ಅತ್ಯುತ್ತಮ
ವಾದ ಔಷಧವಂತೆ. ತನ್ನ ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯ
ಕುದುರೆಗಳು ಸುಟ್ಟ ಮೊಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಒದ್ದಾಡಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ರಾಜನು ಅಸ್ಥಾನದ ವಶುವೈದ್ಯನ
ಅಲೋಚನೆ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಹೇಗೂ ಈ
ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ರಾಜನಿಗೆ ಕುದುರೆ
ಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲದೆ ಕೋತಿಗಳೆಂದರೆ ಏನಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ?
ಅದರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಕೋತಿಗಳನ್ನೂ
ಹಿಡಿದು ಕೊಲ್ಲಿಸಿ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೋತಿಗಳ
ಕೊಬ್ಬು ತೆಗೆಯಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಕುದುರೆಗಳಿಗೂ ಚಿಕಿತ್ಸೆ
ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ಒಂದುದಿನ ನಡೆದೇ
ಹೀರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಕೋತಿಗಳನ್ನು
ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದುದು ನನ್ನ ವಿಧಿ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ
ಜಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.”

ಅದು ಒಂದು ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲಾ
ಕೋತಿಗಳನ್ನೂ ಸಮಾಮೇಶಗೊಳಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ
ಬರಲಿರುವ ಆಪತ್ತನ್ನು ಕುರಿತು ಎವರವಾಗಿ
ಹೇಳಿತು. ಕಡೆಗೆ ಅದು ಕೋತಿಗಳಿಗೆ ಈಡೀತಿಯಾಗಿ
ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿತು :

“ಆ ಹಿಂಡಿಬಾಕೆ ಟಗರಗೂ ಅಡಿಗೆಯವರಗೂ ನಡೆಯುವ ತಿಕ್ಕಾಟದಿಂದ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಮಗಿಲ್ಲಾ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಿರಿ. ಬದುಕಿರುವಷ್ಟು ಕಾಲದವರೆಗೆ ಬದುಕಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವವರು ಜಗಳ ಗಂಟರ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಇರಲೇ ಬಾರದು. ಈ ಒಗೆಯ ಸುಫಾರ್ವಗಳಿಂದ ಹಚ್ಚಿಗಿದ್ದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಸಹಾ ಭಗ್ಗನೆ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಕಟ್ಟ ಕಟ್ಟ ಬೈಗುಳ ಮಾತುಗಳು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಸ್ನೇಹಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಒರೆಸಿ ಹಾಕುತ್ತವೆ. ಹೊಲ್ಲದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಎಂತಹ ಜೀರ್ಣೋ ಕಳಂಕ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವತ್ತು ಬರುವ ವರೆಗೂ ಕಾಯದೆ ನಾವು ಮುಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆರಣ್ಯದ ಕಡೆಗೇ ಹೋಗಿಬಿಡೋಣ, ನಡೆಯಿರಿ.”

ವೃದ್ಧ ನಾಯಕನ ಹಿತೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋತಿಗಳೆಲ್ಲ ಕಲಕಲನೆ ನಕ್ಕವು. ಅವು ತಮ್ಮ ನಾಯಕನನ್ನು ನೋಡಿ, “ನಿನ್ನಗೆ ಮುದಿಹುಟ್ಟು ಕವಿದಿದೆ. ಬುದ್ಧಿಮಂಕಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಧೈರ್ಯ ಸಕ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಏನೇನೋ ಅವತ್ತುಗಳನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಆರೋಚನೆ ಹೇಳುತ್ತೀ! ನಾವಂತೂ ಸ್ವರ್ಗದಂತಹ ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಾರಿವು. ರಾಜಕುಮಾರರು ಕೊಡುವ ರುಚಿರುಚಿಯಾದ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕಾಡಿನ ಹುಳ್ಳಗೆ, ಉಪ್ಪಿಗೆ, ಚೂಗರಿಸ, ಕಹಿಯಾದ ಕಾಯಿಕಂಡೆಗಳನ್ನು ನಾವು ತಿನ್ನಲಾರೆವಷ್ಟೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದುವು.

ಅವುಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮೂಡಿಕೋತಿಗೆ ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತು. ಅದು ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆಂದಿತು : “ಮೂಢ ಮತಿಗಳೇ! ಈ ಸುಖಗಳು ಸ್ಥಿರವಾದುವಲ್ಲವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಲಾಗದೆ ಹೋದಿರಲ್ಲಾ! ಈ ಸುವಾಸನೆಯ ಅಹಾರವದಾರ್ಥ

ಗಳೇ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೂ, ವಿಷವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತವೆ. ನನ್ನ ಕಣ್ಣೆ ದಿರಿ ನಜ್ಜೇ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಸಾಯುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ನನ್ನಿಂದಾಗದು. ನಾನು ಈಗಲೇ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಸ್ನೇಹಿತರ ದೀನವರಿಸ್ತೀಯನ್ನೂ. ತಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಶತ್ರುಗಳು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದನ್ನೂ. ತಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಪರಕೀಯರು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೂಡಿಯುವುದನ್ನೂ, ತನ್ನ ಕುಟುಂಬವು ಪಾಶವಾಗುವುದನ್ನೂ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡದಿರುವವನು ಧನ್ಯನೆನ್ನತಾರೆ.”

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಆ ಮುದಿ ಕೋತಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಮಾತ್ರ ಎಂದಿನಂತೆ ಸಾಗಿದುವು. ಆಮೇಲೆ ಒಂದುದಿನ ಹಿಂಡಿಬಾಕೆ ಟಗರು ತನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸದಂತೆ ಅಡಿಗೆ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ರಾಜನಿಗಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಅಡಿಗೆ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿನ್ನತೊಡಗಿತು. ಇನ್ನೂ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸ

ಪೂರ್ತಿ ಮುಗಿಯಲೂ ಇಲ್ಲ. ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳು ಇನ್ನೂ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಟಗರಿನ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಗೊರುವರಿಗೆ ಬಂದ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಮೇರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕೈಗೆ ಬೇರೇನೂ ಸಿಕ್ಕದೆ. ಉರಿಯುವ ಕೊಳ್ಳಿಯನ್ನೇ ತೆಗೆದು ಆ ಟಗರಿನ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕಾರೇಟು ಬಾರಿಸಿದರು. ಅದು ನೋವಿನಿಂದ ಕಿರಿಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಅದರ ಉದ್ವಾದ್ವಾದ ಉಣ್ಣೇ ಕೂದಲಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅದು ಕುದುರೆಯ ಶಾಲೆಯ ಹತ್ತಿರದ ಒಣಹುಲ್ಲು ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡಿತು. ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಿಡಿದು ಅಶ್ವಶಾಲೆಗೂ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿ ಕೊಂಡಿತು. ಕೆಲವು ಕುದುರೆಗಳು ಸತ್ತವು. ಕೆಲವು ಕುದುರೆಗಳು ಕುದುರಾದುವು. ನೌಕರರು ಓಡಿ ಬಂದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಚು ಕೆಲವು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ಸುಟ್ಟು ಬೊಕ್ಕೆಗಳೆದ್ದು ನೋವಿನಿಂದ ಅವರಣ ರೊಳಗೆಲ್ಲಾ ತುಳ್ಳಾದತೊಡಗಿದುವು.

ಕುದುರೆಗಳೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ರಾಜನು. ಅವುಗಳ ದೀನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳವಾಗಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತ, ಆಸ್ಥಾನದ ಪತುವೈದ್ಯ ನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದನು. "ಈ ಕುದುರೆಗಳ ನೋವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿರಿ"

ಎಂದು ರಾಜನು ವೈದ್ಯನಿಗೆ ಆಪ್ತನೆ ಮಾಡಿದನು. ವೈದ್ಯನು ಕೂಡಲೇ ವೈದ್ಯಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಿ. "ಮಹಾರಾಜರೆ, ಪತುವೈದ್ಯದ ಹಿತವಾಹ ನೆನಿಸಿದ ಶಾಲಿಹೋತ್ರನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆಗ ತಾನೇ ಕೊಂದ ಕೋತಿಗಳ ಕೊಬ್ಬನ್ನು ಕೆಗೆದು, ಕುದುರೆಗಳ ಸುಟ್ಟ ಬೊಕ್ಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಪತ್ತೆಯಿಟ್ಟು ಪಚ್ಚಿ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಸುಖೋದಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಕತ್ತಲೆ ಓಡಿಹೋಗುವ ಹಾಗೆ. ಅವುಗಳ ನೋವು ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಅದುವರಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಮಾಡೋಣ" ಎಂದನು.

ಅವರಣದೊಳಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಕೋತಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ರಾಜನು ಆಪ್ತನೆ ಮಾಡಿದನು. ಕೂಡಲೇ ನೌಕರರು ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ನೆವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೋತಿಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಓಡಿದು ಕೊಂದು. ಅವುಗಳ ಕೊಬ್ಬು ತೆಗೆದು, ಕುದುರೆಗಳ ಗಾಯಗಳಿಗೆ ಪತ್ತೆ ಕಟ್ಟಿದರು.

ಅರಮನೆಯ ಆವರಣದಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಕಡೆಯವ ರೆಲ್ಲಾ ಸತ್ತುಹೋದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮುದಿ ಕೋತಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿತು. ಹಾಗೆ ಸತ್ತ ಕೋತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಮುದಿಕೋತಿಯ ಸಂತಾನವೂ, ಅವುಗಳ ಸಂತಾನವೂ, ದಾಯಾದಿ ಗಳೂ, ಇತರ ಬಂಧುಗಳೂ ಇದ್ದುವು.

ಕೂಡಿಬಾರದ ಕೆಲಸ

ಎಂತಹ ಪಂಥಕ್ಕೂ ಹಿಂಜರಿಯದವನಾದ ರಾಜಾ ಕ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶವವನ್ನು ಇಳಿಸಿ ತನ್ನ ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮೌನವಾಗಿ ಸ್ಮಶಾನದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಶವ ದೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಬೇತಾಳವು ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿತು : "ಎಲಾ ರಾಜನೇ, ನೀನು ಹೀಗೆ ಬಿಡದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೆಲಸವು ನಿನಗೆ ಕೂಡಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಸಂದೇಹವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳು ಕೂಡಿಬಾರವು. ಒಂದು ಕೆಲಸ ತನಗೆ ಕೂಡಿಬಾರದೆಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ಹಾಗೆ ಆ ಕೆಲಸದ ಗೊಡವೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ನಿನಗೆ ದಾರಿಯು ತ್ರಮಾ ತಿಳಿಯದ ಹಾಗೆ ಆ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳಿಕೊಂಡೇ ನಡೆಯುವಿ ಯಂತೆ." ಹೀಗೆ ಬೇಳ ಬೇತಾಳವು ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿತು :

ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ರತ್ನಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಮತ್ತು ಗೋವಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ನೇಹಿತರಿದ್ದರು. ಅವರ ಇಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ

ಬೆತ್ಯಾಳಕಥೆಗಳು?

ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ವೈದ್ಯನೇ ಆದರೂ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ವ್ಯವಸಾಯ ದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ತಳಗಿ ಸುರಿತು ಹೋಗಿದ್ದನು. ಗೋವಿಂದ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ವರ್ತಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಕುಲವಾ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಒಂದುಕಾಲ ಗೋವಿಂದ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಯನ್ನು ಕುರಿತು, "ರಂಗಯ್ಯಾ, ನೀನು ನಮ್ಮ ಕುಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ ವ್ಯಾಪಾರದ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದು ಸರಗೇನೂ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮ್ಭಂಧವರಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರವೇ ಹೇಳಿದರು ನೀನು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇಮ್ಮಡಿ ಮುಮ್ಮಡಿ ಧನಕವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿ ಗೊತ್ತಾ" ಎಂದನು.

"ವ್ಯಾಪಾರವು ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಬರುವುದಿಲ್ಲ ಬಿಡು" ಎಂದನು ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ. ಅವನ ತಾತ ಮುಕ್ತಾತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೀಷ್ಠಿಯು

ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಒಂದ ಸಾವಿ ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೀಷ್ಠಿಯ ತಾತ ತ.ಫಾನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತನ್ನ ಹಡಗಿನೊಂದಿಗೆ ಸಮುದ್ರದ ಪಾಲಾದನು. ಒಂದೇಬಾರಿ ಸಮಸಾರವಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅನಂತರ ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೀಷ್ಠಿಯು ತಂದೆ ಮೊದಲಿಯನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದನು. ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಅವರ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದನು. ಈಗ ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೀಷ್ಠಿಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಒಗಿರುವಾಗ ಒಂದುದಿನ ಗೋವಿಂದ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೀಷ್ಠಿಯೊಂದಿಗೆ ತಾನು ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರದ ಮೂಲಕ ದ್ವೀಪಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿ ಫಾರೀ ಲಾಭ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿವೇನೆಂದೂ, ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಕೂಡಾ ಅರ್ಥ ಫಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದರ ಇಬ್ಬರೂ ಲಾಭ ಪಡೆಯ ಒಪ್ಪಂದವೂ, ಮಿಷನ್‌ಗಳ ಕೂಡಿ ಬರುತ್ತ ಮೆನ್ನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಿ ಹೇಳಿದನು.

ಗಾಢಾರಣವಾಗಿ ವರ್ತಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನಗೆ ಕೂಡಿ ಪಾರವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ, ಯಾವ ಅಕರ್ಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾದನೋ ತಿಳಿದುದು. ತಾನು ಒಂದು ಗೋವಿಂದ ಶ್ರೀಷ್ಠಿಯಷ್ಟೇ ಮೂಲ ಧನ ವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಫಾಗವ್ಯ ನಾಗಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು.

ಇದು ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಬೆಂಟನೊಂದರೂ ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ ಅವನು ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ತನ್ನ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ. ಆ ಹಗಲಿಂದ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಸಾಲ್ಕುಮಂದಿ ಮಗಂದಿದ್ದನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಗೋವಿಂದ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟನು.

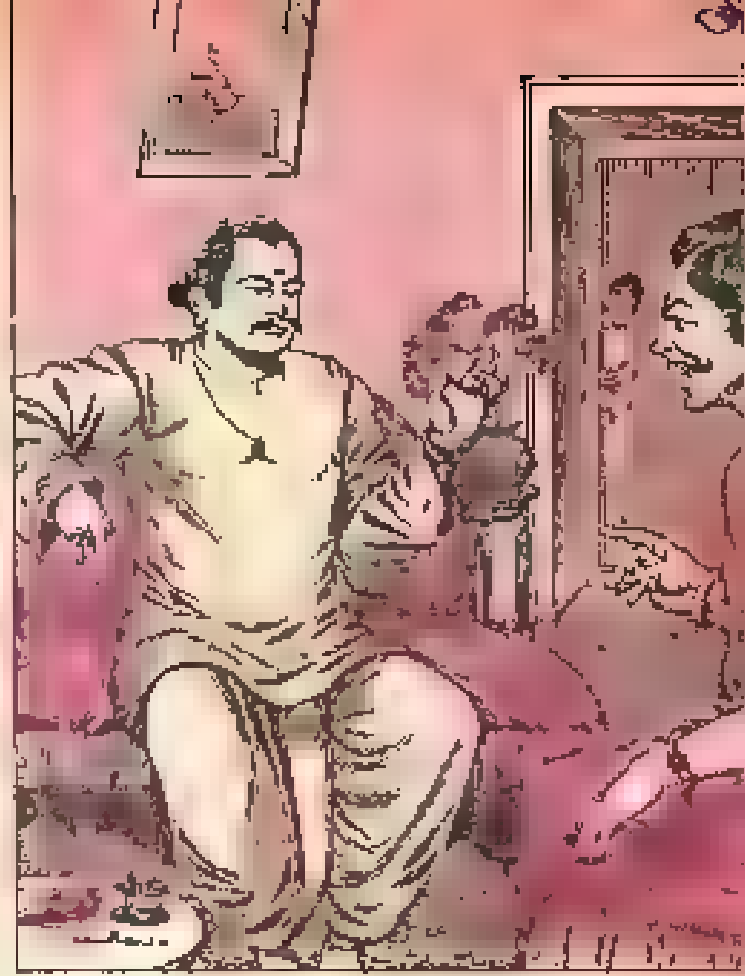
ನಡು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಡಗು ಭಾರಿ ತುಘಾಸಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತು. ವ್ಯಾಪಾರದ ಸರಕು ಗಳಿಷ್ಟವೂ ಒದ್ದೆಯಾಗಿ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಯುವು. ಜೀವ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವುದೋ ತೀರವನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ನೆನೆದು ತುಳಾಡ ಸರಕುಗಳನ್ನು ತೀರಾ ಅಗ್ಗಕ್ಕೆ ಮಾರಿ ನಷ್ಟವನ್ನು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರೂ ಒಡುಕಿ ಉಳಿದುದೇ ದೊಡ್ಡವೆಂಬಂತೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು.

ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ಹೆಂಡತಿ, " ಹುಳಾಡ ಹಾ ಹೋದರೆ ಹೋಗಲಿ. ಗಂಡನೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಪ್ರಾಣವೊಂದಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಬಂದರಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು." ಎಂದುಕೊಂಡು ತಾನು ಹರಕೆ ಪೇಳಿಕೊಂಡ ದೇವರಿ ಗೆಲ್ಲಾ ಹರಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಬಂದಳು.

ಆದರೆ ಅವಳ ಸಮಾಧಾನ ಏಕೆ ದಿನ ಉಳಿಯ ರಿಲ್ಲ. ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಿ ತನ್ನ ಉಳಿದ ಹೊಲಗಳ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿ ಮತ್ತೆ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ತಯಾ ರಾದನು. ಆದನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತೆ ಕುಂದಿಹೋದಳು. " ನೀನು ಕೂಡಾ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬರುವಿಯಾ ಗೋವಿಂದಯ್ಯಾ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಿ.

" ಅಮ್ಮೋ! ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮುಳುಗುವುದೇ ? ನನ್ನಿಂದಾಗದವ್ವ!" ಎಂದನು ಗೋವಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠಿ ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ.

ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಿ ತನ್ನ ಮಗಂದಿರನ್ನೂ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಒಪಲು ಕರೆದನು. " ನಾವು ಬಾರೋ. ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಬೇಡಿ ತಿಂದೇವು. ಇದ್ದ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿ ಯಾಕಾಯಿತು. ಜೀವ ಉಳಿದರೆ ಕೂಲಿಸಾಲಿಪಸಾಡಿ ಯಾವರೂ ಒಂದುಕ-ತ್ಯೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೀಳಲು ನಮ್ಮಿಂಬಾಗದು." ಎಂದರು ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ಮಗಂದಿರು.

ಈ ಸಾರಿ ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರವು ಒಲು ಬೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಹಾವ ಹೂಕ್ಕಿನಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಲು ಕಾಫ ಬಂದರೆ ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತೆ ಲೆಕ್ಕ. ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಹತ್ತು ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು. ತಾನು ಮಾರಿದ ಹೊಲಗಳಿಗಿಂತ ಇಮ್ಮಡಿ ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಇತರ ಅಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಸಂಪಾದಿಸಿದನು.

ಗೋವಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠಿ ತಾನು ರಂಗಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗದೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟನೋ ಎಂಬೂ ಅವನು ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಷ ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯನ್ನು ಪೋಡಿ " ಈ ವರ್ಷ ಮತ್ತೆ ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಿಯಾ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

" ಇನ್ನು ಆದ್ಯಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗಲಾರೆನವ್ವ ನನಗೆ ವರ್ತಕ ವೃತ್ತಿಯೇ ಕೂಡಿಬರುವಂಥವಲ್ಲ.

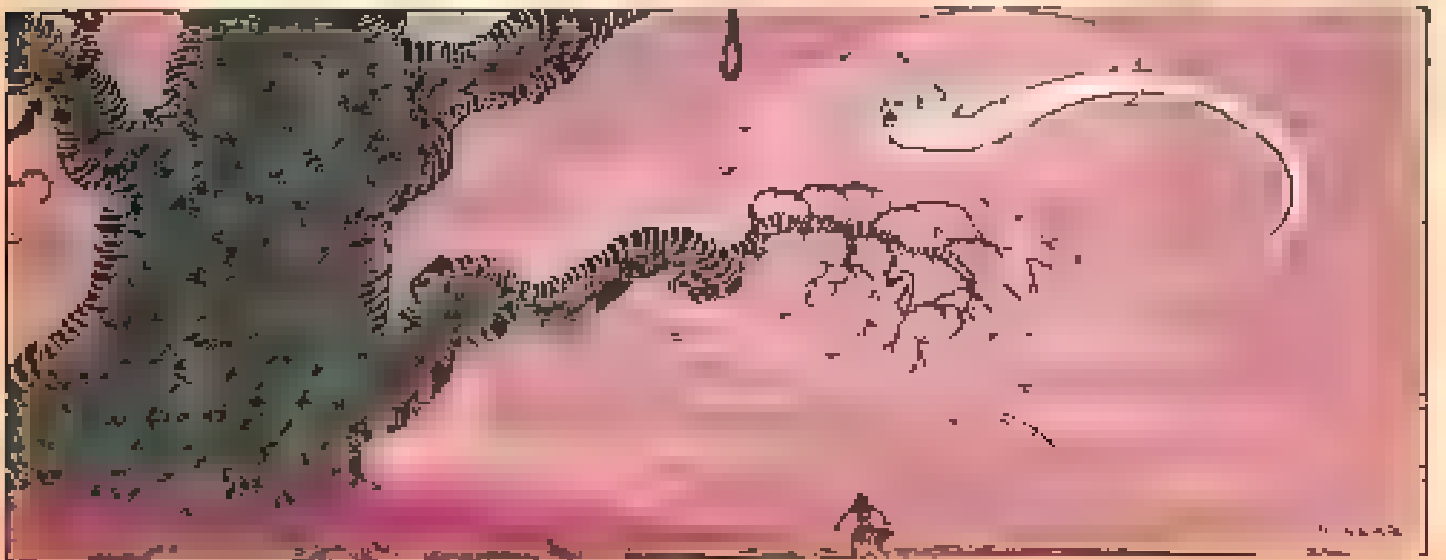
ಕೈಲಾಗುವ ಕೆಲಸ, ನನ್ನ ವ್ಯವಸಾಯ. ಇದೇ ಸಾಕು!”
ಎಂದನು ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಿ.

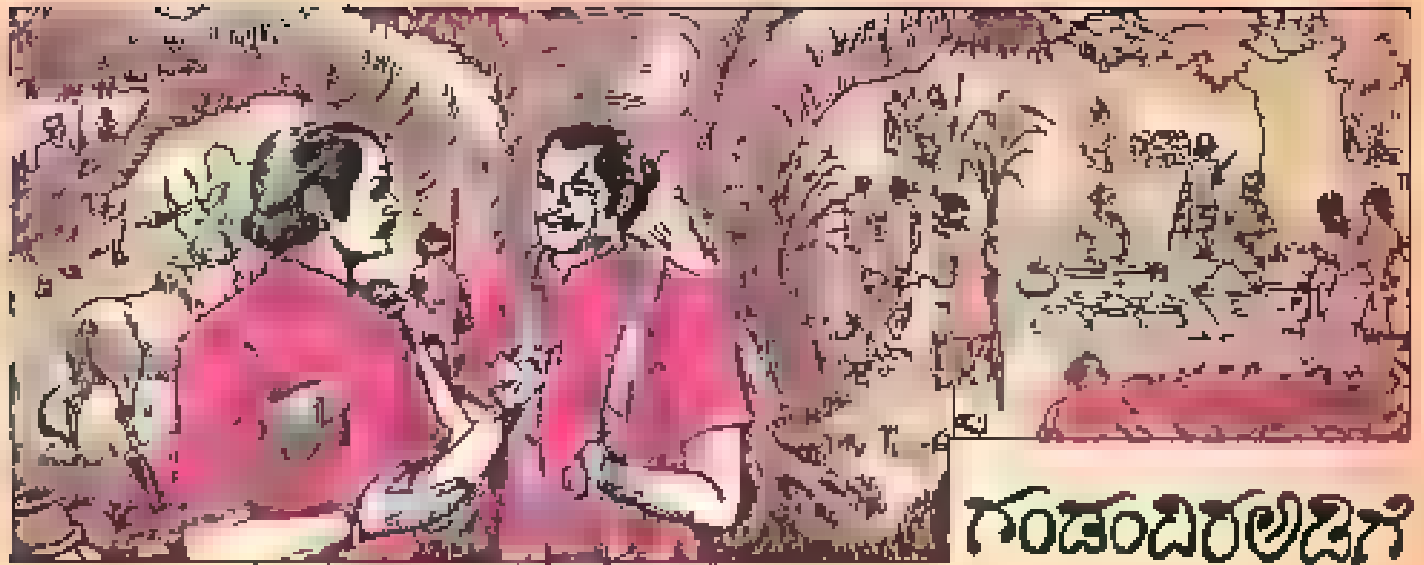
ಬೇತಾಳವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, “ಈಗ
ಮೇಲೆ ರಾಜಾ, ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ಮನಸ್ಸೆತ್ತವು
ಎಂಬುದು? ಅವನು ಎಡಕ್ಕೂ ವರ್ತಕ ವೃತ್ತಿ
ತನ್ನ ಕೂಡಿಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂಥುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ
ಗೋವಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ ಹತಯಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ
ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಹೋದ? ಹಾಗೆ ಹೋದವನಿಗೆ
ಮೊದಲ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರವು ಕೂಡಿ
ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ರುಜುವಾದ ಮೇಲೆ, ಎರಡನೇ
ಸಾರಿ ಅದೇ ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ.
ತನ್ನ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರಿದ್ದಾನೆ.
ಅದರಲ್ಲಿ ಆಪಾರ ಅಂಭವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದವನು,
ಆ ಮೇಲೆ ಅದು ತನ್ನಿಗೆ ಕೂಡಿಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು
ನಿಶ್ಚಯವೇ? ಇಂತಹ ಅವನ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರವರ್ತನೆಗೆ
ಏಕೆ ಅರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿದೂ ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನನ್ನ
ಕಲೆ ಸಾವಿರ ಹೋಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.” ಎಂದಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಮಿಕೃಷ್ಣನು ಹೀಗೆಂದನು: “ವ್ಯವ
ಸಾಯವು, ವ್ಯಾಪಾರವು ಮೇರೆ ಮೇರೆ ಮನಸ್ಸೆತ್ತ
ಗಳಿಗೆ ಆನುಕೂಲಿಸಿದುದಿಲ್ಲವು ಆ ಸಂಗತಿ ರಂಗಯ್ಯ
ಶ್ರೇಷ್ಠಿಗೆ ತಿಳಿದು ಗೊತ್ತು. ವರ್ತಕವೃತ್ತಿಯವನಿಗೆ
ಜೂಜಾಗಾರಾಗಿರುವಂತಹ ಹುಟ್ಟು ಸಾಹಸವಿರ

ಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಶ್ರಮಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೂ
ಸಹನೆವೂ ಇರಬೇಕು. ತನ್ನಗೆ ವರ್ತಕ ವೃತ್ತಿ ಕೂಡಿ
ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಿಯ
ಗುರೈತ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಜೂಜಾಗಾರನ ಮನಸ್ಸೆತ್ತವಿಲ್ಲ
ವೆಂಬುದೇ. ಅವನೇ ಹೊರತು ವರ್ತಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನಿಗೆ
ಯಾವಾಗಲೂ ಗವ್ವವೇ ಬರುತ್ತದೆಂಬುದು ಅವನ
ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಮೊದಲನೇಸಾರಿ ಗೋವಿಂದ
ಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಕರೆವಾಗ, ಅವನಲ್ಲಿ
ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ತಾತಮುತ್ತಾತರ ಜೂಜಿನ ಮನ
ಸ್ಸೆತ್ತವು ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದಿತು. ಸಮುದ್ರ ವರ್ತಕದಲ್ಲಿ
ಏನು ಕಿಂದುದರಿಂದ ಆ ಜೂಜಿನ ಮನಸ್ಸೆತ್ತವು
ಇನ್ನಷ್ಟು ಪ್ರಕೋಟಿಸಿತು. ಏತಹ ದುರದೃಷ್ಟವಂತ
ನಾದರೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಎರಡುಸಾರಿ ಏನು ತಿನ್ನಲಾದ.
ಆದುದರಿಂದ ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಿ ತಸಗಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಪಣಕ್ಕೆ ಒಡ್ಡಿ ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರದೊಂದಿಗೆ
ಜೂಜಾಡಿದನು. ಅಂಥ ಬುದಿಹು. ಅದರೊಂದಿಗೆ
ರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೇಷ್ಠಿ ಮಂದಿನಂತಾದನು ಅವನ ಮನ
ಸ್ಸೆತ್ತಕ್ಕೆ ಜೂಜಾಡ ಸೇರದು. ಆದುದರಿಂದ ಮತ್ತೆ
ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೇ ಲುಟಗೊಂಡನು.

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮೌನಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ
ಬೇತಾಳವು ಶಮಸಮೇತ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ
ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆತಾಡ ತೊಡಗಿತು.

ಗಂಡಂದಿರಲಿಡಿಗೆ

ಹಿರಿಯರೊಳಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಶೂನಾರವೂ ಸಂತೆ ನಡೆಯು
ತ್ತಿತ್ತಿತು. ಒಬ್ಬನೊಂದು ಶೂನಾರವ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ
ಈಡೆಯ ಉರಿನ ಭೀಮಯ್ಯನೂ ಆಚೆಯ ಉರಿನ
ರಾಮಯ್ಯನೂ ಆಕಸ್ಮಾತ್ಪಾಗಿ ಸಂಧಿಸಿದರು. ಅವ
ರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಬಾಲ್ಯ
ಮಿತ್ರರು. ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸಂಸಾರ ನಡೆಸಲು
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಊರು
ಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟವರು.
ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು
ಕೊಂಡರು. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಒಬ್ಬರ ಸಂಗತಿ ಒಬ್ಬ
ರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಭೀಮಯ್ಯನು ಚಕ್ಕ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನ
ಹೆಂಡತಿ ಶಾಂತಮ್ಮ. ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ
ಒಂದರ ಒಬ್ಬ ಮಗವಿದ್ದನು ರಾಮಯ್ಯನು ಬೇಸಾಯ
ಮಾಡುತ್ತ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನ
ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಸೀತಮ್ಮ. ಇವರಿಗೆ ಕೂಡಾ
ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದರ ಮಗವೊಬ್ಬಳಿದ್ದಳು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಆ ಸ್ನೇಹಿತರಿಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ
ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ

ಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತ
ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹೋಲಿಕೆಯಿದ್ದಿತು. ಅದೇನೆಂದರೆ
ಇಬ್ಬರ ಹೆಂಡತಿಯರೂ ಸೋಮಾರಿಗಳು. ಇಬ್ಬರೂ
ಗಂಡುಗೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅಡಿಗೆಮಾಡಿ ಒಡಿಸುವವರಲ್ಲ.
ಅದರ ಅವರಿಗೆ ಅಡಿಗೆಮಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ
ಮೆದಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆವರಾದುದರಿಂದ ಅಡಿಗೆಮಾ
ಡಲು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲ. ಅನ್ನವನ್ನು ಮುಟ್ಟದೂರಿ
ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಪಲ್ಯವನ್ನು ಅಡಿ ಹೊಕ್ಕಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.
ಹೀಗೆ ಏನೋ ಒಂದು. ಇಂತಹ ಅವರ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು
ಊಟಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಅವರು ಅಡಿಗೆ
ಮಾಡಿದ ದಿನಸು ಮನೆಯವರಿಗೆ ಉಪವಾಸಮೇ ಸರಿ.
ಅದರಿಂದ ಆ ಇಬ್ಬರ ಗಂಡಂದಿರೂ ತಾವೇ ಅಡಿಗೆ
ಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ, ಇತರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ಮಿತ್ರರೂ ತಮ್ಮ
ತಮ್ಮ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ. ಅವರು
ಹೆಂಡಂದಿರ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನೂ ಒಡೆದು ಪಾಕಿ
ಅವರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸಲು
ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡರು.

ಅವರಂತೆ ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಒಂದು ಪಥಕವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಭೀಮಯ್ಯನು ಶ್ರೀಮಂತನ ಹಾಗೆ ದುಸ್ತು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡನು. ಆ ಮೇಲೆ ದಾಮಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಭೀಮಯ್ಯನೂ, ಭೀಮಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ರಾಮಯ್ಯನೂ ಹೋದರು. ಮಿತ್ರರ ಪೆಂಡಕಿಯರಿಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಪರಿಚಯ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು.

ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಶನಿವಾರ ದಿನ ರಾಮಯ್ಯನು ಭೀಮಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ರಾಮಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಭೀಮಯ್ಯನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. "ಅವನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ತಿಳಿದು, "ಛೇದನ ಇದ್ದಾನೆಂದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮನೆಯೇ ವಿಷಯ ಮಾಡಲು ಇವತ್ತು ಒಳ್ಳೇ ದಿನ ವಾಗಿತ್ತು" ಎಂದನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶಾಂತಮ್ಮನಿಂದ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಮೆರೆದಿದ್ದು ಅವಳು ತನ್ನ ಹಾಗೆ ರಾಮಯ್ಯನು

ಮಾಡಿದ ಶ್ರಮಂತನ ಹಾಗೆ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಬಟ್ಟೆ ಗವಾ ಧರಿಸಿದ್ದ. ಅಂತೆಯೇ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಒಳ್ಳೆಯ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಎಂದು ಮದುವೆಯಾಗುವವರು ಆಶೆಯಿಂದ ಶಾಂತಮ್ಮ ರಾಮಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಗಂಡ ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂದೂ, ಈಗ ಬರುತ್ತಾ ನೆಂದೂ ಹೇಳಿದಳು. ಆ ದಿನವಿಡೀ ಭೀಮಯ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಶಾಂತಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಡಿಗೆಮಾಡಿ ಅವಳಿಗೆ ಉಪಚಾರದ ಊಟ ಹಾಕಿದಳು. ಮಾರನೇ ದಿನವೂ ಭೀಮಯ್ಯ ಮನೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. "ಏನೋ ಕೆಲಸವ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿರಬೇಕು. ನಾಳೆ ಮಿಂಡಿತಾ ಬರು ತ್ತಾರೆ" ಎಂದಳು ಶಾಂತಮ್ಮ.

ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಾದರೂ ಭೀಮಯ್ಯ ಮನೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಶಾಂತಮ್ಮನ ಕೈಯಿಂದಾದ ಅಡಿಗೆಯ ದಿವ್ಯ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದ ರಾಮಯ್ಯ, "ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬರುತ್ತೇನೆಮ್ಮ. ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕೆಲಸವಿದ್ದಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಅವನು ಹೊರಟುಹೋದ ಮಾರಗೇ ದಿನ ಭೀಮಯ್ಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದ.

ಭೀಮಯ್ಯ ಆ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳೂ ರಾಮಯ್ಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಿದ್ದ. ರಾಮಯ್ಯನ ಪೆಂಡಕಿ ಸೀಂಪ್ಪು ತನ್ನ ಉದಾಸೀನತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭೀಮಯ್ಯನಿಗೆ ದಿವ್ಯವಾದ ಅಡಿಗೆಮಾಡಿ ಊಟ ಹಾಕಿದಳು. ಅವನು ಕೂಡಾ ರಾಮಯ್ಯನ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಾದಂಕೆ ನಟಿಸಿ ಅವನರದ ಕೆಲಸವೆದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಬಂದಿದ್ದನು.

ಇಬ್ಬರೂ ಅವರವರ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಒಂದು ತಮ್ಮ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಏನೋ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮದುವೆಯ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಮಾತಾಡ ಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದರೆಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ಆಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಅವರವರ ಹೆಂಡತಿಯರು ಅವಸರವಡಿಸಿ, ಮದುವೆಯನ್ನು

ನರ್ಘಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಒರುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಭೀಮಯ್ಯ ರಾಮಯ್ಯರು ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಪಥಕವು ಒಮ್ಮೆ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಗಿತೆಂದೂ, ತಮ್ಮ ಹೆಡತಿಯರು ಎಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹ ವಾಗಿ ಅಡಿಗೆಮಾಡುವರೆಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷವಟ್ಟು. ಮುಂದೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ವನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

ತನ್ನ ಗಂಡ ಮನೆಗೆ ಒಂದ ಕೂಡಲೇ ಶಾಂತಮ್ಮ "ಏನಾಯಿತು? ಮದುವೆ ವಿಷಯ ಒಂದು ನಿಶ್ಚ ಯಕ್ಕೆ ಬಂತೆ?" ಎಂದು ಆತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

ಭೀಮಯ್ಯ ಕೋಪವನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತ "ಅವರು ಒಮ್ಮೆ ಶ್ರೀಮಂತರಾದರೂ ನಮಗೀನಾಯಿತು? ಇಷ್ಟೊಂದು ಗರ್ವ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಈ ಸಂಬಂಧವೆ ಅದೆ ಬಿಡು!" ಎಂದನು.

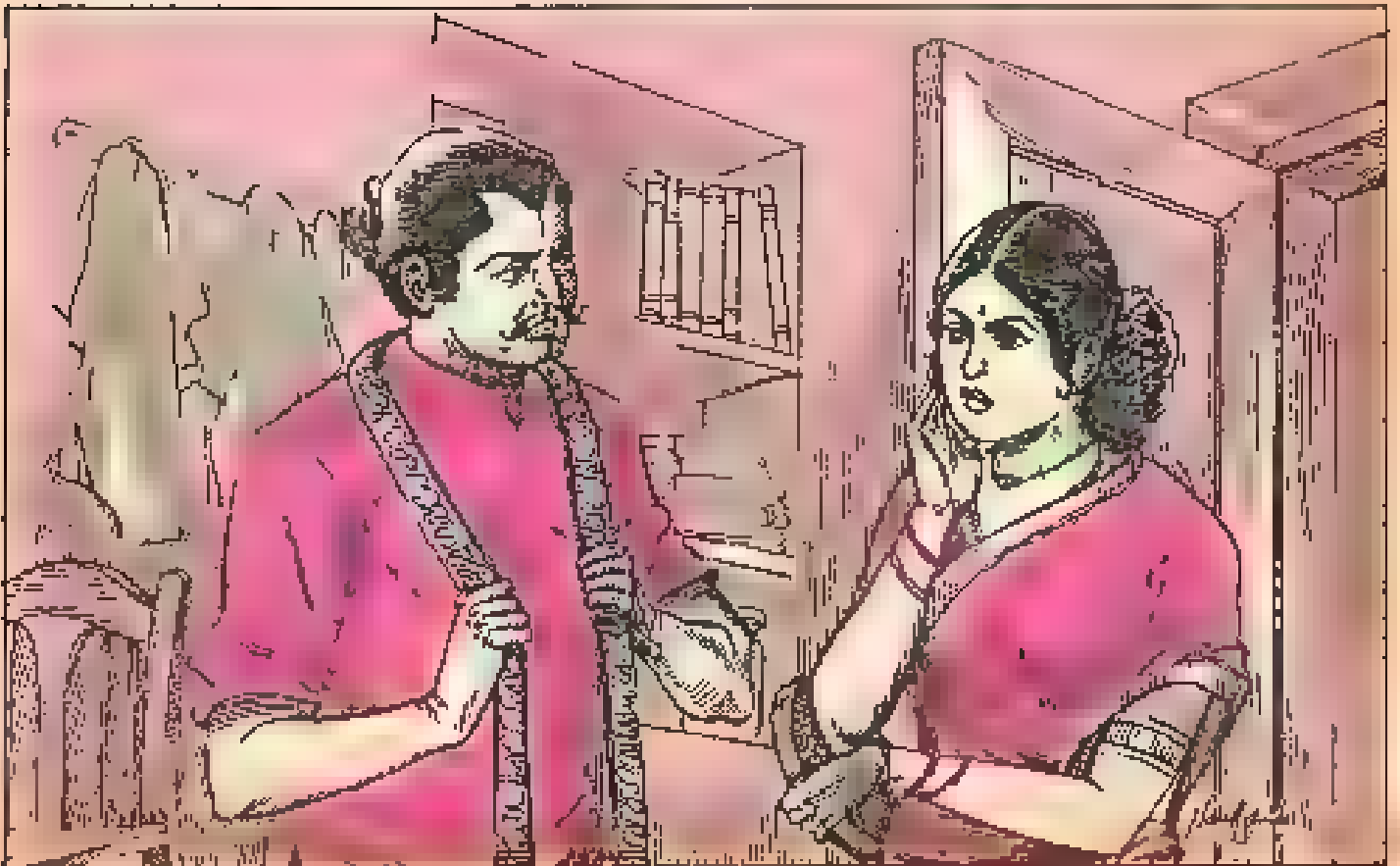
"ಏಕೆ? ಏನಾಯಿತು?" ಎಂದು ಶಾಂತಮ್ಮ ಕೇಳಿದಳು. "ಇನ್ನೇನಾಗಬೇಕು? ಅವರ ಮಗಳು

ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಲಾರಳಂತೆ. ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನೇ ಆ ಹುಡುಗೀರಾಗೆಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಹಾಕಬೇಕಂತೆ!" ಎಂದ ಭೀಮಯ್ಯ.

"ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡೋದೇ? ಅನ್ಯಾಯ! ನಗೇಗಿಡು!" ಎಂದಳು ಶಾಂತಮ್ಮ.

"ನಮ್ಮ ಮನೆಲಿ ನಾನೇ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡೋದು ಅಂತ ಆ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಹೆಂಗಸರು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲಂತೆ" ಎಂದ ಭೀಮಯ್ಯ.

ತನ್ನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧ ತಪ್ಪಿಹೋಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಶಾಂತಮ್ಮ ತಳಮಳಿಸುತ್ತ. "ಯಾವಾಗದರೂ ನನಗೆ ಸ್ವೀಕೃತಿ ಆದಾಗ ಮಾತ್ರ ಹೊರತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡೋದು ನಾನೇ ಅಂತ ಅವರನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಸಬಿಡಿ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ನಾನೇ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ ನ್ನಲ್ಲ!" ಎಂದಳು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಂತೆ.

“ನಿನ್ನದೊಂದು ಹುಚ್ಚುಮಾತು. ನಾನೇ ಇಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡೋದೂ ಅಂತ ಅವರ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ವೇಳದರೆಂದುಕೊಂಡಿರೋದಾ? ನಾನು ಹೋಗಿ ಕಳ್ಳ ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ಹಗಲು ತಡವಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇನು? ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧ ಹೋಯಿತು. ಕೈಕುಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಬಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಬಿಡು” ಎಂದು ಭೀಮಯ್ಯ ತನ್ನ ಮೆಂಡತಿಯ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವನ್ನು ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದನು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ರಾಮಯ್ಯ ಕೂಡಾ ಬಾಡಿದ ಮುಖದಿಂದ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, “ಲಾಭವಿಲ್ಲ! ಈ ಸಂಬಂಧ ನಮಗೆ ಪ್ರಾಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ವಿನಾಯಿತೆಂದು ಸೀತಮ್ಮ ಕೇಳಲು, “ಮದುವೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಅವರ ಮನೆಯ ಅಡಿಗೆಯವಳನ್ನೂ, ಕಸಮುಸುರೆದವಳನ್ನೂ ತೊಲಗಿಸಿ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗೀ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆಂತೆ. ನಮ್ಮ ಮಗಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡುಸರೇ ಕೈ ಸುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಂತ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದದ್ದಾಗಿದೆ” ಎಂದ ರಾಮಯ್ಯ.

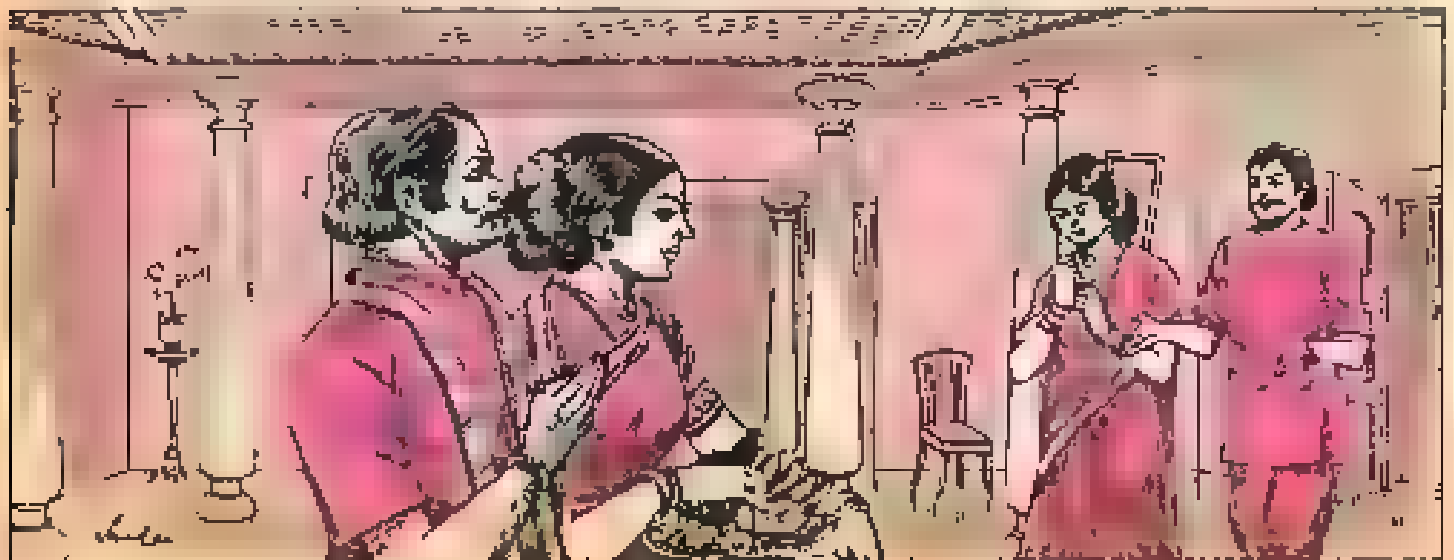
“ಅದಂಥ ಮಾತು? ನೀವೇ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ವಿನೋ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಹೊರತು ನಾನು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಲಾರೆನೆಂದು ವ್ರತಹಿಡಿದಿದ್ದೇನೆಯೆ? ನೀವು ಮನೆಯಷ್ಟಿದ್ದಾಗ ಹಬ್ಬಬಡಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಮಾಡಿ ಹಾಕದೆನೋ ಇನ್ನಾವ್ವೇ? ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ನನ್ನ

ಕೈಯ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಉಂಡರಲ್ಲಾ?” ಎಂದಳು ಸೀತಮ್ಮ.

“ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಏನು ಮಾಡಲು ಹೇಳುತ್ತೀ?” ಎಂದು ರಾಮಯ್ಯ ಕೇಳಿದ. “ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿಯೇ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ, ಹುಡುಗಿಯರು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡದೇ ಇರಬೇಕು ಅಂತ ಒಳ್ಳೇ ಸಂಬಂಧ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೇನು? ದೋಗಿ ಮುಹೂರ್ತ ಇಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ” ಎಂದಳು ಸೀತಮ್ಮ ಗಂಡನಿಗೆ.

ರಾಮಯ್ಯ ಭೀಮಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, “ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ ಅಡಿಗೆ ಮುಂಕಾಡ್ಬೆಲ್ಲಾ ತಾನೇ ಮಾಡುತ್ತಾಳಂತೆ. ಮುಹೂರ್ತವಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಮಾಡೋಣವೇ?” ಎಂದದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಾಂತಮ್ಮನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ರಾಮಯ್ಯ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಮುಹೂರ್ತಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಡೆಸಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಸಮಾಚಾರ ಕೇಳಿ ಸೀತಮ್ಮ “ಬದುಕಿದೇ ಸದ್ಯ! ಇನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಗಂಡುಸಿನ ಕೈಯಿಂದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆನವ್ವ!” ಎಂದು ಆಳ ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು.

ಈರಾ ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಎರಡು ಕುಟುಂಬಗಳೂ ಅಷ್ಟೇನೂ ದೂರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಿಲ್ಲದವರು ಇಬ್ಬರೂ ಹೆಂಗುಸರಾಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಅಂತೂ ಭೀಮಯ್ಯನಾಗಲಿ, ರಾಮಯ್ಯನಾಗಲಿ ಮತ್ತೆ ಸೆಳೆದು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ.

ದುಷ್ಟ ಭಾವನೆಯ ದುಷ್ಕಲಿತ

ಕೆರಬಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಹಾವಿನ ವಿಷಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತ ಹಾಳು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಅದರಿಂದ ರಮಣಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಪಕ್ಷಿ ವಾತವನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವುದಾಗಿ ಅವ್ಯಕ್ತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಅದರ ಅನುಭವದಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟ ಭಾವನೆಯವರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಭ್ರಷ್ಟರಾದರು. ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಿದ್ಯೆ ಗಳಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಅಪಾರ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುವಾಗಿ ಅಡಗಿಸಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ರಮಣಿವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ವಾರ್ಧಕ್ಯವು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಬೂರಿಗೂ ಹೇಳಿಕೊಡದೆ. ಅವರ ಹತ್ತಿರ ನಿಜಕ್ಕೂ ಮೂಡಲು ಬನೇಕರು ಬಂದಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಬೂರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಡದೆ. ಸಾಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ತಾವು ಕಳೆದುಕೊಂಡರು.

ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ರಮಣಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನು ಹಾವು ಕಡಿಯಿತು. ಅವನು ಮಗನ ಒಂದು ನಾಗರ ಹಾವು ಕಡಿಯಿತು ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ. ಮತ್ತೊಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನೋಡು ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವು.

ಅವನ ಮಗನು ಕರಬಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಬಾಗಿ ಬಿದ್ದರು. ಕರಬಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹಾವಿನ ಮುಕ್ತರಿಂದ ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಬದುಕಿಸುವ ಆಶೆಯಿಂದಿದ್ದನು.

ಅದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕರಬಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿದ್ದುಹೋಗಿ ಕೊಲೆಯಾಗಿದ್ದ ಮೇಲಾಗಿದ್ದು ಹಾಳೆಯಾಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ವೀರ ದಾಸನು, ವರ್ತಕರು ಸೇರುವ ಸಂಗಮ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ರಥವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ತನಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಲಸವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಥದಿಂದಿಳಿದು ಅತ್ತ ಹೋದನು.

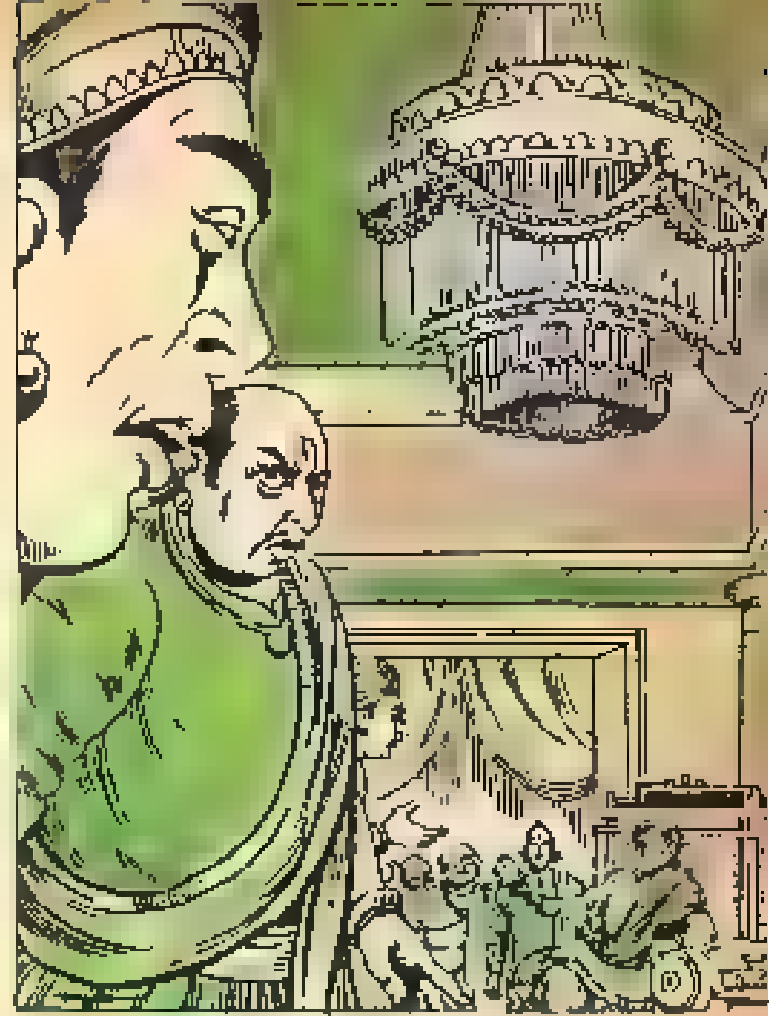
ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕರಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಕೈಕಟ್ಟಿ ತುಂಬಾ ಮರ್ಯಾದೆ ತೋರಿಸಿ, ತಮ್ಮಿಂದೇನಾಗಬೇಕೆಂದು ವಿಚಾರದಿಂದ ಕೇಳಿದರು. ಮಹಾರಾಜರ ಆತರಂಗದ ಅಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ತೆರಿಗೆಯ ವಿಷಯ ಮಂತ್ರಿಯೂ, ಈಗಿನ ತೆರಿಗೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೆಗಿವೆಯೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭೇದ ಉಂಟಾದ್ದರಿಂದ, ನೋಡೋಣವೆಂದು ಹೀಗೇ ಬಂದನೆಂದೂ ವೀರದಾಸನು ಹೇಳುತ್ತ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳಬಹುದೆಂದೂ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ವರ್ತಕರು, ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳದಹಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಅವರವರ ತಾಖತ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ವೀರದಾಸನಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉಪಚರಿಸಿದರು.

ವೀರದಾಸನು ಹಾಗೆಯೇ ಮೂಡುವನೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟನು ಆಗಿಂದ ಅವನು ಆಗಾಗ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಮುಂದೆಯೂ ಪುರ ಪ್ರಮುಖರ ಮುಂದೆಯೂ ಕಾಣತೊಡಗಿದರು.

ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಬಂದುಸಾರಿ ತಮಗೆ ಸೇರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತ ಬಂದರು. ಎಂದಿನಂತೆ ಅವನು ರಾಜ ಸೇವೆಯಿಗೂ ಆಗಾಗ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಲೋಗದಲ್ಲಿ ವೀರದಾಸನು ಅಪಾರ ಧನವಂತನಾಗಿಬಿಟ್ಟನು.

ವರ್ತಕರ ರಿಕ್ಕಗಳನ್ನು ತನಿಖೆಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಯೂ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಯೂ ಈ ರಹಸ್ಯ ಕಾರಿಯೂ,

ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರೇ ಆಗಿ, ವೀರದಾಸನ ಕೈಯಿಂದ ಆಗಾಗ, ತಮ್ಮ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯುವರು.

ಮತ್ತೊಂದು ಮಾರ್ಗದೊಳಗೆ ವೀರದಾಸನು ರಾಜಧಾನ್ಯಯಲ್ಲೇ ಅದ್ಭುತವಾದ ಭವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಗೃಹಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ರಾಜನನ್ನೂ, ಮಂತ್ರಿ ಯನ್ನೂ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರಾಜೋದ್ಯೋಗಿ ಗಳನ್ನೂ, ವರ್ತಕ ಪ್ರಮುಖರನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು. ಆಗ ನಡೆದ ವೃತ್ತಗಾನ ವೈಭವಗಳು, ದೇವೇಂದ್ರನ ವೈಭವಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದವು.

ರಾಜನು ವೀರದಾಸನೊಂದಿಗೆ, "ಇಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದೊಳಗೆ ನೀನು ಇಷ್ಟು ಧನಿಕನಾದುದು ಹೇಗೆಂದು ಹೇಳುವಿಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಮಹಾರಾಜಾ ! ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹವಿದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನೇ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು. "ನಾಳೆ ದಾತಿ, ನಿವೃತ್ತರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ಕೋಶಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅದರಿ ಕುಳಿತು ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ಅಮೇಲೆ ಸೀಪ್ಪ ಪಡೆಯುವ ಉಪವಸ್ಥಾ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ವೀರದಾಸ.

ಮಾರನೇದಿನ ವೀರದಾಸನು ತನಿಖೆದಾರನಿಗೂ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಗೂ ಅವರಿಬ್ಬರ ಮೇಲಿನ ಒಂದು ಗಾಳಿ ಸಮಾಚಾರ ತಲಪ್ಪವಲುಗೆ ಮಾಡಿದನು.

ಅದಿನ ರಾತ್ರಿ ವೀರದಾಸನ ಮನೆಗೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ರಾಜನು ಬಂದು ಪಕ್ಕದ ಕೊಠೆ ಯಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಸ್ವಲ್ಪಮೊಟ್ಟಿಗೆ ತೃಪ್ತಿದಾರನು ಬಂದು ವೀರದಾಸನೊಂದಿಗೆ.

"ನನಗೆ ಸಮ್ಮಂದ ಬಂದು ಉಪಕಾರವಾಗಿ ಬೇಕಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಸಾರಿ ನನಗೆ ಸೀಪ್ಪ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನೀಡು ಇಷ್ಟುಕೊಡು ಬಿಡಿ" ಎಂದು.

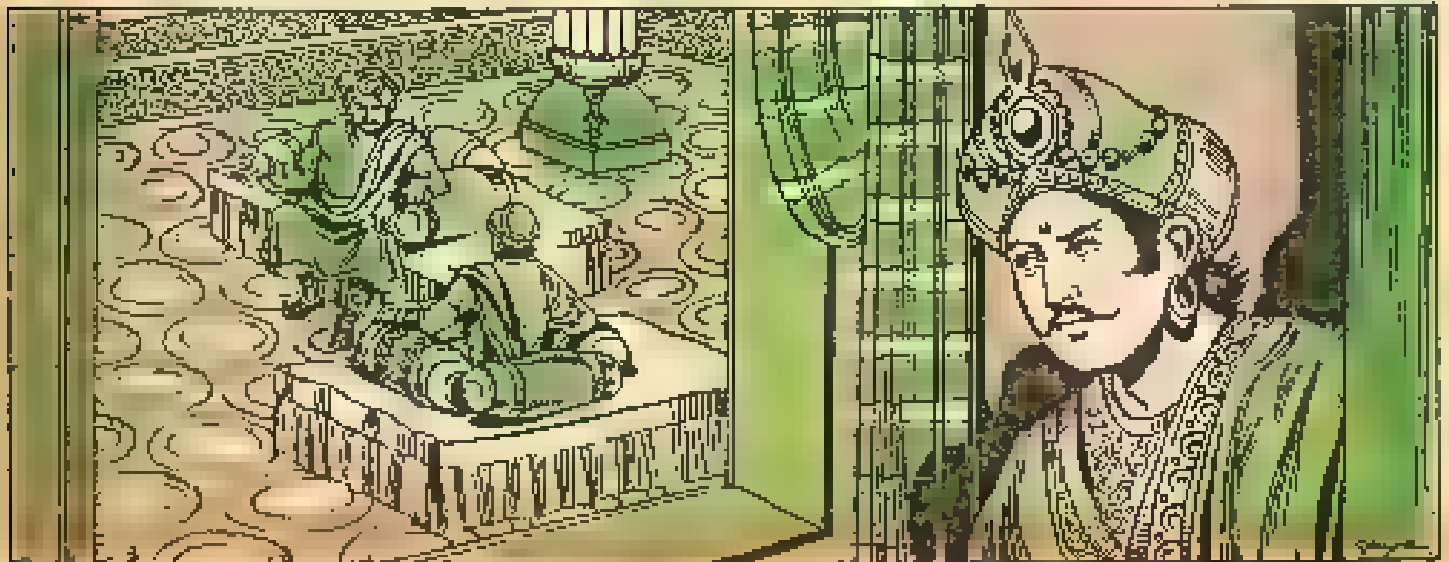
"ಎದು ಉಪಕಾರವಾಗಬೇಕಿತ್ತು?" ಎಂದು ವೀರದಾಸನು ಕೇಳಿದನು. ಅನು ರ್ವಷ್ಟೆಯಾದ ಕುಸುಮಾಡ್ ಪುದಿಸ್ತಿಯೊಂದು ಯುವರಾಜರ ಪತ್ನಿರ ಯಾರೋ ಮೂರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ನಿಯಮಿಸಲಿರುವರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಸೀಪ್ಪ ಭದಾರವರೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಅಂಥವನಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಉದ್ವೇಗವನ್ನು ಗಟ್ಟಿತುಡಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ತೃಪ್ತಿದಾರ.

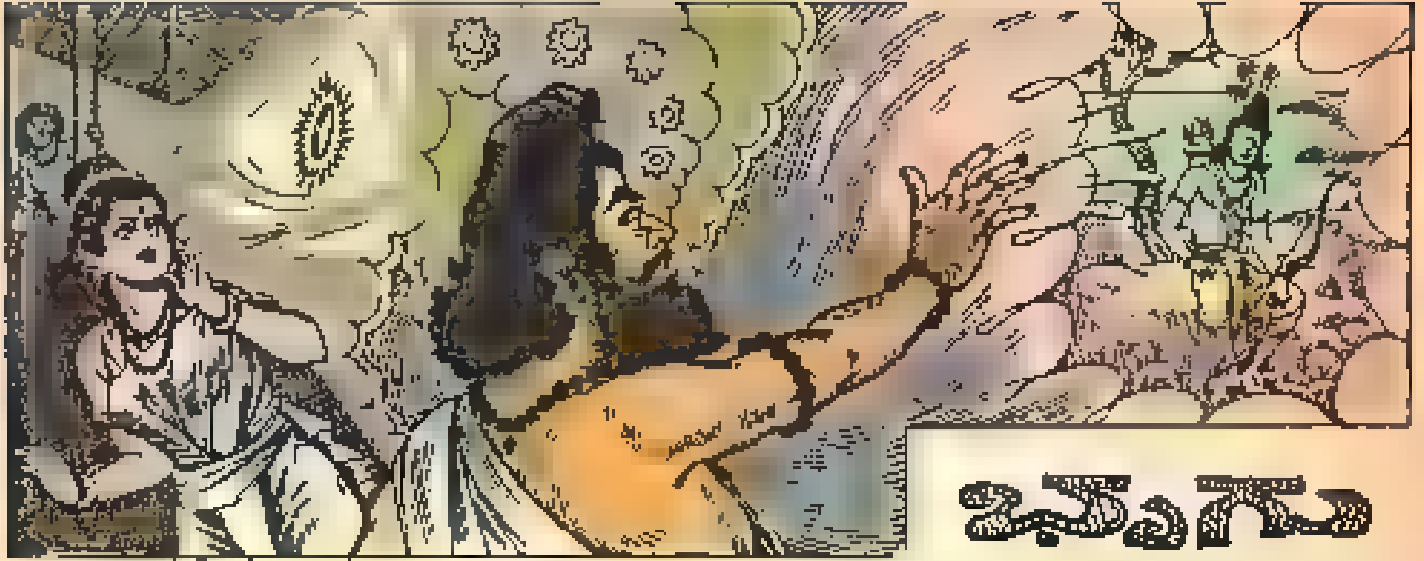
"ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನೇನೂ ಬೆದರ ಬೇಡಿ" ಎಂದು ವೀರದಾಸನು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ವೀರದಾಸನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು. "ಈಸಾರಿಯ ಸ್ವ ಭಾಗ ನೀವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ. ರಾಜನು ನನ್ನನ್ನು ಯಾವುದೋ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುತ್ತಾನೆಂತೆ ಮೊಡ್ಡದೊಡ್ಡಿ ಪತಕ ರಿಬ್ಬಿದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನನಗೇನು ಸಂಪಾದನೆಯಾದೀತು ಹೇಳಿ?" ಎಂದು.

ಸಾಗೇ ಅಗಲಿಯು ಹೇಳಿ ವೀರದಾಸನು ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಅದೇನಿ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ. "ನೀಡಿದಿರಲ್ಲವೇ ಮಹಾರಾಜರೆ ! "ಎಮ್ಮ ಸ್ವೇದಕೂಪ ನಾನು ಲಲಿತದಾತರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಯಸ್ಕಾಂತದ ಹಾಗೆ ಅಕರ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಪರಿವಾಲಿನಯಲ್ಲಿ ಲಲಿತಗುಲಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಎಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಲು ನನ್ನ ಸ್ವೇದ ನಮಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ?" ಎಂದು.

ಚಂದ್ರಶೇಖರ ರಾಜನು ಆ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪಿ, ಹಸೋ ಒಂದು ನೆವಸದಿಂದ, ತನಿಖೆದಾರನೊ, ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯನ್ನೂ ಪದವಿಗಳಿಗೂ ತೋರಿ ಸಿದನು ವೀರದಾಸನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದನು.

ಭೈಗು

“ಭೈಗು” ಅಂದರೆ “ಪ್ರಕಾಶಿಸು” ಎಂಬ ಅರ್ಥ. ಅಂತೆಯೇ ಅಗ್ನಿಗೂ “ಭೈಗು” ಎಂಬ ಪದವಿರುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. “ಭೈಗು ವಂತ”ವು ವೇದಕಾಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಿಂದಿನದು.

ಮಗ್ಗೇದದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸೂಕ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಭೈಗುಗಳ ಪ್ರಶಂಸೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಇವ್ಯತ್ಯೊಂದು ಸಾರಿ ಒರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಭೈಗುಗಳು ಮಾನವಿಗೆ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆಂದೂ, ಕೋಲಿನೊಳಗೆ ಅಡಗಿರುವ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಆ ಕೋಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬರಿಸಿದರೆಂದೂ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಹೀಗೆ ವೇದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೈಗುಗಳಿಗೆ ಅಗ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದರೆ ಪುರಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೈಗು ಮಹಾಮುನಿ ಎಂಬವನಿಗೆ ರಾಕ್ಷಸರೊಂದಿಗೆ ಸನ್ನಿಹಿತ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಮಹಾಮುನಿ ಬ್ರಹ್ಮಹೃದಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನನೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುವ ಇವನಿಗೆ ಹಿರಣ್ಯಕಾಶಪುವಿನ ಮಗಳಾದ ದಿತಿ ಎಂಬವಳು ಹಿರಿಯ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

(ಕಶ್ಯಪ ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಪತ್ನಿಯಾದ ದಿತಿ ದಕ್ಷ-ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಮಗಳು; ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಶಾಯಿಯಾದವಳು ಕಶ್ಯಪ ಪತ್ನಿ ದಿತಿ.) ಈ ದಿತಿ ಕವಿ ಎಂಬ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಈ ಕವಿಯ ಮಗನೇ ದಾನವರ ಗುರುವಾದ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನು.

ರಾಕ್ಷಸರು ಭೈಗು ಮುನಿಯ ಮನೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ರಹಸ್ಯ ಸ್ಥಾವರವನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ದೇವತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಡಗಿ ಬಿಳುತ್ತ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದರು. ಈ ಕಾಲದ “ಗೆರಲ್ಲಾ” ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅದುವೇ ಮೂಲಬೀಜವೆನ್ನಬಹುದು. ಭೈಗುವಿನ ಪತ್ನಿ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ಸಂಗತಿ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅವಳು ವಿಷ್ಣುಚಕ್ರದ ಪೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಸತ್ತಾಹೋದಳು. ಭೈಗುಮುನಿ ಕೋಪಗೊಂಡು ತನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಪತ್ನೀವಿಯೋಗದಿಂದ ತಪಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಶಾಪಕೊಟ್ಟನು. ವಿಷ್ಣು ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಆ ಶಾಪ ಅನುಭವಿಸಿದನು.

ಭೈಗುವಿನ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ಪತ್ನಿಯಾದ ಖ್ಯಾತಿ ಎಂಬವಳು ಕರ್ಧಮ ಪ್ರಜಾಪತಿಯ ಮಗಳು.

ಇವಳು ಧಾತಾ, ವಿಧಾತಾ ಎಂಬ ಮಗಂದಿರ ತಾಯಿ. ಪುಲೋಮ ಎಂಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ಹೆಂಡತಿ ಕೂಡಾ ಭೃಗುವಿಗೆ ಇದ್ದಳು. ಒಂದುದಿನ ಭೃಗು ಮನಿ ಪುಲೋಮೆಯನ್ನು ಅಗ್ನಿಗೃಹದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಆಗ ಪುಲೋಮ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನು ಅಗ್ನಿಗೃಹದೊಳಗೆ ಬಂದ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಲೋಮೆಯನ್ನು ನೋಡಿ “ಯಾರಿವಳು?” ಎಂದು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. “ಭೃಗು ಮನಿಯ ಪತ್ನಿ ಪುಲೋಮೆ” ಎಂದನು ಅಗ್ನಿ. “ಹಾಗಾದರೆ ಇವಳು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾಗಿರಬೇಕಾದವಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪುಲೋಮನು ಪುಲೋಮೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಗ್ನಿಕಾರಣ ಎದನೆಂದುಕೊಂಡು ಭೃಗು ಮನಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು, ಸರ್ವ ಭಕ್ಷಕನಾಗುವಂತೆ ಶಪಿಸಿದನು.

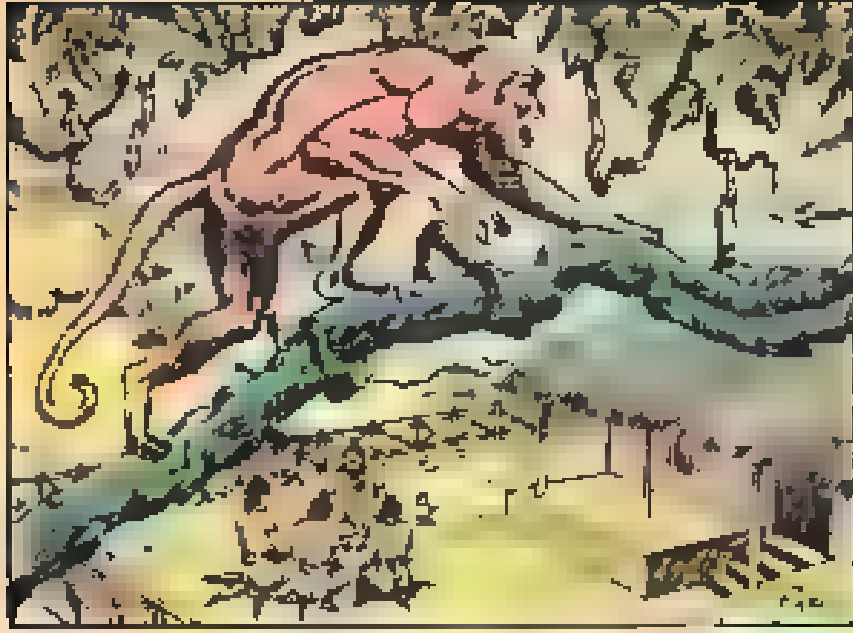
“ನಾನು ಇದ್ದ ಸಂಗತಿಯಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದೆ, ನನ್ನದೇನು ತಪ್ಪಿದೆ?” ಎಂದುಕೊಂಡು ಅಗ್ನಿ ಕೋಪದಿಂದ ಮುಷ್ಕರ ಹಿಡಿದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹವ್ಯವಾಹಕ ಕಾರ್ಯ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳೂ ಸೇರಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ನಿತ್ಯಕುಚಿ ಎಂದು

ಪರವಿತ್ತು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಅಗ್ನಿ ಮುಷ್ಕರವಿಟ್ಟು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ತೊಡಗಿದನು.

ಋಷಿಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಕೀರ್ತಿವೆತ್ತ ಭೃಗು ಹಿಮ ವಂತನನ್ನು ಕೂಡಾ ಶಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಭೃಗು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ನಿಗ್ರಹಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾದರೂ ಅನುಗ್ರಹಶಕ್ತಿಯೂ ಭೃಗುವಿಗಿದೆ. ವಸಿಷ್ಠನು ನಿಮಿಗೆ ಸಾಯುವಂತೆ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಭೃಗು ನಿಮಿಯನ್ನು “ಸಮೇಷ” (ಕಣ್ಣಿನ ರೆಪ್ಪೆಗಳು) ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದನು.

ಭೃಗು ಒಂದು ಸುಳ್ಳಿನಿಂದ ವೀತಹವ್ಯನೆಂಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯನನ್ನು ದ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ವತ್ಸದೇಶದ ರಾಜನಾದ ವೀತಹವ್ಯನ ಮಗಂದಿರು, ಕಾಶೀರಾಜನ ಕುಟುಂಬವನ್ನೇಕೊಂದು ದಿವೋದಾಸ ನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದರು. ದಿವೋದಾಸನ ಮಗ ಪ್ರತರ್ದಕಮನು ವೀತಹವ್ಯನ ಮಗಂದಿರನ್ನು ಕೊಂದು ದಿವೋದಾಸನನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಲು ಬಂದರೂ, ವೀತಹವ್ಯನು ಭೃಗುವಿನ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದನು. ಪ್ರತರ್ದಕಮನು ಭೃಗುವಿನ ಆಶ್ರಮದೊಳಗೆ ಬಂದು ವೀತಹವ್ಯನೆಂಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದನು ತನ್ನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯನೇ ಇಲ್ಲವೆಂದನು ಭೃಗು! ಹೀಗೆ ವೀತಹವ್ಯನು ದ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಬದುಕಿದನು. ಈ ಭೃಗುವಿನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮಿ ದವನೇ ಭಾರ್ಗವನೆಂಬ ಪರಶುರಾಮ!

ಉಕ್ಕಿಬಂದ ಸರಸ್ವತಿ

ಗೌತಮವೆಂಬ ಋಷಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೆಂದೂ, ದ್ವಿತನೆಯೂ, ತೃತನೆಯೂ ಮೂವರು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಶುದ್ಧ ಮೂವರಿಂದಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದನು.

ಮೂವರಲ್ಲಿ ತೃತನು ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕೇಳಿರಿಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಜನರು ಬಂದು ಗುಂಪುಗೂಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದುಗಾರಿ ಮೂವರು ಸೋದರರೂ ಮಜ್ಜಾ ಕಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವೈರವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೋದರು.

ಅವರು ನಡುಗಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯು
ತ್ತಿರುವಾಗ, ತ್ರಿಶೂಲ ಇದ್ದಿರಲಿ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ
ಪುಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು. ಅದು ತೀರ ಸಮೀಪ
ಸುರುವರೆಗೂ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಂತರ, ರೈತನು ತುಲನೆಯು ಮುಂದೆ
ನೋಡಿದರೂ, ತ್ರಿಶೂಲ ಎತ್ತರದ ಪುಲಿ
ಪುನಃ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು. ಅವರ ಮೇಲೆ ಏನು
ಮಾಡಿದರು.

ತ್ರಿಶೂಲ ಸಹಾ ಒಬ್ಬ ಪುಲಿಯನ್ನು ಒಂದು
ಪುಲಿ ಪಾವಿಯಾಗಿ ದಿವ್ಯಮು. ಅವರಿಗೆ ಪುಲಿ
ಯಿಂದ ಅಪಾಯ ತಪ್ಪಿತು. ಪಾವಿಯಾಗಿ
ದಿವ್ಯಮುಂದ ಮೂರ್ಛಾಹೀನರಾಗಿ ಬೇಗದ್ದಾ
ಪ್ಪಿತು. ಅವರು

ಅವನನ್ನು ಹುಲಿ ಕೊಂದು ಹಾಕಿ ತಿಂದುಕೊಂಡು
ಕೊಂದು ಅಣ್ಣಂದಿರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.
ಅವನಿಗೆ ಯಜ್ಞ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡುವ ನಷ್ಟ
ಇನ್ನೂ ಎದುರಿಸಬೇಕು.

ಅದೇ ಭೂತ ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಉಜ್ವಾಲೆಯ
ಮಂತ್ರ, ತ್ರಿಶೂಲಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವನ
ಅಣ್ಣಂದಿರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅಂತೆಯೇ ಅವರ
ಯಜ್ಞ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿ
ಕೊಡುವವು.

ವಾಳುಬಿದ್ದ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ತ್ರಿಶೂಲ, ಯಜ್ಞದ
ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷಿಸಿದುದನ್ನು ತಿಳಿದು,
ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಒಡೆದು ಬೆಂಕಿಯ ಕಡೆಗಳನ್ನು
ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಅದೇ ಯಜ್ಞ ವೆಂಬೆಸೊಂಟನು.

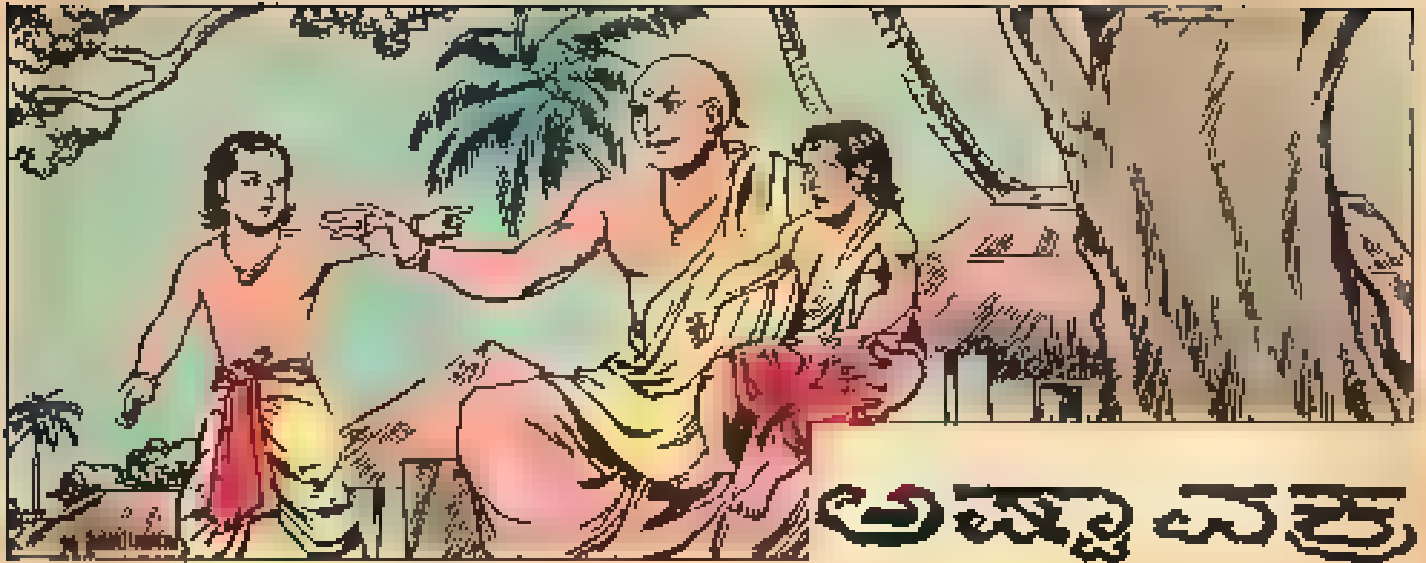

ಅದು ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳವೂ ಅಲ್ಲ. ಅವನ ಹತ್ತಿರ
ಯಿಷ್ಟು ಪರಿಕರಗಳಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರೂ
ಅವನ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಮಂಚ ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
ರಾಗಿ ಪರಮನ್ನು ಕೇಳು ನಿಂದರು.

"ಈ ಬಾದಿಯನ್ನು ಪೂಜಿತ ಗೊಳಿಸಿರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ
ಸ್ನಾನಮಾಡಿದವರು ಮುಕ್ತರಾಗುವಂತೆ ಅನು
ಗ್ರಹಿಸಿರಿ." ಎಂದು ತ್ರಿತನು ದೇವತೆಗಳನ್ನು
ವರ ಕೇಳಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಬಾದಿಯೊಳಗೆ ನೀರು
ಉಕ್ಕಿ ಅವನನ್ನು ಮೊಲಕೈತ್ತಿತು.

ಅದುವರೆಗೆ ಅಂತರ್ವಾಹಿನಿಯಾದ್ದ ಸದ್ಭಕ್ತನು
ನದಿ, ತ್ರಿತನ ವರ ಪೂಜೆಯಾಗಿ ಮೊಲೆ ಉಕ್ಕಿ
ಹರಿಯಿತು. ಹೀಗೆ ಸರಸ್ವತಿ ದೇವಿಯನ್ನು
ಬದಗಿಸಿದ ತ್ರಿತನು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದನು.

ಪುರಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏಕಪಾದನೆಂಬ ವೇದೀಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಗುರುಕುಲವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಏಕಪಾದನು ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿಯೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆ ಎಡಗೊಡದಂತೆ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರಿಂದ ಶಿಷ್ಯರು ತುಂಬಾ ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಏಕಪಾದನ ಪತ್ನಿ ಸುಜಾತೆಯು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿಿದ್ದ ಶಿಶು ಏಕಪಾದನನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ "ಅಪ್ಪಾ, ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಓದಿಸುವಿ? ಅವರ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡುವುದಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯೆತ್ತಿತು. "ನನ್ನ ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಕ್ರತೆಯನ್ನು ಕಂಡ ನೀನು ಅಪ್ಪಾವತ್ತನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ!" ಎಂದು ಏಕಪಾದನು ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಶಪಿಸಿದನು.

ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೆ ಧನವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಏಕಪಾದನು ಜನಕ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಅವನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಾವತ್ತನು ಹುಟ್ಟಿದನು.

ಅಪ್ಪಾವತ್ತನ ಸೋದರ ಮೂವನ ಹೆಸರು: ಉದ್ದಾಲಕ ಸುಜಾತೆ ಉದ್ದಾಲಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ

ಅಪ್ಪಾವತ್ತನನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉದ್ದಾಲಕನಿಗೂ ಶ್ವೇತಕೇತು ಎಂಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದುದಿನ ಅಪ್ಪಾವತ್ತನು ತನ್ನ ಮೂವಯ್ಯನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಆಗ ಶ್ವೇತಕೇತು ನನ್ನ ಅಪ್ಪನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ನೀನೇ ಕೂಡುತ್ತೀ? ನನ್ನ ತಂದೆಯ ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಕೂಡು" ಎಂದನು. ಆಗ ಅಪ್ಪಾವತ್ತನು ತಾಯಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ. "ನನ್ನ ತಂದೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. "ಧನವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಜನಕರಾಜನ ಸಭೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಬರುವರೋ?" ಎಂದಳು ತಾಯಿ.

ಕೂಡಲೇ ಅಪ್ಪಾವತ್ತನು ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಜನಕರಾಜನ ಸಭೆಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಲು, ತನ್ನ ತಂದೆ ಜನಕ ರಾಜನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರುಣನ ಮಗನಾದ ವಂದಿ ಯೊಂದಿಗೆ ವಾದನೆಗೆ ಇಳಿದು ಸೋತು ಜಲಬಂಧನ ದಲ್ಲಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು. ವಂದಿಯೊಂದಿಗೆ ಸೋತು ಹೋದವರೆಲ್ಲರೂ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರಂತೆ.

ಪ್ರೇಮದ ಸ್ವರೂಪ

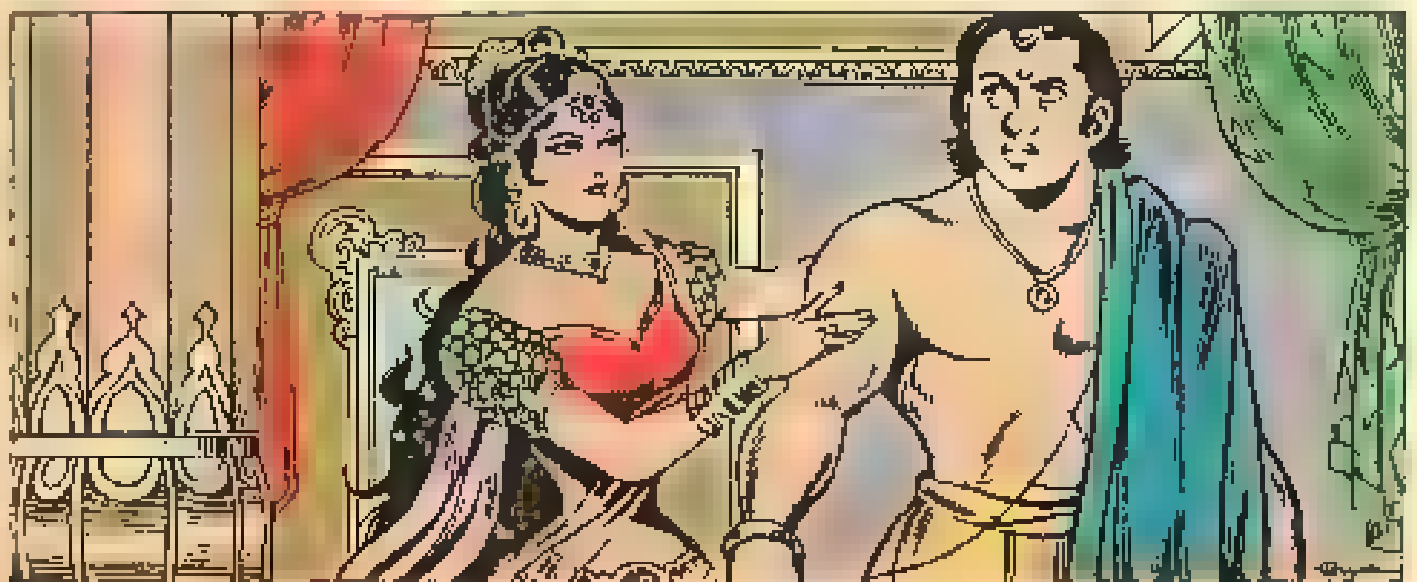
ಅಪ್ಪಾವತ್ರನು ಜನರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹೋಗಿ. ವಂದಿಯನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ವಾದಕ್ಕೆ ಕರೆದನು. ಇಬ್ಬರೂ ವಾದನೆಗಿಳಿದರು. ಅಪ್ಪಾವತ್ರನು ತನ್ನ ವಿಧ್ವಂಸದ ವಂದಿಯನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದನು. ಗೆದ್ದದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನೂ, ಜಲಬಂಧನದಲ್ಲಿದ್ದ ಇತರರನ್ನೂ ಬಂಧವಿಮೋಚನೆ ಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಾವತ್ರನು ಕೋಳಿಸಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲರ ಬಿಡುಗಡೆಯೂ ಆಯಿತು. ಅಪ್ಪಾವತ್ರನು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

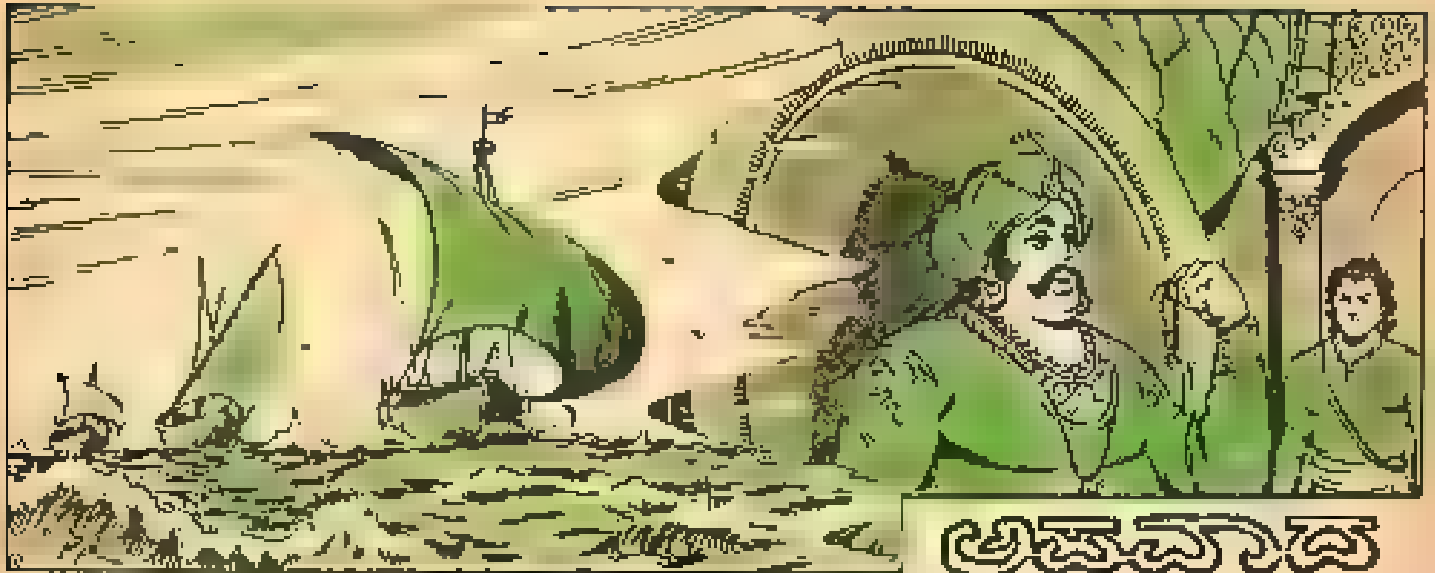
ಪ್ರಾಯ ಪ್ರಬುದ್ಧನಾದ ಅಪ್ಪಾವತ್ರನು ವಿದ್ಯಾ ಎಂಬವನ ಮಗಳಾದ ಸುಪ್ರಭೆ ಎಂಬವಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದನು. ತಾನೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದರೆ ಸುಪ್ರಭೆಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದೂ ವಿದ್ಯಾನು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಏನೆಂದರೆ, "ಹಿಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬಳು ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಾತಾಡಿಸಿ ಬರಬೇಕು" ಎಂಬುದಾಗಿತ್ತು.

ಅಪ್ಪಾವತ್ರನು ಹಿಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅಲಕಾಞ್ಞರಿಯಲ್ಲಿ ಕುಬೇರನ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಯಿತು. ಕುಬೇರನು ಅವನಿಗೆ ಬೊಡ್ಡ

ಕೊಡಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿತ್ವಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸ್ವತ್ಯಗಾನ ವಿನೋದಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದನು. ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆಯೇ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯಿತು.

ತರುವಾಯ ಅವನು ವಿದ್ಯಾನು ಹೇಳಿದ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವಳು ತನ್ನ ಚಿನ್ನದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅತಿಥ್ಯವಿತ್ತು ಉಪಚರಿಸಿ, ಅವನು ತನ್ನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಅಪ್ಪಾವತ್ರನು ಅವಳಿಗೆ ವಶನಾಗದೆ, "ನಾನು ದಾನವನಾಗಿ ಒರುವವಳನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ತಂದೆ ಯಾರು? ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ನನಗೆ ಕನ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಲಿ" ಎಂದನು. ಅಪ್ಪಾವತ್ರನು ಆಗ ಅವಳು ನಿಜವಾಗಿತ್ತೆ ಯನ್ನು ಬಯಲಿಮಾಡಿದಳು. ಅವಳು ಮಾಯಾ ಕನ್ಯೆಯಂತೆ ವಿದ್ಯಾನುನು ಅಪ್ಪಾವತ್ರನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ರಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನಂತೆ. ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಾವತ್ರನು ಗೆದ್ದನು. ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವನು ಚಂಚಲನಾಗುವವನಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅಂತೆಯೇ ಹಿಮಾಲಯದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಸುಪ್ರಭೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಅವನು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಾವತ್ರನಾಗಿದ್ದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿ ಬೆಳಗಿದನು.

ಅಜಮಾದ

ಸ್ವಾಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಹಿಂದೆ
ವಶ್ಯವಾದಂತಹಾದ ಒಬ್ಬ ಪುರುಷ ಪ್ರವಚಾರದ
ಅವಸ್ಥೆಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಂದು ಒಬ್ಬ ಮಗನೂ
ಸುಮ್ಮನೆ ಬಂದು ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳೂ ಇದ್ದರು.
ಮೇಕೆ ತೆರಿಹೋಗಿಲ್ಲವೂ ಅವನು ಸಾಯುವ
ವೇಳೆಯು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು.

ಈಗ ನಾನು ಸತ್ತಾಯೋದ ಮೇಲೆ, ಚಿಕ್ಕವ
ಳಾದ ನನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳ
ಬಿಳಿಯ ವರದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡು. ನನ್ನ
ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕೂಡಾ ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತು
ಗಾದೇ ನನ್ನ ಕೊಪೆಯ ಅಸೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ತಂದೆ ತೀರಿಹೋದ ಮರು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ
ಸುಮ್ಮನೆ ಮೂರು ನೌಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸರಕುಗಳನ್ನು
ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದೇಶಾಂತರಗಳಿಗೆ ಹೊರಡಲು
ತಯಾರಾದನು. ಅವನು ತನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಕರೆದು
"ನೋಡು ಶೋ ಈಗಿನ ನಾನು ಹಿಂದಿರುಗಿ
ಮಗ ಒಬ್ಬ ತಡವಾದೀತು, ನೀನೇನೂ ಗಾಬರಿ
ಯಾಗಬೇಡ. ಪರಕೀಯರೊಂದಿಗೆ ಮತಾಡಬೇಡ
ಧರ್ಮ ನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ನಡೆಯಬೇಡ.

ತಾಯಾ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರು. ಈಗಿನ ನಾನು
ಯೋಗ್ಯನಾದ ವರನನ್ನೂ ಹುಡುಕುವೆಂದಿದ್ದೇನೆ"
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವಳ ಚಿತ್ರ ಬಿಡುವುದು
ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಮಗ ಕಡ
ಬಂದೊಬ್ಬರನ್ನುಳಿಸ್ತು ಮೊದಲಿ ಹೊರಟನು.

ಮಿಡು ಪರ್ವಗಳು ದಾಟಿ ಮೂರನೇ ವರ್ಷ
ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸುಮ್ಮನೆ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ
ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಾನೊಂದು ದೇಶದ
ರಾಜನಲ್ಲಿ ನೌಕೆಗಳನ್ನು ಲಂಗರು ಹಾಕಿಸುವನು.
ಅಮೇಲೆ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ರತ್ನಗಳ
ನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ರತ್ನಕಂಬಳಿ ಮೊದಲಾದ ಉತ್ತಮ
ಬಹುಮಾನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಹಾ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು
ಆ ದೇಶದ ರಾಜನಾದ ಸುವರ್ಣನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು.

ತಾನು ತಂದೆ ಒಪ್ಪಿದವನಗಳನ್ನು ಸುವರ್ಣನ
ರಾಜನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತ, "ತಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ
ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಲು ಅಪ್ಪನೇ ಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು
ರಾಜನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಸುಮ್ಮನೆ ತಂದೆಕೊಟ್ಟ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು
ಮೊದಲ ಸುವರ್ಣನ ರಾಜನು ಒಹಳ ಸಂತೋಷ

ಪಟ್ಟನು ಅದುವರೆಗೆ ಯಾವ ಪರ್ತಕನು ಸಹಾ ಅವನಿಗೆ ಇಂತಹ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಸುದರ್ಶನನು ಸುಬುದ್ಧಿಯ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಗಾಳಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅನುಮತಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅವನು ನೌಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಂದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ತನ್ನ ಕಡೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಲೇವಿಗೂ ಹೊರಟನು.

ನೌಕೆಯೊಳಗಿನ ಪಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಅನಂದಿ ಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸುದರ್ಶನ ರಾಜನ ಕಣ್ಣು, ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದ, ಚಿತ್ರದ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟು ನಿಂತಿತು! ಅದು ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಚಿತ್ರ! "ಯಾರು ಈ ಸೋಮಯ್ಯರಾಜ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಸುದರ್ಶನ.

"ಪಳ್ಳು" ಅವಳು ನನ್ನ ತಂಗಿ ಸುಮಿತ್ರ," ಎಂದನು ಸುಬುದ್ಧಿ. "ಹೌದೇನು? ಈ ಸೋಮಯ್ಯರಾಜ ತನ್ನ ತನ್ನ ಸುಖಲೋಕಿಯೂ ಸುಗುಣವತಿಯೂ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಇವಳನ್ನು ಮದುವೆ

ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿಯಾಗಿ ಮಂಡಿಕೋಳ್ ತ್ರೇನೆ" ಎಂದನು ಸುದರ್ಶನರಾಜ.

"ಇವಳ ಸೌಖ್ಯಲೃತಿಗೆ ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನೇ ದಣವಿಡಬಲ್ಲೆ ಪ್ರಭುಗಳೇ" ಎಂದನು ಸುಬುದ್ಧಿ.

ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನೆಲ್ಲಳಿಗೆ "ಎನಿದು! ಕಡೆಗೆ ಒಬ್ಬಳು ವೈಶ್ಯ ಸ್ತ್ರೀ ನಮಗೆಲ್ಲ ರಾಜ ಯ್ಯಾಗುವುದೇ? ನನ್ನಂಥವರ ಪತ್ನಿಯರು ಇವಳಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಂತೆ? ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಲೇ ಬೇಕು" ಎಂದುಕೊಂಡು, ರಾಜನೊಂದಿಗೆ, "ಪ್ರಭುಗಳೇ, ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿರುವವಳನ್ನು ನಾನು ಜ್ಞಾನಿ ಬಲ್ಲೆನು. ಇವಳು ಕುಟುಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ಅಲ್ಲ." ಎಂದನು ದಿಟ್ಟಿತನದಿಂದ.

ಹೇಗೆ ಒಳ್ಳೆ?" ಎಂದು ರಾಜನು ಕೇಳಲು ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕೆ? "ಎಂದು ಎಲೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡ ಸೇನಾಧಿಪತಿ.

ರಾಜನಿಗೆ ಸುಬುದ್ಧಿಯ ಮೇಲೆ ಒದಲ ಕೊಡ ಬಿಡು "ಇಂತಹ ದ ಶೀಲೆಯನ್ನು ಸುಖಲೇ ನೋಡು. ಇನ್ನೇನು ನನ್ನನ್ನು ಮೋಹಪಡಿಸಿದೆಯೋ? ನನ್ನ ತಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು" ಎಂದನು ಸುಬುದ್ಧಿಯೊಂದಿಗೆ.

"ಪ್ರಭುಗಳೇ, ನಿಮ್ಮ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಹೇಳು ಮಾಡು ನಂಬಬೇಡಿರಿ. ರುಜುವಿನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಾಡಿರಿ. ನನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾನಿ ಬಲ್ಲೆ ನನ್ನತ್ತಾನಲ್ಲ? ಹಾಗಾದರೆ ಅವಳ ಬೆರಳಲ್ಲಿರುವ ಲಂಕುರವನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿರಿ. ಅವಳ ಹುಟ್ಟು ಮೆಚ್ಚಿ ಎಲ್ಲಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಒಲವು ಹೇಳಿರಿ" ಎಂದನು ಸುಬುದ್ಧಿ.

ಸುದರ್ಶನ ರಾಜನಿಗೆ ಇದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೇ ತೋರಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯೊಂದಿಗೆ, "ನಾನು ಎರಡು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಈ ಸ್ತ್ರೀಯ

ಉಂಗುರವನ್ನೂ, ಅವಳ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬಕ್ಕೆ
ರಹಸ್ಯವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಒಂದು ವೇಳೆದ್ದರೆ
ನಿನ್ನ ಕಛೇಯನ್ನು ಕಡಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೆ.

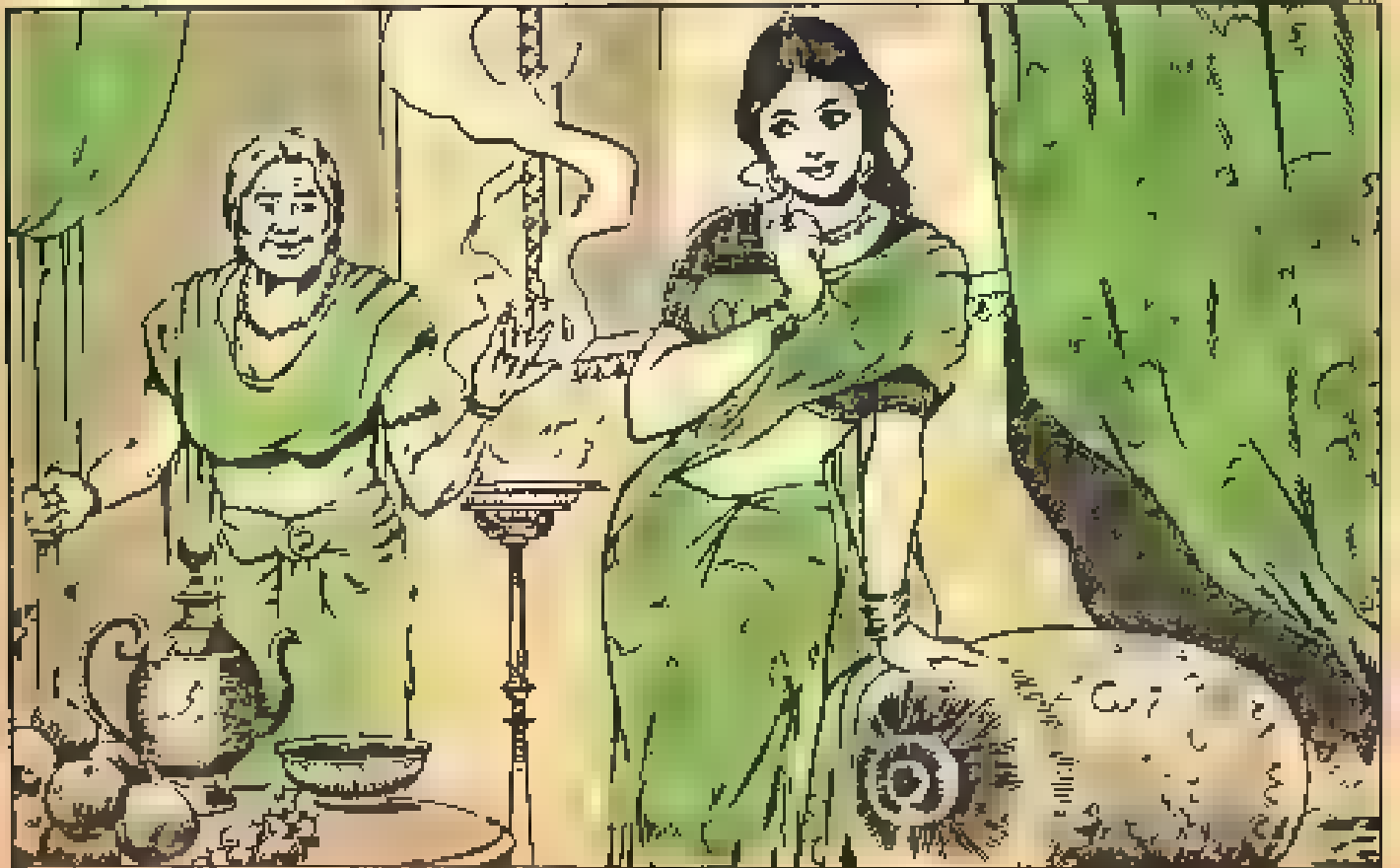
"ಅವಳು ಪನ್ನ ಪರಿಚಿತಳೆಂಬುದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ
"ಕೂಡಿಸುತ್ತೇನೆ" ವ್ರಥಗಳು!" ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಸುಮಿತ್ರ, ಇರುವ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು.
ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಅಡುಗೂಲಿಜ್ಜಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಇಳಿದುಕೊಂಡು ಅವಳಿಂದ ತನಗೆ ಅಗಬೇಕಾದ
ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಳಿ. "ಅಜ್ಜಮ್ಮಾ, ನನಗೆ ಅ
ರಹಸ್ಯವನ್ನೂ, ಉಂಗುರವನ್ನೂ ತಂದು ಕೊಟ್ಟರೆ
ನನಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ"
ಎಂದು ಆಶೆ ಹಾಚಿಸಿದನು.

ಬಡವಳಾದ ಅಡುಗೂಲಿಜ್ಜಿ ಧನದ ಆಶೆ
ಗೊಳಗಾಗಿ ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಮನೆಗೆ, ಮನೋ
ಸಹಾಯ ಕೇಳಲು ಹೋದಹಾಗೆ ಹೋಗಿ. ಆ
ಕೂಡ ಈವೂಳು ಆಡುತ್ತ ಅವಳ ಬೈಸ
ಬಿಡುತ್ತಿರುವ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬವನ್ನೂ ಕಂಡು

ಬಿಡಿದಳು. ಆ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನವೂ
ವಾಸನೆ ತೋರಿಸಿ, ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಮನೆ ಕೆಳೆಯು
ವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅವಳ ಉಂಗುರವನ್ನೂ ಅಪಹರಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ
ಸುಮಿತ್ರೆಯ ರಾಜನಿಗೆ ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಉಂಗುರವನ್ನೂ
ಕೊಟ್ಟು ಅವಳ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬವನ್ನೂ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ
ತಿಳಿದನು. ಅವಳಾದವು ರುಮುಮಾದರವು
ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಮರಣವೆಂದೆ ನೆತ್ತೆಯವಾದಂತೆ

ಸುಮಿತ್ರೆಯ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದೇ ಬಂದು
ಕೊನೆಯೊಳಗೆ ಕೇಳಿದಳು: "ನಾನು ಈ ದೂರ
ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಯುವ ಮೊದಲು ಒಂದುಸಾರಿ ನನ್ನ
ತಂಗಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಅವಳನ್ನು
ಕರೆಯಿಸಲು ತಮ್ಮ ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಷ್ಟು
ದಯೆ ತೋರಿಸಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ನಾನು ಸ್ವಂತ
ಯಿಂದ ಮರಣವೆಂದೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತೇನೆ"
ಇದಕ್ಕೆ ಸುಮಿತ್ರೆಯು ಒಪ್ಪಿದಳು. ಸುಮಿತ್ರೆಯ

ತುಂಗಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದು ಸುದರ್ಶನನ ದೂತರ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಸುವ.ತಿ. ತಾನು ಯಾವತೋ ಅಜ್ಞವು ಸಿಂದ ಮೋಸದೋದುದನ್ನು ನೆನಪು, ಅಣ್ಣನನ್ನು ಮೋದಲು ಹೊರಲು.

ಸುದರ್ಶನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ತಲೆಬಿಡ ಕೂಡಲೇ. ಅವರು ನೆಟ್ಟಗೆ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ: "ಮಹಾ ಪ್ರಭುಗಳೇ ಈ ಕರ್ಣಾಭರಣವನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ನ್ಯಾಯ ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಒಂದು ಕರ್ಣಾಭರಣವನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, "ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ವಸ್ತು ತಾನೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ರಾಜನು ಅದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, "ಹೌದು. ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದೇ. ನನಗೆ ತೋರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ತಮ್ಮ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯವರು ಇದರ ಇನ್ನೊಂದು ಜತೆಯನ್ನು ಕದ್ದು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮ ಸ್ವರೂಪರಾದ ತಾವು ಅದನ್ನು ಅವರಿಂದ ನನಗೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕು" ಎಂದಳು ದೀನಳಾಗಿ.

ರಾಜನು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಅರೋಪಣೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ನೀವು ಅವಳ ಕರ್ಣಾಭರಣವನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡ

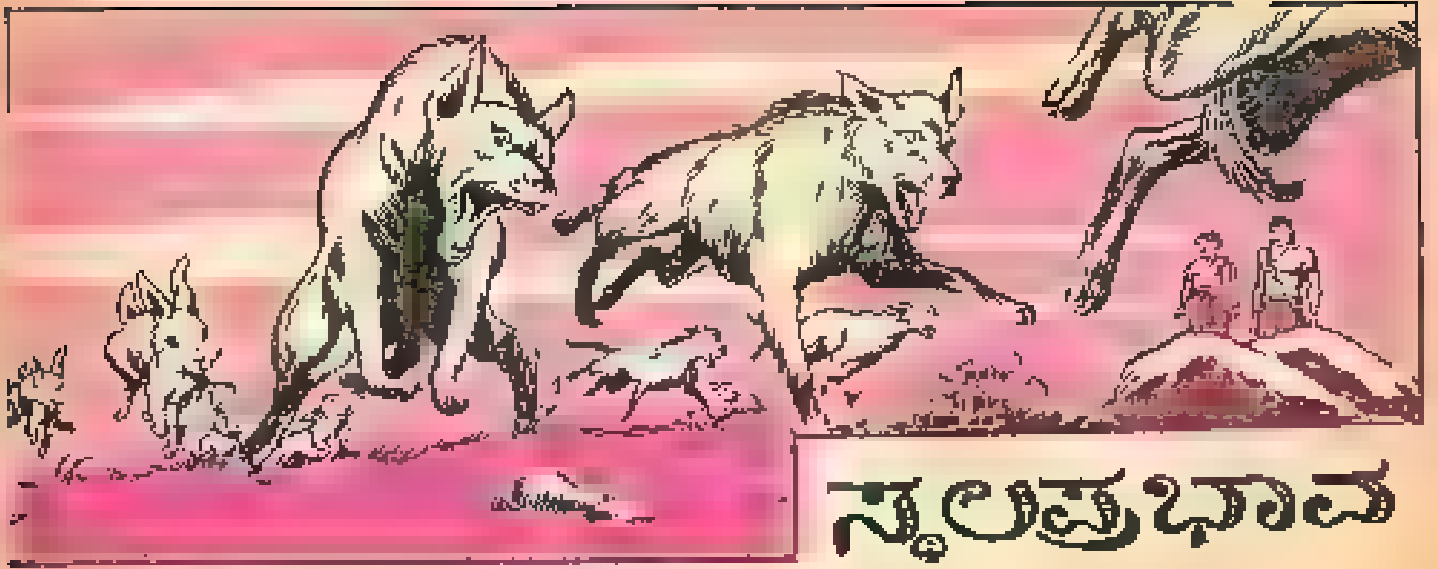
ಯಂತೆ, ಅದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು" ಎಂದನು.

ಸೇನಾಧಿಪತಿ ತುಂಬ ಬೆರಗಾಗಿ ಸುಮಿತ್ರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಪ್ರಭೂ! ಅಸಲು ಇವಳು ಯಾವೆಂದೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇವಳ ಮುಖ ವನ್ನೇ ನೋಡಿದವನಲ್ಲ. ಇವಳ ಕರ್ಣಾಭರಣ ಕದ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಒಂತು?" ಎಂದನು.

ಕೂಡಲೆ ಸುಮಿತ್ರೆಯ ರಾಜನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, "ಪಾಪಿಗಳೇ! ನಾನು ಸುಬುದ್ಧಿಯ ತುಂಗಿಯಾದ ಸುಮಿತ್ರೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಸುಮ್ಮ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದವನು ತಾನೆ." ಹೀಗಿರುವಾಗ ತಾವು ನನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಮರಣದೊಡನೆ ಕೊಡುವ ಅಗತ್ಯವೇನು ಒಂತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಅವಳ ಕೆದರಿನ ತಲೆಗೂದಲಿನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ನೋಡಿದ ಚಿತ್ರಸುಂದರಿಯ ಹೋಲಿಕೆ ಇರುವುದನ್ನು ಸುದರ್ಶನನು ಕಂಡನು. ತನ್ನ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಮಾಡಿದ ಮೋಸವೂ ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಮಾಡಿದ ಯುಕ್ತಿಯೂ ಈಗ ಸುದರ್ಶನನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗೆ ಮರಣದೊಡನೆ ವಿಧಿಸಿ, ಸುಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಿ ಗೌರವಿಸಿದನು. ಅನಂತರ ಬಹಳ ವೈಭವದಿಂದ ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಸುದರ್ಶನ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಯಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪಪ್ರಭಾವ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನೇಬ ಹೆಂಡಗನಿಗೆ ಚಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ತಾನು ರಾಜನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿದ್ದಿತು. ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಅಂತಹ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಹರಿಯಿತು ರಾಜನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಒಗೆಯ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದನು. ಕೆಲಮಂದಿ ಯುವಕರ ಗುಂಪಿನ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕ್ರಮೇಣ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಅನುಚರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ಯಾವುದಾದರೊಂದು ನಿರ್ಜನಾ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಗರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ತಾನು ರಾಜನಾಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಚಂದ್ರಹಾಸನ ಕೋರಿಕೆ ಈ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಪುರೋಹಿತರ ಮೂಲಕ ಒಯಲುವುದಾದನು. “ರಾಜಧಾನಿಯಾಗುವಂತಹ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸ್ಥಳ ಪ್ರಭಾವವಿರಬೇಕು. ಅದು ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವುದೋ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು” ಎಂದರು ಪುರೋಹಿತರು. ಚಂದ್ರಹಾಸನು ಅಂತಹ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೋಡಗಿದನು ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಳವು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯದಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅವನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಕೆಲವು ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳು ಒಂದು ಮೂಲಗಳ

ಗುಂಪನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂದುವು. ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಮೂಲಗಳು ಒಮ್ಮೆಗೇ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿಬಿಡುವು ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳು ಹೆದರಿ ಓಡಿಹೋದುವು. ಅದೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೀರ ಪ್ರಭಾವವಿರುವ ಸ್ಥಳವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಚಂದ್ರಹಾಸನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ. ಆದಕ್ಕೆ ಶಶಕನಗರವೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟನು. ಚಂದ್ರಹಾಸನು ಆ ನಗರದ ರಾಜನಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿರಲು, ಆ ನಗರದ ಮೇರೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಲಿವಂಗ ದೇಶದ ರಾಜನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟುಬಂತು. ಚಂದ್ರಹಾಸನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಮೇರೆಯನ್ನು ಅಕ್ರಮಿಸಿದನೆಂಬ ಹಳೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಆದರೆ ಆ ನಗರವು ದುರ್ಭೇದ್ಯವಾಗಿ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕೋಟಿ ಯೋಳಗಿನ ಸೈನಿಕರು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಅದರೂ, ತಮಗೆ ಅವಜಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಅವರು ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಕಡೆಗೆ ಲಿವಂಗ ದೇಶದ ರಾಜನು ಸೋತು ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶಶಕ ನಗರದ ರಾಜ್ಯದ ಸರಪದ್ಮಿ ನಲ್ಲಿರುವ ದೇಶಗಳು ಚಂದ್ರಹಾಸನಿಗೆ ವಶವಾಗಿ

ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜರೋಷ ಸೋತುಹೋದರು. ಹೀಗೆ ಶಶಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನು ಚಕ್ರ ವರ್ತಿಯಾದನು.

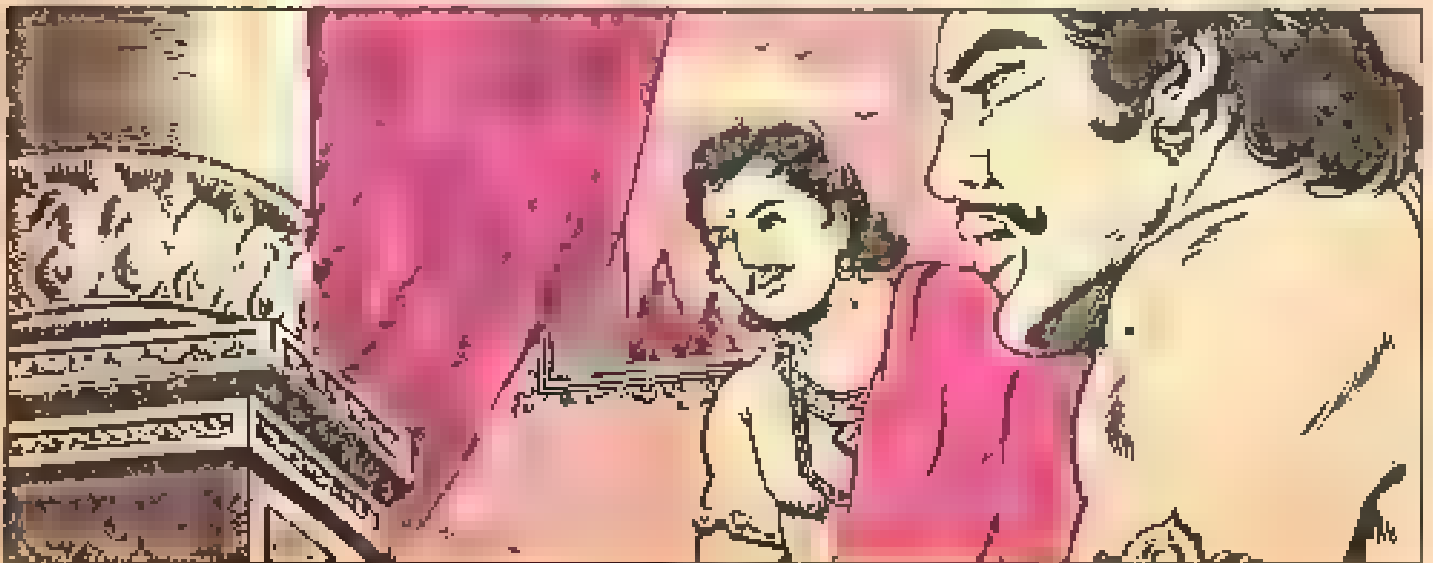
ಚಂದ್ರಹಾಸನ ಮಗ ಪದ್ಮಸೇನನು ಸುಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡದೆ ತಿರುಗುಕೊಳ್ಳಿದನು. ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಒಂದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಒಗೆಯ ದುರ್ಲಕ್ಷಣ ಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದವನಾದನು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ ಹಾಸನು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಹೃದಯಸ್ತಂಭನದಿಂದ ತೀರಿ ಹೋದನು. ಅನಂತರ ರಾಜನಾದ ಪದ್ಮಸೇನನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆಯ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸು ವಂತಹ ಕಾಮರ್ಥ್ಯವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಏನಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಸ್ವತಃ ಅವನೇ ಭಯಪಡ ತೊಡಗಿದನು. "ಶಶಕ ನಗರಕ್ಕೆ ಸ್ಥಲ ಪ್ರಭಾವ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೇನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಸಮಾಧಾನ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಮಂತ್ರಿಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದನು.

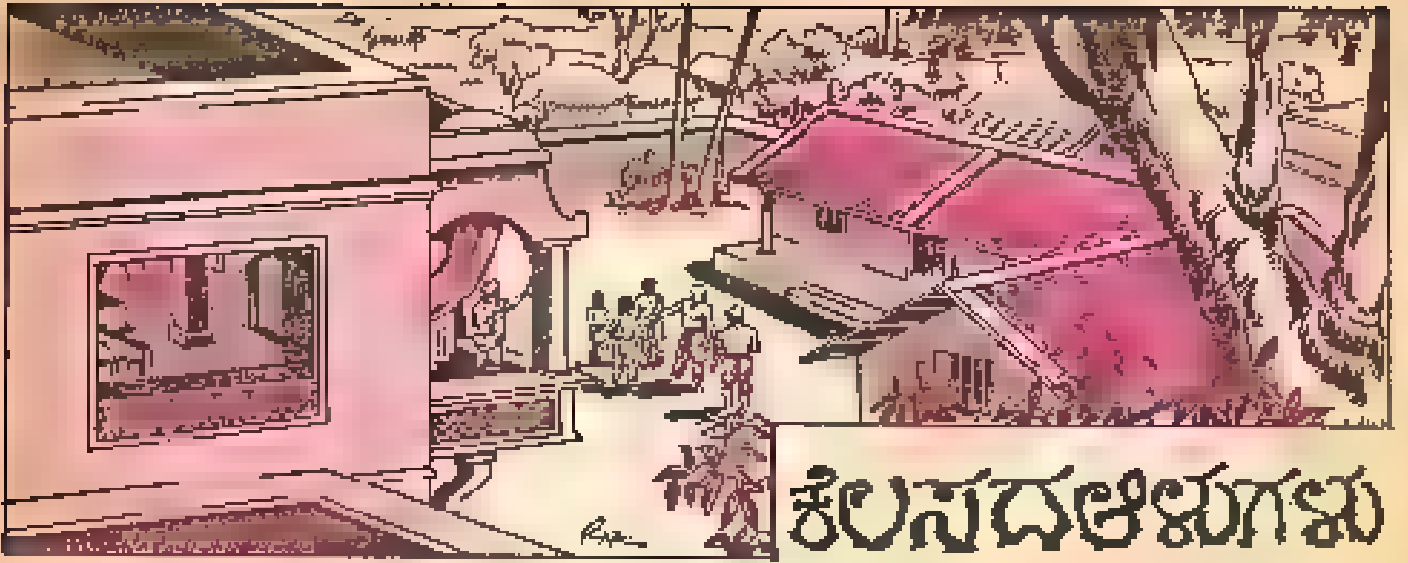
ತಮ್ಮ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕೀವಲ ಅಸಮರ್ಥನೆಂದು ಸಾಮಂತರಾಜರಿಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿದುಹೋಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ದೇಶದ ಕಾಮಂಶನು ದೊಡ್ಡ ಶೀನೆಯೊಂದಿಗೆ ಶಶಕ ನಗರದ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದನು. ಆಗ ನಡೆದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಸೇನನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೋತು ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಓಡಿಹೋದನು.

"ಸ್ಥಲ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ನನ್ನ ಕೆಂಡೆ ಹೊರವರ್ತಿಯಾದನು. ಮೊಲಗಳಿಂದ ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿದ ಈ ಸ್ಥಲ ಪ್ರಭಾವವು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಾರದೆ ಹೋಯಿತೇಕೆ? ನಾನು ಮೊಲಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಸಮರ್ಥನಾದೆನೇ?" ಎಂದು ಪದ್ಮಸೇನನು ವ್ಯಸನಪಟ್ಟನು.

ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಮಗನು, "ಚುತಿಸುಬೇಡಿ ಪ್ರಭುವೇ. ನೀವು ಸೋತುಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅದೆ: ಸ್ಥಲ ಪ್ರಭಾವವೇ ಹೊರತು ನಿಮ್ಮ ಅಸಮರ್ಥತೆ ಅಲ್ಲವೇ! ಅಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮೊಲಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದ ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳು. ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಓದಿರುಗಿ ಓಡಿರುವೆಂದರೆ: ಮೊಲಗಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಸ್ಥಳವೇ ಬೇಟೆ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅಧೈರ್ಯ ವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿತು. ನೀವು ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಗಳಾದುದರಿಂದಲೇ ಸ್ಥಲ ಪ್ರಭಾವವು ನಿಮ್ಮ ಪರಾ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿತು. ಮೊಲಗಳಂತಹ ಅವರಿಗೆ ದೇಶದ ರಾಜನು ಗೆದ್ದನು" ಎಂದನು.

ಸ್ಥಲ ಪ್ರಭಾವವು ಎರಡು ಒದಿದಂತವಿರುವ ಕತ್ತಿ ಅದನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಮನುಷ್ಯರ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನೇ ನಂಬುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಾದ್ದು ಪದ್ಮಸೇನನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ ಎಂಬ ಗೃಹಸ್ಥ ನಿಧನನು. ಸುಡಾತ ಎಂಬ ಅವನ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಯಾಯಿತು. ಅವಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸಂಸಾರ ನಡೆಸಲು ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಂಕಾರಿ ಹಬ್ಬ ಬಂದುದರಿಂದ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ ತನ್ನ ಅಳಿಯನನ್ನೂ, ಬಾಬನೆಂಬ ಸುಬ್ಬಯ್ಯನನ್ನೂ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಒರಬೇಕೆಂದು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು. ಆದರಂತೆ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಯನ್ನೂ ಮಗನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು.

ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತ ನಾದುದರಿಂದ ಅವನ ಮನೆಯೂ ಮಾರವೂ ದೊಡ್ಡ ದಾಗಿತ್ತು. ಮನೆ ತುಂಬಾ ಕೆಲಸದಾಳುಗಳಿದ್ದರು. ಕೆರೆದ ಕೂಡಲೇ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತೆಯೇ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ ತನ್ನ ನೆಂಟರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಬೆಂದಾಗಿ ಮರ್ಯಾದೆ ತೋರಿಸಿ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿದನು.

ಮಾರಣ್ಣ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ನಿಧನೆಯಾದಳು ವಾಗ ಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಪಳಾರದಲ್ಲಿ ಎನೋ ಗಲಾಟೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಮೊದಲು

ಆ ಗೊಡವೆ ತನಗೇಕೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಒರುಒರುತ್ತ ಗಲಾಟೆ ಜೋರುಜೋರಾಗುವು ವನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ ಕಡೆಗೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದನು ಅಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ ಕೆಲಸದಾಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಆವೇಶ ದಿಂದ ಬೈದಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಆದರೆ ಕೆಲಸದಾಳುಗಳು ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಲಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಿರ್ಭೀಡ ಯಿಂದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಪುತ್ತುತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರಿಂದ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನ ಸಿಟ್ಟು ಕಾವೇರುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಂವತ್ಸವಾದ ಯಜಮಾನನ ಮೇಲೆ ಆಳುಗಳಿಗೆ ಭಯಭಕ್ತಿಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ಬಂದು ಆ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕಿ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸದಿದ್ದರೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತೋ!

“ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೆಂಟರು ಬಂದಿರುವಾಗ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಜಗಳಾಡುವುದು ಎಷ್ಟು ಅಸಹ್ಯ!” ಎಂದು ಅವಳು ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನೊಡನೆ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಸುಬ್ಬಯ್ಯನು ಕೇಳಿದನು.

ಸೃಷ್ಟಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೆಲೆಗಾಳಿಯ ಸುಬ್ಬಯ್ಯನ ಒಳಗೆ ಬಂದು. "ಈ ಆಳಗಳದೇ ದೊಡ್ಡ ತಲೆ ಸೊಡ್ಡ ಬಾವಯ್ಯ! ಸೋಪನರಿಗಳು! ಸುಯೋಗಿ ಲೆಸವನವರೇ ಕೆಳದರ ವಿಮರುತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನ ಸುಮಾರುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಾಕುಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಭೆಛಿ!" ಎಂದನು.

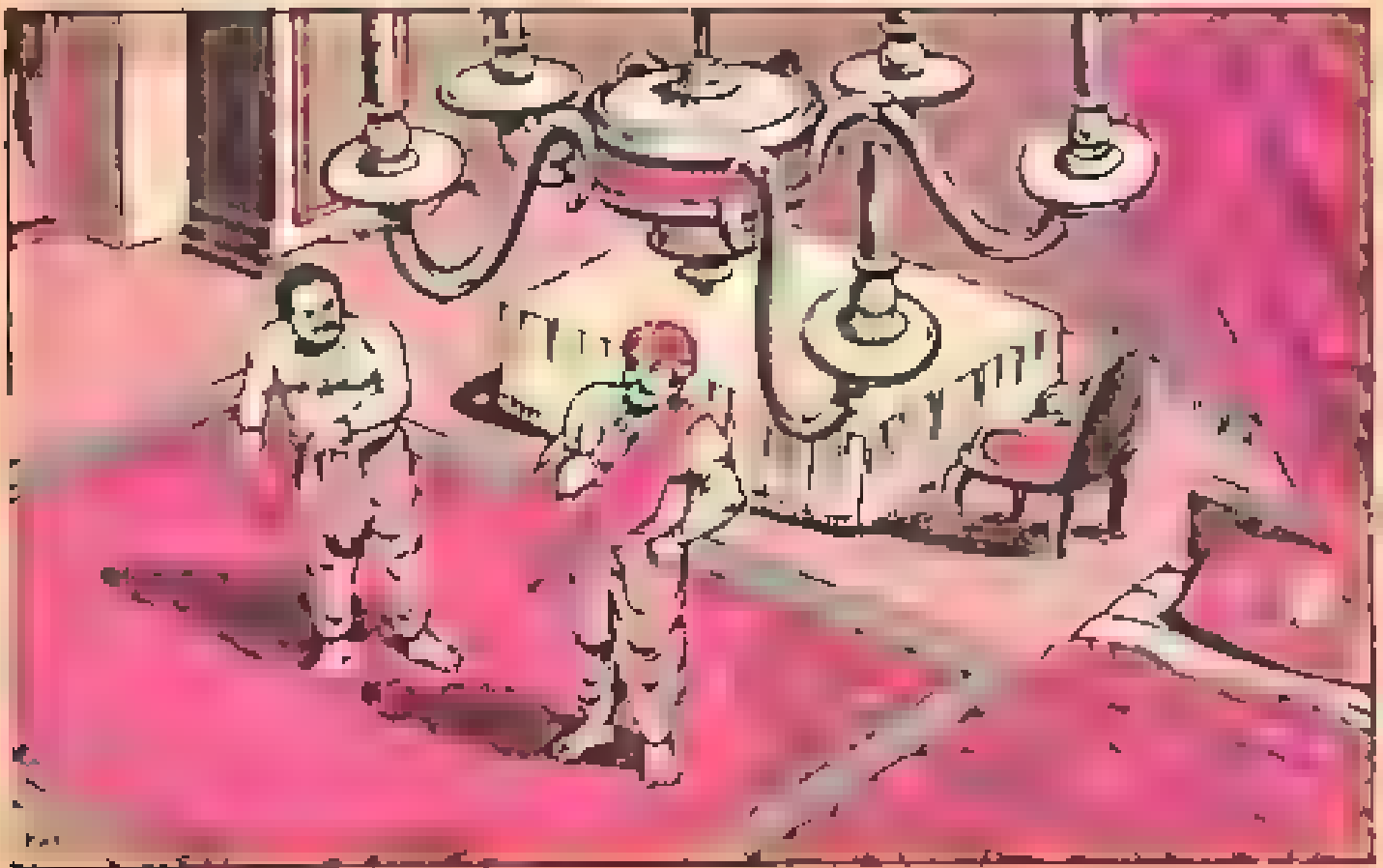
ತಪ್ಪು ವಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನಲ್ಲಿಗೆ ಇರುವಂತೆ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಆಗೇ ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಕೆಲಸವವರು ಆಯಾ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿಯಾಗಿ ಪೂಡಲು ಬಿಡಬೇಡಿ ಎದ್ದು ಇದ್ದು ಕರೆಯುತ್ತ. ಆ ಮೇಲೆ ಸುಯೋಗಿ ತಗಡಿಸಿದವ ಬೈತಾತ್ತ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೇನೇ ಗೊರವವಿತ್ತದೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವೆಂದು ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಿ ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗದೆ, "ಹೇವು ಹೇವು!" ಎಂದಷ್ಟೇ ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾದನು.

ಸುಬ್ಬಯ್ಯನ ಒಳೆಯ ಕೆಳಕೆ ಬಾಸವರವರು. ಕೆಳಕೆಕಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಒಡವೆನಿಟ್ಟು. ಅವನ

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಾ ಮೂರು ಬಾಲ್ಯ ಮಂದಿ ಸೇವಾ ರಿವರು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಬಾವ ಸಕಾರಣ ಕುಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು ಗಳನ್ನು ಕುಪಮೋಗಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಅದರಿಂದ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಯಾವಮಾನ ಮೇಲೆ ಭಯಭಕ್ತಿಗಳೂ ಇದ್ದುವು.

ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಲ್ಕು ದಿನಗಳೂ ಮೆಲೆಗಾಳಿಯ ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಿಗೆ ಕೆಲಸದಾಳಗಳ ಮೇಲೆ ರೇಗಾಡು ತ್ತಲೇ ಇದ್ದು ಮೆಲೆಗಾಳಿಯ ಮಾತಿ ತನ್ನ ಬಾವಯ್ಯ ನನ್ನು ಸುಯೋಗಿ ರೀತಿ ಮಾಡಿಸುವಿಕೆಂದು ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಹಬ್ಬದ ಗೌಜಿ ಮುಗಿದು ತಾನು ತನ್ನ ಸೊಸೆ ಯನ್ನು ಕರೆದಕೊಂಡು ಮೊಗುಲಾಗಿ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಮೆಲೆಗಾಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅವನ ಮೆಲೆಗಾಳಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು ಮೆಲೆಗಾಳಿಯನ್ನು ಅವನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನ ಮನೆ ಮೆಲೆಗಾಳಿ ಬರಬ್ಬನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ದೊಡ್ಡದ್ದಾದರೂ

ಒತ್ತಿದಕ್ಕೂ ಸೌಕರ್ಯವಿರುವ ಆಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಶುಭ್ರವಾದ ವಸತಿ. ಗೃಹಾಲಂಕರಣಗಳೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದುವು. ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಹೂವಿನ ತೋಟವೂ, ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ತರಕಾರಿ ಗಿಡಗಳೂ ಇದ್ದುವು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಕೆಲಸದಾಳುಗಳೇ ಆವರೆಲ್ಲ ಮನೆಯವರ ಹಾಗೆಯೇ ಆತಿಥಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಖುಷಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಮನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರೆಂತೆಯೇ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಜಮಾನರಿಗೂ ಕೆಲಸದಾಳುಗಳಿಗೂ ಘರ್ಷಣೆ ಬರುವುದನ್ನು ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನಾಗಲೀ, ಅವನ ಪೆಂಡೆತಿಯಾಗಲೀ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಆಳುಕಾಳುಗಳು ತಮ್ಮ ಯಜಮಾನರ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ವಿಧೇಯತೆ ತೋರಿಸಲು ಏನು ಕಾರಣವೋ ಎಂದು ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ಆಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ತನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತ, ಆ ಕೋಣೆಯ ಕಸವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದನು. ಆಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಪ ಕೂಡಾ ಬಂದಿತು. ಆದರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಕರೆದು ಕೊಳ್ಳಾಡಲಿಲ್ಲ.

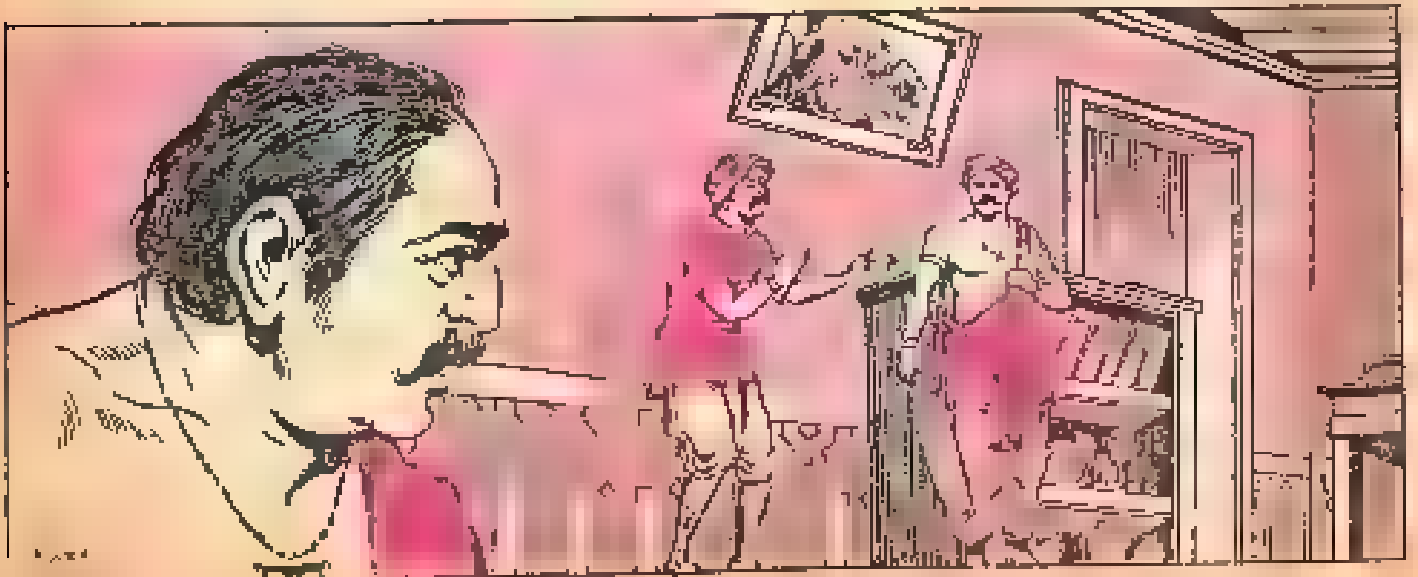
ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕ ಆ ಕಡೆಗೆ ಬಂದನು. "ಏನೋ, ಆ ಬೇರುವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಡೆದಿ-

ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು. ಅರೆ, ಈ ಕೋಣೆ ಬಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ, ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಸಪೊರಕೆಯನ್ನು ತಾನೇ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಕೋಣೆಯ ಕಸವನ್ನು ಬಳಿಯತೊಡಗಿದನು.

ಕೂಡಲೇ ಕೆಲಸದವನು, "ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ! ನೀವು ಗುಡಿಸುವುದೆಂದರೇನಿಲ್ಲ! ಏನೋ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಈ ಕೋಣೆಯ ಕಸಬಳಿಯಲು ಮರೆತುಹೋಯಿತು. ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ!" ಎಂದು ಯಜಮಾನನ ಕೈಯಿಂದ ಪೊರಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವನೇ ಗುಡಿಸಿದನು.

ಈ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭವೇ ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ವೆಂಕಟಾಚಲಯ್ಯ ಸುಬ್ಬಯ್ಯನ ಶಾಂತ ಭಾವವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, "ಬಾವಯ್ಯ! ಒಂದು ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲಸದಾಳುಗಳಿಗಿಂತ ನಾವೇ ಹೆಚ್ಚು ಜಾಣತನದಿಂದ ಪ್ರವರ್ತಿಸಬೇಕು ಅಂತ ಈಗ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಅವರಿಗೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆಗ ಆಳುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ತಪ್ಪುಮಾಡಲಾರರು. ಅಲ್ಲವೇ?" ಎಂದನು.

"ಹೌದು ಬಾವಯ್ಯ, ಕೆಲಸದಾಳುಗಳನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ. ಕೆಲಸಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿದೆ. ಅವರೂ ಸಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಅಂದು ಕೊಂಡರೆ ಹೆಚ್ಚು ಘರ್ಷಣೆ ಬಾರದು" ಎಂದನು ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ನಗುತ್ತ.

ಋಣಮುಕ್ತಿ

ಹಿರಿಯರು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಚರ್ಮಕಾರನಿದ್ದನು. ಅವನು ಕಷ್ಟಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತ, ಮಿತವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯು ಖರ್ಚುಗೋಸ್ಕರವೇ ಅವನು ಹಣ ಉಳಿಸುವ ಬುದ್ಧಿಶೀಲ.

ಕಡೆಗೆ ಮಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಬಂಧವೂ ಕೂಡಿ ಒಂದು ಇನ್ನೂ ಎರಡು ದಿನಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯು ಮುಹೂರ್ತವೆಂದಿರುವಾಗ, ಆ ಚರ್ಮಕಾರನ ಮನೆಗೆ ಕಳ್ಳರು ಮಗ್ಗಿ, ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಆ ಒಡವನಿಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಃಖವೇನಿದ್ದೀತು? ಅವನು ದುಃಖವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಹೊರಳಿ ಹೊರಳಿ ಅಳತೊಡಗಿದನು.

ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಆ ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಭೂಪೇಂದ್ರನೆಂಬ ಧನಿಕ ರೈತನು ಬಂದು, ಚರ್ಮಕಾರನ ದುಃಖದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, "ಪೆದರವೇಡು ನೀನು ಇಳಿದುಕೊಂಡ ಹಣ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮಗಳ ಮದುವೆ ಮುಗಿಸು. ಆದರೆ ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬೇಗನೇ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು," ಎಂದನು.

ಭೂಪೇಂದ್ರನನ್ನು ಆ ಊರಿನವರೆಲ್ಲರೂ ಸರ ರೂಪದ ರಾಕ್ಷಸನೇವೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥವನು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಚರ್ಮಕಾರನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ದೇವರ ಪ್ರತಿರೂಪವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದನು. ಅವನು ಅನಂದ ಪಾಶವಶ್ಯಕೆಯಿಂದ ಭೂಪೇಂದ್ರನ ಕಾಲು ಹಿಡಿದು, "ಅಯ್ಯಾ ನನ್ನ ಚರ್ಮದಿಂದ ಚಿಪ್ಪಲಿ ಹೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಋಣ ತೀರಿಸುತ್ತೇನೆ! ಮರೆಯಲಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು.

"ಈಗ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು! ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಎದುರಿನಲ್ಲೇ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಬಾ" ಎಂದ ಭೂಪೇಂದ್ರ.

ಅದರಂತೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಬರೆಯಿಸಿ, ಚರ್ಮಕಾರನಿಂದ ಬೆರಳು ಮುದ್ರೆ ಹಾಕಿಸಿ ಕೊಂಡು ಭೂಪೇಂದ್ರನು ಹಣ ಕೊಟ್ಟನು. ಚರ್ಮಕಾರನು ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದನು.

ಅದೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದು ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಭೂಪೇಂದ್ರನು, ಚರ್ಮಕಾರನ ಬಳಿಗೆಹೋಗಿ ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನೂ ಹಿಂದೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಹತ್ತೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮ ಹಣ ನಾನು ಹೇಗೆ ಸೇರಿಸಲಿ ಬೋರೋಗೇ ?" ಎಂದ ಚರ್ಮಕಾರ.

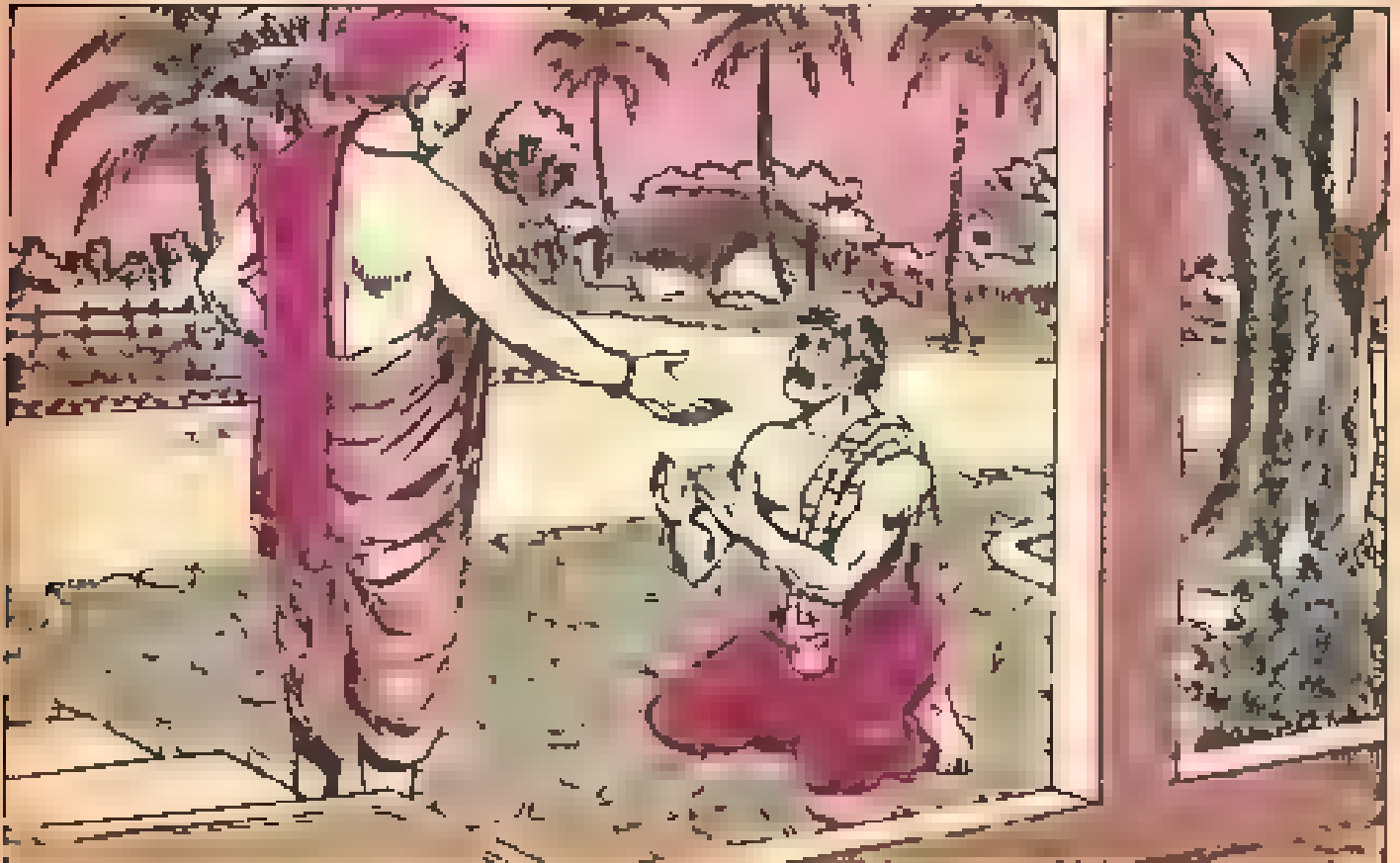
"ಅದೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಓದಿರುಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ನೀನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೀ ನಾಳೆಯೊಳಗೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ತಿ ಹಣವನ್ನು ನೀನು ವಾವಾಸು ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳ ಕೈಯಿಂದ ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಚಾಕರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದಾವುದೂ ಆಗದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಚರ್ಮದಿಂದ ನುಗ್ಗೆ ಚಪ್ಪಲಿಯಾದರೂ ಹೊಲಿದು ಕೂಡಲೇ ಬೇಕು" ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿ ಭೂಪೇಂದ್ರನು ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಚರ್ಮಕಾರನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಗ್ಗದಾರುಳು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅವನು ಸಂಕಟವಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರು. ನೀನು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಜಿ ಹಣವಡೆದಿದ್ದಿ ? ಅವರ ಪತ್ತಿರದೇ ಹೋಗಿ ಅರೋಚುಕೆ ಕೇಳು. ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯವರು," ಎಂದರು.

ಚರ್ಮಕಾರನು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಭೂಪೇಂದ್ರನು ಹೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ "ಅಮ್ಮ ಬೇಗ ಹಣ ಕೇವಲ ನಾನೆನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಲಿ ? ಕಳ್ಳತನಮಾಡಬೇಕು ಅನ್ಯವಾ ? ಅಲ್ಲಾ ಅವರ ಮನದ ಬಟ್ಟಿ ಚಾಕರಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ನಾನೇ ತಿಳಿದು ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಒದ್ದಿ ಸೇರಿಸುವಿರೋ ನಮ್ಮದೇ ಭಾರವ್ಯಾವಿವಾ " ಎಂದು ಮೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಭೂಪೇಂದ್ರನ ಸ್ವಭಾವ ಗೊತ್ತು. ಅಂತೆಯೇ ಚರ್ಮಕಾರನ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಕೂಗಿತು. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಅರೋಚುಕೆ, ಚರ್ಮಕಾರನಿಗೆ ಒಂದು ಅರೋಚನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು:

"ಅದೆಲ್ಲಾ ನಾಥವಿತ್ತಿವೆಂದು ತಲೆದಾರಿ ಒಂದರ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ?" ಎಂದು ಸಂಕಟ ದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಚರ್ಮಕಾರ.

"ಹಾಗೇನಾದರೂ ತಲೆದಾರು ತೇದರೆ ನನ್ನ ಪತ್ತಿರ ಕರಕೊಂಡು ಬಾ ಸಾಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬಾವನೆಂಬ ನನ್ನ ಕರಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದನು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ.

“వత్సః దినగళ్ళి అమ్మ మా నాను హేగి
సేరిసరి దోరిగిసి ?” ఎండ బ్రహ్మకార.

“అదేల్లా నహి గొత్తిల్లి. కేళిద కేళిదలే
ఓందిరుగి కేళిదత్తానేందు సిగ. ఒత్తికేళిదల్లి
నాలియోగి నన్న పూర్తి జడవన్న నిను
పాపాను కేళిదదే తేదోదర సిన్న కేళిదతి
పత్తిర క్కేమంద నన్న మోచర్ల బట్టి బాకరి
మొడిమికుత్తేనే. అదావ్దదొ ఆగవిద్దర
‘న్న బ్రహ్మడింద నాగి బ్రహ్మియదయో
తేరిదు కేళిదలే బేళి” ఎందు ఒత్తి
వేళి భూపేంద్రను మోదపి మోదను.

బ్రహ్మకారగ బత్తి కేళిదగి బ్రహ్మకారులు
ఒత్తికేళిద బ్రహ్మకారులు ఆపను సంకపవత్తువు
వా నోటి అక్కవత్తువు. “సిను గ్రామాధి
కారిగి ఎదురివర్ల నాగే తూపదెద్ది” అవర
బత్తిరబే బోగి అలోచననే కేళి. అవరు
ఒత్తియవరు,” ఎండరు.

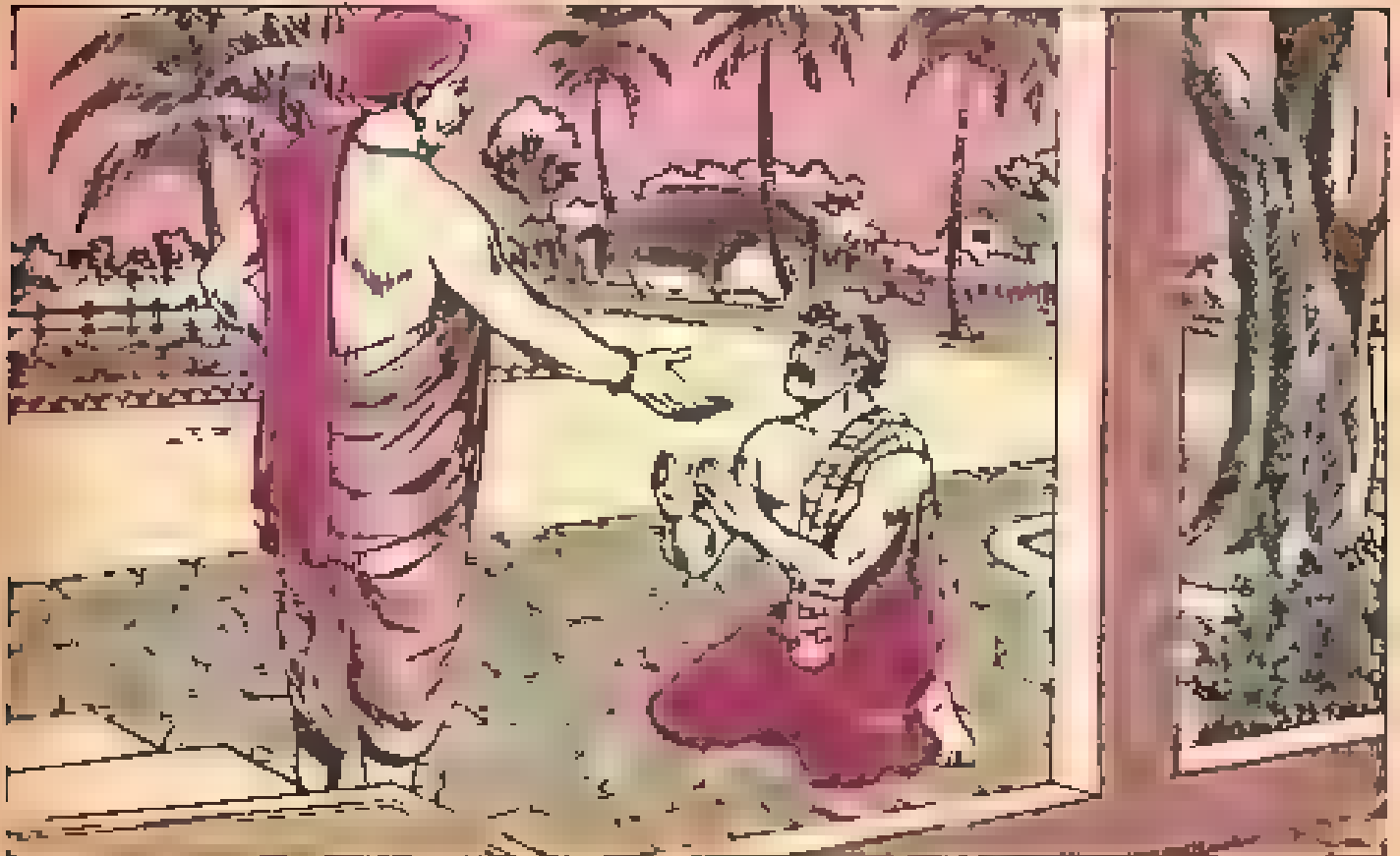
బ్రహ్మకారను గ్రామాధికారియ బ్రహ్మ
మోగి, భూపేంద్రను మోదపిదత్తేనా మోళి
“అమ్మ బేగి మా కేళిదర నానల్లిగి మోగి?”

కేళిదమోదమోళి అన్నపిరా? అల్లా అవర
మోళియ బట్టి బాకరి మోదపిపిరా? మోళిగి
త్తిరువ నన్న మోగి ఒత్తి సేరియియో
సిన్నదే భార బ్హమి “ఎంద బోరిగిత్తిన

గ్రామాధికారిగి భూపేంద్రన స్వభావ
గొత్తు. అంతయే బ్రహ్మకారన మోళి మనసు
కరిగితు. అవరు స్వల్ప అలోచితు, బ్రహ్మకార
నిగి ఒందు అలోచనయన్న మోళిదను.

“అదేల్లా నాధ్యపిచ్చిమేందు కేళిదరి ఒందర
నానేను మోదరి స్వామి?” ఎందు సంకయ
డింద కేళిద బ్రహ్మకార.

“తాగేనాదయో కేళిదరు కేళిదర నన్న
బత్తిర కేళిదయో బా. నాత్తికేళి సిన్న ఒత్తియి
నన్న కేళిదయో బా” ఎందు గ్రామాధికారి

ಭೂಪೇಂದ್ರನು ತಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಂದು ದಿನ ಕಾದು ನೋಡಿದನು. ಅದೇನೆಂದು ತಿಳಿದು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು.

ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಭೂಪೇಂದ್ರನ ಕಿರಿಯಾದಿ ಬಣ್ಣ ಅಗಲೇ ಕೇಳಿದವನಂತೆ ನಟಿಸಿ, ಚರ್ಮಕಾರನನ್ನು ಕರೆಸಿದನು. "ಓನೋ, ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಮಾತು ತಪ್ಪಿರುವೆ. ಈಗ ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಬಿಟ್ಟು ಚಾಕರಿ ಮಾಡುವಿರಾ, ನಿನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಮಾರಿ ಹಣ ಕೊಡುವಿರಾ? ಅದಾ ಪುರೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಚರ್ಮದಿಂದ ಇವರಗೆ ಒಂದು ಜತೆ ಚಿಪ್ಪಲಿ ಹೊಲಿದು ಕೊಡುವಿರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನನ್ನ ಚರ್ಮದಿಂದ ಚಿಪ್ಪಲಿಯನ್ನೇ ಹೊಲಿದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಸ್ವಾಮಿ!" ಎಂದ ಚರ್ಮಕಾರ.

ಅದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ತಾನೇ?" ಎಂದು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಭೂಪೇಂದ್ರನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

"ಆಗಲಿ, ಒಪ್ಪಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ ಭೂಪೇಂದ್ರ. ಕೂಡಲೇ ಚರ್ಮಕಾರನು ತನ್ನ ಮೊಟೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ಹೊಸ ಚಿಪ್ಪಲಿಯ ಜತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಭೂಪೇಂದ್ರನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, "ಸಮ್ಮ ಸಾಲ ಪೂರಾ ತೀರಿತು," ಎಂದನು. ಭೂಪೇಂದ್ರನು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಕೋಪಾವೇಶದಿಂದ,

"ಎಲೋ, ನಿನ್ನ ಈ ಅತಿಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ತೋರಿಸುವಿರಾ? ನಿನ್ನ ಚರ್ಮದಿಂದ ಚಿಪ್ಪಲಿ ಹೊಲಿದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ, ಮಾವುಗಳು ಪ್ರಾಣಿಯ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೊಲಿದ ಚಿಪ್ಪಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸುಸ್ತು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡೆಯಾ? ನೋಡಿದಿರಾ, ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳೇ!" ಎಂದನು.

ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಭೂಪೇಂದ್ರನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತ, "ಇದರಲ್ಲಿ ಇವನ ಅತಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಎಂದಿಬೋ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ಅವನು ಚಿಪ್ಪಲಿ ಹೊಲಿದು ಕೊಡುವನೆಂದದ್ದು ಅವನ ಚರ್ಮದಿಂದಲೇ ಹೊರತು ಅವನ ಬೇಹದ ಚರ್ಮದಿಂದ ಹೊಲಿಯುವೆನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲ! ಆ ಚರ್ಮ ಅವನು ಕೊಡುಕೊಂಡದ್ದಾದರೆ ಅವನದೇ ಚರ್ಮ ತಾನೇ? ಅದನ್ನೇಗೆ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮೂಢುತ್ವ ನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಸಾರಿ ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಒಂದರನ್ನು ಹೀಗೆ ಪೀಡಿಸಿದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡಲಾರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ!" ಎಂದನು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ.

ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯು ದಯದಿಂದ ಬಾಣಮುಕ್ತ ನಾದ ಚರ್ಮಕಾರನು. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿಪ್ಪಲಿಯ ಜತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು.

ದೇವಿಭಾಗವತ

ರೆಂಘ ಮುಕು. ಕರಂಘ ಎಂಬವರ. ದಸಾಮಿ ಮುಗಿಯಲು ಇವರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಕಾಲದವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲದೆ, ಮಕ್ಕಳ ಆಸೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ತೀವ್ರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕರಂಘನು ಪಂಚನದ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸೊಂಡಿತ್ತು. ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಈಗನು ಬಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಮರವನ್ನೇರಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು.

ಈ ಸಮಯವಾರ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ತ. ಯಾರು ಎಷ್ಟಿಗೆ ಕುಳಿತರೂ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಹೆವರಿ ಯೋ ಬೆವರ ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಮೊದಲನೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಸಿದದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಕರಂಘನನ್ನು ಕೊಂದುವಿಟ್ಟನು. ತನ್ನ ತಮ್ಮನು ಸತ್ತದ್ದೋದ್ದ ದನ್ನು ನೋಡಿ ರಂಘನು ಶೋಕಾಕುಲನಾದ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನೇ ಕಡಿದು ಅಗ್ನಿಗೆ ಏಕಲು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಸೆತ್ತಿದನು.

ಆಗ ಅಗ್ನಿದೇವನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. "ಎಕೆ ಆತ್ಮ ಎತ್ತಿ ಬಂದಿರೋಳು?" ಎಂಬಂಥ ಸಂಭಾಷಣೆ ಇಲ್ಲಿ

ವರವೂ ಇಲ್ಲಿ "ನನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಕೊಡಿದ್ದೇನೆ" ವರ ಕೇಳು ಕೂಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದನು.

ದೇವಾ ನಿನಗೆ ಸತ್ತ ಮಗನಿಗೆ ಅಂಗಳದ ಬದಲೆ ನಿನಗೆ ಒಬ್ಬ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಕೊಡು. ಅವನು ಕೂಡ ಕೂಡುತ್ತಾನೆ. ದೇವವಾಕ್ಯವು ಮೊದಲನೆಯ ಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವಂತಾಗಿದೆ. ತನಕಾಂವರೂ ಸೋಲಿಸಲಾಗದವನಾಗಿ ಇರಬೇಕು." ಎಂದನು.

"ಹಾಗೆಂದರೆ ಆಗಲೇ ನನ್ನ ಯಾವ ಸಹಿತನು ಪ್ರೀತಿಯಾಗುವುದೋ ಅವಳಿಂದ ಅತ್ತನು ಮಗನು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಮರಕೊಡು ಅಲ್ಲಿ ಹೋತನು ಸಿದ್ಧರನ್ನಾದನು.

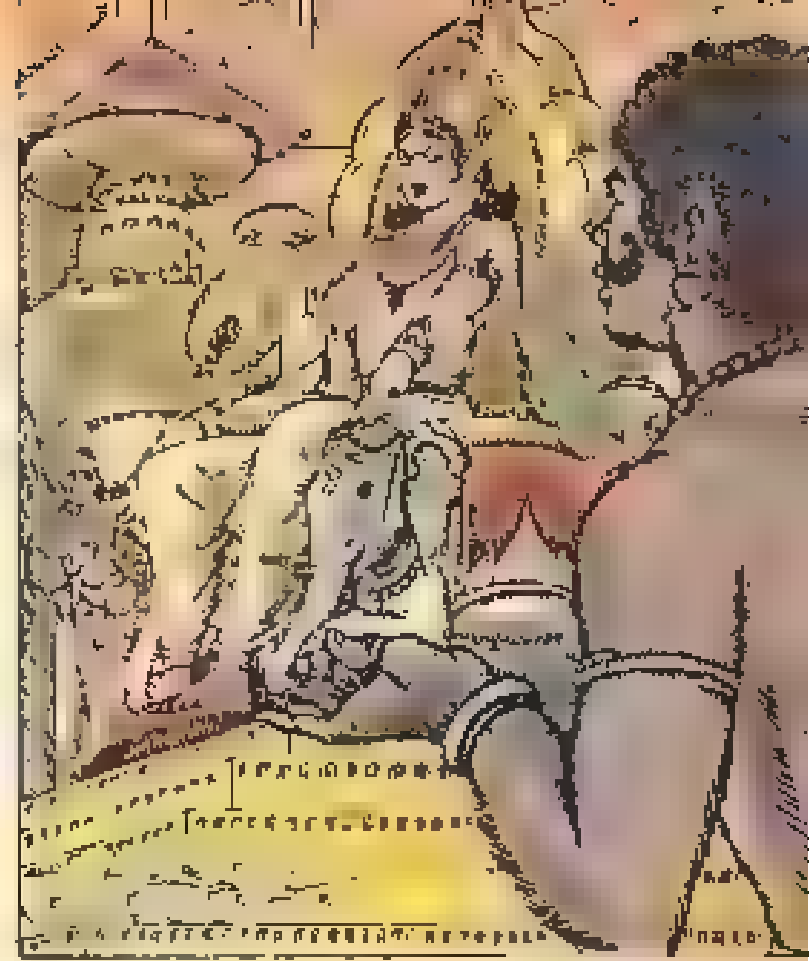
ರಂಘನು ಎಷ್ಟು ಮುಗಿತು ಮುಂದಾಗಿ ಬರುವ ಯಕ್ಷರ ಆಧೀನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ತಲೆಮಗು ಅತ್ಯಂತ ರಮ್ಯವಾದ ಅಂವ ಪ್ರವೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾದ ಹಿಂದೆ ಮುಟ್ಟು ಸೂಡಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮೃತಿಯೂ ಮೂಡವೂ ಮೂಡಿಸಿತು. "ಹುಟ್ಟಿದವನೇ"

ಶೃಂಗಲೋಕವನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಹೇಳು.
 ಎಂದಿದೆ ಏಂಟಿ ನಂಬುಗೆಯಿದ್ದರೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ
 ಬರಲಿ: ಸಂಧಾನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಪವಾದ
 ನನಗೆ ಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಮಹಿಷಾಸುರನ ದೂತನು ಶೃಂಗಲೋಕಕ್ಕೆ
 ಹೋಗಿ ಇಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ. "ಎಲೈ
 ದೇವೇಂದ್ರನೇ! ನಾನು ಮಹಿಷಾಸುರನ ದೂತ:
 ಆತನು ನನ್ನ ಮೂಲಕ ನಿನಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ
 ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ನ ಇಲ್ಲದ ಸಲ್ಲದ ಅತಿಶಯ
 ಗಳಿಗೆ ಮೋಗದೆ, ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಬೀಳದೆ ನಿನ್ನ
 ಸಂತಾನ ಮಹಿಷಾಸುರನ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು,
 ಆತನ ಸೇವಕನಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅವಕ್ಕೆ
 ಪೈವಿಲ್ಲದೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅಷ್ಟ
 ತ್ವೆ ನಿನಗಿದೆಯೇ ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಿರ್ಗಮಿಸಿ
 ಹೇಳಬಿಡು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶ್ಯಕ ಕೇಳಿ ಕಾಣದವರ
 ಮೂತಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗಲೇ ಹೇಳಬಿಡು."
 ಎಂದನು.

"ಎಲೋ ಮಹಾಂಧನಾದ ರಾಕ್ಷಸಾಧವಾ!
 ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೆತ್ತಿಗೇರಿದಾ
 ವೇನು? ನನ್ನ ಇದಿರಿಗೇ ಬಂದು ನನ್ನ ಮುಂದೆ
 ಹೀಗೆ ಹೇಳುವೆಯಾ? ಅವನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನು
 ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ದೂತನಾದುದರಿಂದ
 ಬದುಕಿ ಉಳಿದಿರುವಿ! ತಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ನಾನು
 ಹೇಳದೆನೆಂದು ಹೀಗೆ ಹೇಳು. ಎಲೋ ಪರಾಮಿ
 ಕೋಣನೇ! ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಜಯಿಸ
 ಂಕೆಂಬ ಕೋರಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿತೇನು ನಿನಗೆ? ಕಂಡಕಂಡ
 ವಾಗೆ ಹುಲ್ಲುಮೇದು ವಿಪರೀತ ಕೊಟ್ಟು
 ನಳೆಯಿತು? ನಿನ್ನ ಮೂಢು ಮೂವಟು ಸ್ವರೂಪ
 ಎಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನಿನ್ನ ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು,
 ಏನುಸುಮ್ಮ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ"
 ಎಂದು ಹೇಳಿ ದೂತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ದೇವೇಂದ್ರ,

ದೂತನು ಮಹಿಷಾಸುರನ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ,
 ದೇವೇಂದ್ರನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತನ್ನ ಒಡೆಯ
 ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಹಿಷಾಸುರನಿಗೆ ತಾಳಲಾಗ
 ದಷ್ಟು ಕೋಪ ಉಂಟು. ಆತನು ಬಾಲವನ್ನು
 ಹಾಡಿಸಿ, ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತ
 ಈ ಇಂದ್ರನ ಗರ್ವವಾದರೂ ಎಷ್ಟುದು? ಅವನು
 ನುಗ್ಗಿಕೊಂಡು ಮತ್ತಿಗೆ ಸಹ. ಅವನ ಪ್ರತಾಪವೆಲ್ಲಾ
 ಮತ್ತಿಗೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವವರ ಮೇಲೆಯೂ,
 ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹೆಂಡಿರ ಮೇಲೆಯೂ ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕಾ
 ದೀತು! ನಿಜವಾದ ಯುದ್ಧವೆಂದರೆ, ಅಪ್ಪರೆಯ
 ರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಮುನಿಗಳ ತಪೋಭಂಗ
 ಮಾಡುವುದು. ಅಂದಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ವಿಷಯ
 ಗೊತ್ತಾದದ್ದಂತೆ! ಕೋಟಿಹಿಂದಿ ಇಂದ್ರನು ಎಂದರೂ
 ಸೀಳಿ ಬೆಂಡಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಮೂನೆಯನ್ನು ಕೊಂಡ
 ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕ ಅವಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿದರೆ ಬುದ್ಧಿ

ಮಹಾದೇವತೆಗಳಾದರೂ, ಇವನು ಮಗನಾದ
ಕೇಳಿದರೆ, ಇತರಿಗೆ ಮಹಾಭಕ್ತನಾದ ಆ ವಿಷ್ಣು
ಕೂಡಾ ಇವನಂಥವನೇ! ಮೋಸದಿಂದ ಹಂದಿ
ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನನ್ನು ಕೊಂದನು, ಸಿಂಹ
ರೂಪದ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವನ್ನು
ಕೊಂದನು! ಅವನನ್ನು ಅಮೇಲೆ ನೋಡುತ್ತೇನೆ.
ಈ ಇಂದ್ರನ ಕಥೆ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ ಮೊದಲು!”
ಎಂದು ಗುಡುಗುಡಿಸಿದನು.

ಮೊದಲು ಅಷ್ಟದಿಕ್ಷಾಲಕರನ್ನೂ ದೇವತೆ
ಗಳನ್ನೂ ಜಯಿಸಿ, ಅವರು ಅನುಭವಿಸುವ ಸುವಿ
ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ
ಮಹಿಷಾಸುರನು ತನ್ನ ಸೇವಕರೊಂದಿಗೆ, “ನನ್ನನ್ನು
ಯಾವ ಗುಡುಗರಿಯೂ ಹಯಿಸಲಾರಳು, ನೀವು
ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಎಲ್ಲ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೂ ಕರೆದು ಬಂದು
ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿರಿ. ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಶತ್ರುಗಳಿದ್ದರೂ
ನನಗೆ ಇದಿರಲ್ಲ. ಕೇವಲ ನನ್ನ ಗೊರಸುಗಳಿಂದಲೂ

ಕೊಂದುಗಳಿಂದಲೂ ಕೊಂದು ಹಾಕುವೆ” ನಿಮ್ಮ
ರಿಗೂ ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ” ಎಂದು
ಹೇಳಿ ಉಬ್ಬಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನು ದಿಕ್ಷಾಲಕರನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಸಮಾಮೇಶಗೊಳಿಸಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೀಗಂದನು
“ಛಂಭಾಸುರನ ಮಗನಾದ ಮಹಿಷಾಸುರನು
ಪ್ರತ್ಯಾದೇವತೆಯ ವರವನ್ನು ಕಂಡು, ಎ.ದ.ವ.ಗ್ಲೆ
ನಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸೇನೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತ
ಬಿಟ್ಟು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಸ್ವರ್ಗ ರೂಪ
ವನ್ನು ಜಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಹಿಷನಿಗೆ ಸೇವಕ
ನಾಗಿರುವೆಯೋ, ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಗೋಲುವೆಯೋ
ಎಂದು ನನಗೆ ಸವಾಲು ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾನೂ
ಕಠೋರವಾದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ.
ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನಾವೇನು ಮಾಡ
ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ. ಶತ್ರುವಾದವನು ಏಷ್ಟೇ
ಪ್ರ.ಪ.ತನಾದರೂ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಡುವುದು. ಬಿಡುವ
ಜಯಗಳು ದೈವಾಧೀನವೇ ಆದರೂ ಪ್ರಯತ್ನ
ವನ್ನು ಬಿಡಕೂಡದು. ಸಂಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು
ಒಳ್ಳೆಯದಾದರೂ ಇಂತಹ ಮದಾಂಧರೊಂದಿಗೆ
ಸಂಧಿ ಕೂಡಾ ವಿಷಮಿಸುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧ ಮಾಡ
ಬೇಕಾದರೂ ಶತ್ರುವಿನ ಬಲವನ್ನೂ ನಮ್ಮ
ಬಲವನ್ನೂ ಗಣಿಸಿ ತುಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ
ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಳುಹಿಸೋಣ
ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.”

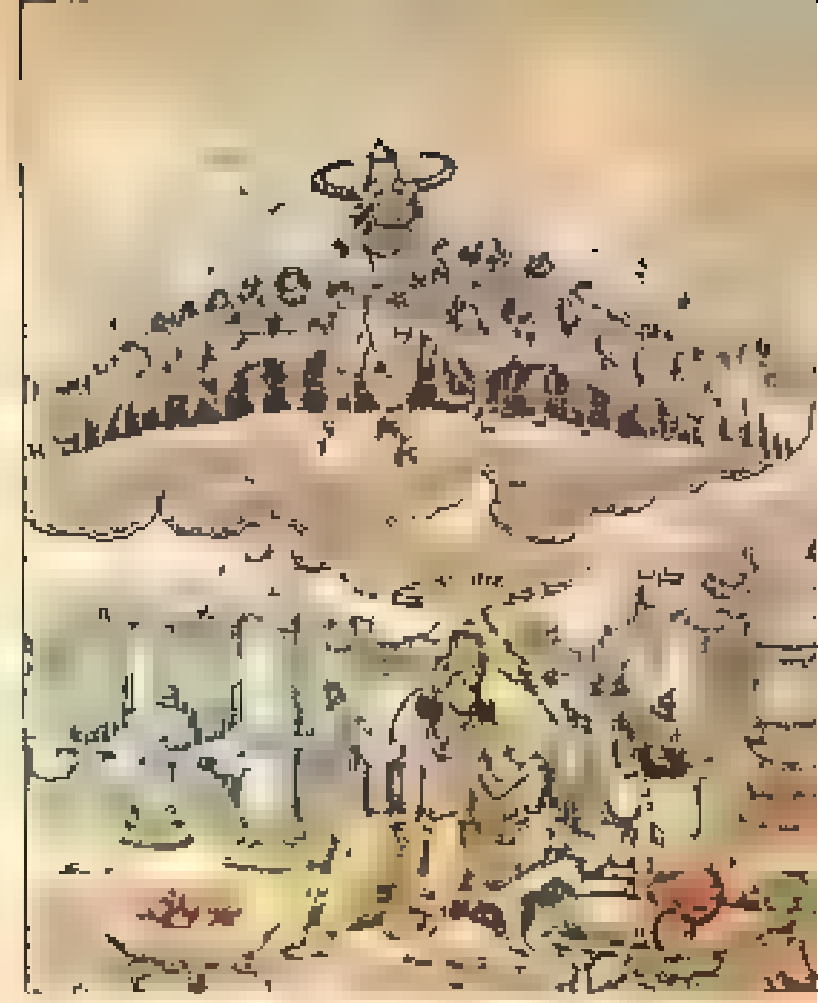
ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ, ಇಂದ್ರನು ಒಬ್ಬ
ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವವಾಗಿ, ಶತ್ರುವಿನ ಕಡೆಗೆ
ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಆತನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಒಂದು
ಮಹಿಷಾಸುರನ ಬಲಗಲ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಾ
ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಇಂದ್ರನು ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡು, ತನ್ನ
ವುರೋಹಿತನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಮಹಿಷಾಸುರನು
ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಸೇನೆಯನ್ನು ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು

“ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾಗಲೇ ಮನಃ ಉಪಾಯ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಇಂದ್ರನ ಗಾಬರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವ ಪುರೋಹಿತನಾದ ಬೃಹಸ್ಪತಿ, “ಅಪಾಯವು ಇರಲಾದಾಗ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬಾರದು. ಯಾತನೆಯೂ ಎದೆಯೆದರ ಧೈರ್ಯವಾಗಿರು. ಅಗುಳ್ಳದು ಅಗಲೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಸಾಧ್ಯ ವಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ನಾವು ಇಷ್ಟು ಮುಂದಿದರೂ ಫಲಿತವು ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಅದು ದೈವಿಕವೆನಿಸುತ್ತದೆ” ಎಂದನು.

“ಅದು ನಿಜವೇ ಅನ್ನಿ ಗುರುಗಳೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸ ಬಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ದಾತಗಳಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನವೂ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯೂ ಹೇಗೆ ವ್ಯಾಪ್ತವೋ ರಾಜರಿಗೆ ಶತು, ಸಂಹಾರವೂ ಹಾಗೆಮೆ ಮುಟ್ಟಿ ನೀವು ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನಾನು ಯುದ್ಧದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ನನಗೆ ನೀವೂ, ವೇದಾಧ್ಯಾಪಕರೂ, ಪರಿಹರರೂ ಸಹಾಯಕ ರಾಗಿರುವುದಲ್ಲವೇ ?” ಎಂದನು ದೇವೇಂದ್ರ.

ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಇಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ “ನಾನು ನಿನಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡುವಂತೆಯೂ ಹೇಳಲಾರೆ. ಬೇಡವೆಂತಲೂ ಹೇಳಲಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಸಿಂಹಳಾ ಮಹಾ ಮೇಧಾವಿ ಎನ್ನುವಿರಿ. ಆದರೆ ಚಂದ್ರನು ಹನ್ನೆರಡು ಮೇಧಾವಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದಾಗ, ನನ್ನ ಮೇಧಾವಿತನ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೆ ? ಅವರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದಿಗೆ ತೋರಿದ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ನೀವು ಆಲೋಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದನು ಅಮೆಲೆ ಇಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಶರಣಾಗತನಾಗಿ, “ದೇವ ದೇವಾ ! ಮಹಿಷಾಸುರನಾಂಬವನು ಮದೋನ್ಮತ್ತ ರಾಗಿ ಪ್ರಗಲಿತನಾದ ಮೇಲೆ ಸೈನ್ಯ ಸಾಗಿಸಿ. ಈ

ಪರಾಕ್ರಮವೇ ಇರುವ ನನಗೆ ಬಹಳ ಭಯ. ಅದಾಗಲೇ ನನ್ನ ದೇಹವುಗಲಿ ಅದೇ ನನ್ನ ತೋರಿಸಬೇಕು.” ಎಂದ. ಪಾ ಧೀಶಿರಿಯನು.

ಇಂದ್ರನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಇಂದ್ರನ ಹೃದಯ ಆ ಮಹಿಷಾ ಸುರನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಅವನು, ವಿಶ್ವಮೂರ ಬೇರೂರಿಟ್ಟು ಕೊಂಡ. ಯುದ್ಧ ವಸಡವಾದ ಬಳಿಕದ ಮೊದಲು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದನು.

ಇಂದ್ರನೂ ಬ್ರಹ್ಮನೂ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವನು ಮೊದಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಪಳವರು ತಮ್ಮವಯ ಮೂವರೂ ಕೂಡಿ ವಿಶ್ವವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಮೂವರೂ ಕೂಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲನೆಯವರು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನೂ ಇಂದ್ರನೂ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವವೂ, ಎತ್ತರ ಮೇಲೆ ನವಿಲಿನ ಮೇಲೆ

ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯೂ, ಆಗಲೇ ಮೇಲೆ ಇಂದ್ರನೂ ಏರಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಮಹಿಷಾಸುರನ ಸೇನೆಯೂ ಇದಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂತು.

ಯುದ್ಧವು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಎಷ್ಟೇ ಶೌರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರೂ ದಿಕ್ಕಾಲಕರೂ ಇಂದ್ರನೂ, ತ್ರಿಪೂರ್ತಿಗಳೂ ಮಹಿಷಾಸುರನ ಧಾವತಿಗೆ ತಡೆರೇಗೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಹಿಂಜರಿದು ಓಡಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು ಸ್ವರ್ಗವು ಮಹಿಷಾಸುರನ ಕೈ ಸೇರಿತು. ಮಹಿಷನು ಇಂದ್ರನ ಆಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲಾ ಪದವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿ, ದೇವತೆಗಳ ಧನಾಗಾರವೆಲ್ಲಾ ಸಾಧಿಸುವಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗ ಸುಖಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತ ಹಾರಿಸತೊಡಗಿದನು. ದೇವತೆಗಳು ಗುದ್ದುಗಳನ್ನು ಗವಿಗಳನ್ನು ಸೆವಕೊಂಡು ಬಿವಣ್ಣವಡತೊಡಗಿದರು. ಇಂತಹ ಕಡಗುಗಳ ಅನುಭವವು ಅನಿವಾರ್ಯ.

ಆಮುಖ್ಯ ಪಡದ ದೇವತೆಗಳು, ಒಂದೊಂದು ಇಂದ್ರ ಸನ್ನ ವಂದಿಸುತ್ತಿರೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಕೋಣದಂಥ ರಾಕ್ಷಸನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರನ್ನೂ ಫಯಿಸಿ ನಮಗೆ ಇಂತಹ ದುಸ್ಥಿತಿ ಯುಂಟುಮಾಡಿದುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ನೀನು ಸುಮ್ಮನಿರುವೆಯಾ? ನಿನ್ನಿಂತಲೇ ಹೀಗಾಯಿತು! ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿದವನಿಗೆ ನಾವೇನು ಹೇಳಬಹುದು? ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಗತಿ ಏನು?" ಎಂದು ಮೊರೆಯುತ್ತಾರೆ.

"ನನ್ನನ್ನು ಏನು ಮಾಡಲು ಹೇಳುವಿರಿ? ಅವನು ಯಾವ ಪುರುಷನಿಂದಲೂ ಮರಣವಿಲ್ಲದಂತೆ ವರ ಕೇಳಿದ, ನಾನು ಕೊಡಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಅದು ಅವನ ತಾತನಿಂದ ಅವನು ಪಡೆದ ವರವೇ! ಇನ್ನು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಾದರೆ ಯಾವ ಕಾದರೂ ಸ್ತ್ರೀಯೇ ಕೊಲ್ಲಬೇಕು. ಅಂಥವಳು ಯಾರೊಂದು ಮೊದಲು ಶಿವನನ್ನು ಕೇಳೋಣ. ಆತನ ಪತ್ನಿ ಪಾರ್ವತಿ ಮಾಹಾದೇವಿಯ ಅಂಶ ದವಳು ತಾನೇ?" ಎಂದನು ಬ್ರಹ್ಮ.

ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬ್ರಹ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಶಿಫನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. "ಏನು ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಬಂದಿರಿ?" ಎಂದು ಶಿವನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

"ನಿನ್ನಿಗೆ ತಿಳಿಯದುದೇನಿದೆ? ಮಹಿಷಾಸುರನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಇಂದ್ರನನ್ನೂ, ಇತರ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಗುದ್ದುಗಾಡುಗಳ ಗತಿಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ, ಯಜ್ಞಯಾಗಗಳು ನಿಂತು ಲೋಕ ಕಾರ್ಯವೆಲ್ಲ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಸಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚದ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ?" ಎಂದನು ಬ್ರಹ್ಮ.

ಅವನು ಮುಗುಳು ಬಿಗಿಸಿ, "ಅದು ತಾವೇ ನಾವಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಒಮ್ಮೆ ಮಹಿಷಾರತಿ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಬುತ್ತೇವೆ" ಈ ಅರ್ಥಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಹಿಷಾರತಿ

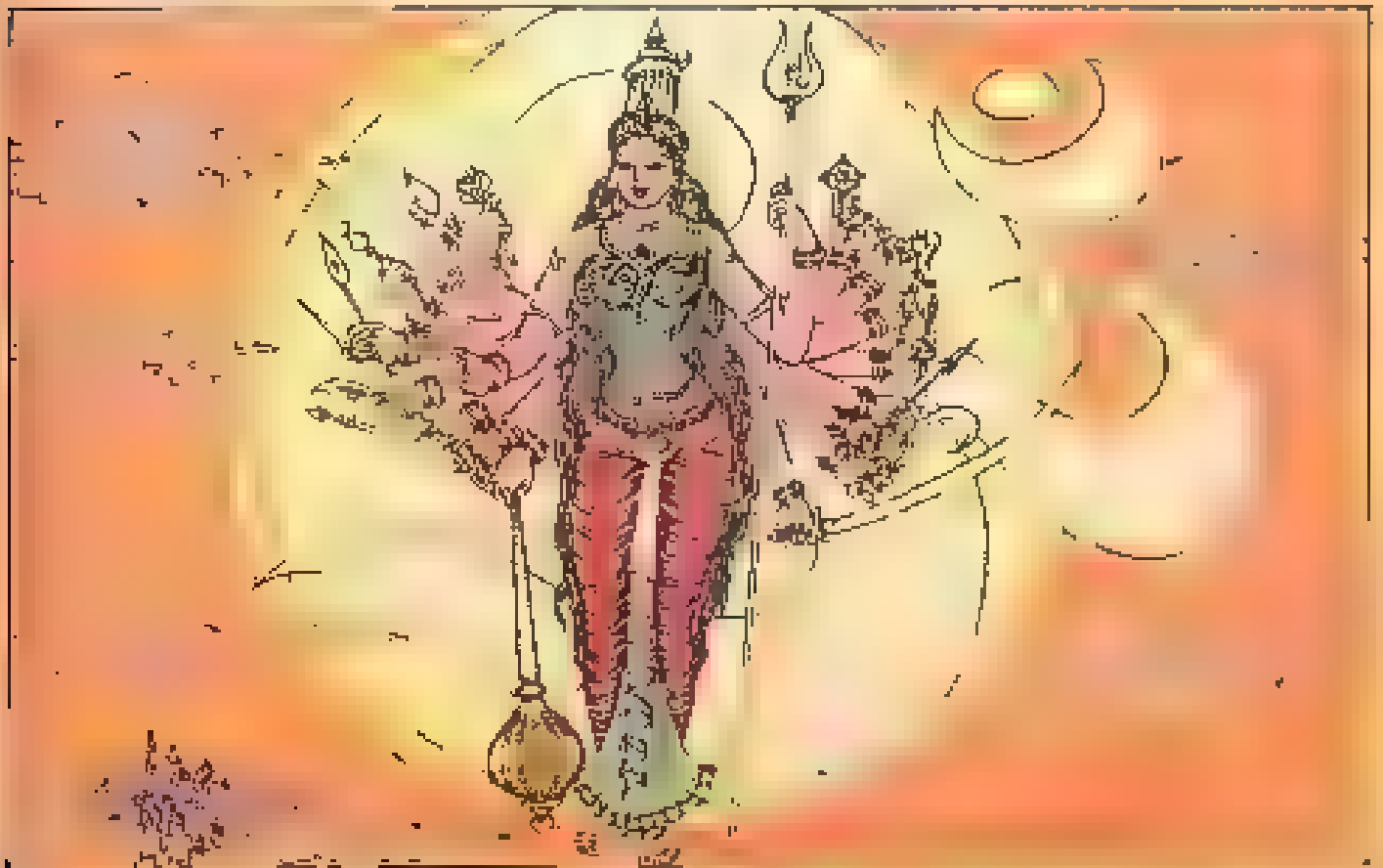
ನೀನು ತಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮಾ ? ನಿನ್ನವರದಿಂದ ಅವನನ್ನು
ಯಾವ ಗಂಡೂ ಕೊಲ್ಲಲಾರನು, ನೀನು ಹೆಂಡತಿ
ಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಿರಾ ? ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು
ಕಳುಹಿಸಲೇ ? ಅಥವಾ ಇಂದ್ರನ ಹೆಂಡತಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ
ಯೋಗ್ಯವಳೇ ? ನಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ
ಯುದ್ಧಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ? ಆದುದ
ರಿಂದ ಆ ರಾಕ್ಷಸನೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಲು ಯಾವ
ಸ್ತ್ರೀಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದೆಂದು ವಿಷ್ಣುವನೂ
ಬ್ರಹ್ಮನು ಮೂತು ಕೇಳಿ ನೋಡುವಾ," ಎಂದು.

ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ವಿಷ್ಣುವನ ಒಳಗೆ ಹೋದರು.
ಅವರು ಒಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಷ್ಣು.
" ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮಹಿಷನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ
ಕೊಲ್ಲೋಣವರೆ" ಎಂದಾಗಲೇ ಅವನ
ಪಾಲೆಯು ಗೊತ್ತಿದ್ದು ಇವು ಪರ್ಯಾದ
ಖಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ್ದು ಅಷ್ಟು
ನಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದು
ಮಾಡಿದರೂ ಲೋಕಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಕೆಡ.

ನಮಗಿಂತ ಮೇಲಾದವರೆನಿಸಲು ನಮ್ಮ
ಹೆಂಡತಿಯರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಆದುದರಿಂದ ನಾವು
ಮಹಾದೇವಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಕೇಡಸ್ಸು
ಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ, ಹೊಸ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿ
ಸೋಣ. ಅವಳಿಗೇ ನಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನೆ
ಕೊಡೋಣ. ಮಹಿಷಾಸುರನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ
ಮಾಡುವಂತೆ ಅವಳನ್ನೇ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೋಣ" ಎಂದು.

ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಮಹಾದೇವಿಯನ್ನು
ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಕೇಡನ್ನುಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿ
ಸಿದರು. ಅದು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಂದಾಗಿ ಹದಿನೆಂಟು
ಕೈಗಳಿರುವ ಸ್ತ್ರೀ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ಅವಳು ಅದ್ಭುತ
ತೋರಿಸಿದ ಕಂಗೊಳಿಸಿದಳು. ದೇವತೆಗಳು ಅವಳ
ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಅವಳು ದೇವತೆಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಶ್ರವಿಸಿ,
"ಹೆದರಬೇಡಿ! ಆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನಾನು ಕೊಲ್ಲು
ತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, "ಎಲೋ ಮಹಿಷಾಸುರಾ!"
ಎಂದು ದಿಕ್ಕುಗಳು ಒಡೆದುಹೋಗುವ ಹಾಗೆ

ಸಿಂಹನಾದ ಮಾಡಿದಳು. ಆ ಶಬ್ದವು ಮಹಿಷಾಸುರನ ಕಿವಿಗೆ ಹೊಕ್ಕಿತು. “ಯಾರಿದು ಹೀಗೆ ಕೂಗಿದ್ದು? ಹೋಗಿ ಆ ಮದಾಂಧನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಳೆದು ತನ್ನಿರಿ! ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಸಾಯುವ ಹಾಗೆ ಪಟ್ಟಿತ್ತಿಂದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಹೀಗೆ ಕೂಗುವ ಫೈರ್‍ಯಾ ಬಾರದು ನೋಡಿ ಒನ್ನಿ” ಎಂದನು ತನ್ನ ಸೇವಕರೊಂದಿಗೆ.

ಆ ರಾತ್ರಿ ಸೇವಕರು ಓಡೋಡಿ ಹೋಗಿ, ಮಹಾದೇವಿಯ ವೀರವೂ, ಫೋರವೂ, ಭವ್ಯವೂ ಆದ ಅವತಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೆದರಿ ಓಡುತ್ತಾ ಹಿಂದಿರುಗಿ, “ಯಾವಳೋ ಸಿಂಹದ ಮೇಲೇರಿ ಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ ಶರೀರ ತುಂಬಾ ಅಭರಣಗಳಿದ್ದರೂ ಹದಿನೆಂಟು ಕೈಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾರಣಾಯುಧಗಳನ್ನೂ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾಳೆ. ಒಹಳ ಭಯವಾಗಿದೆ ಪ್ರಭುವೇ!” ಎಂದರು.

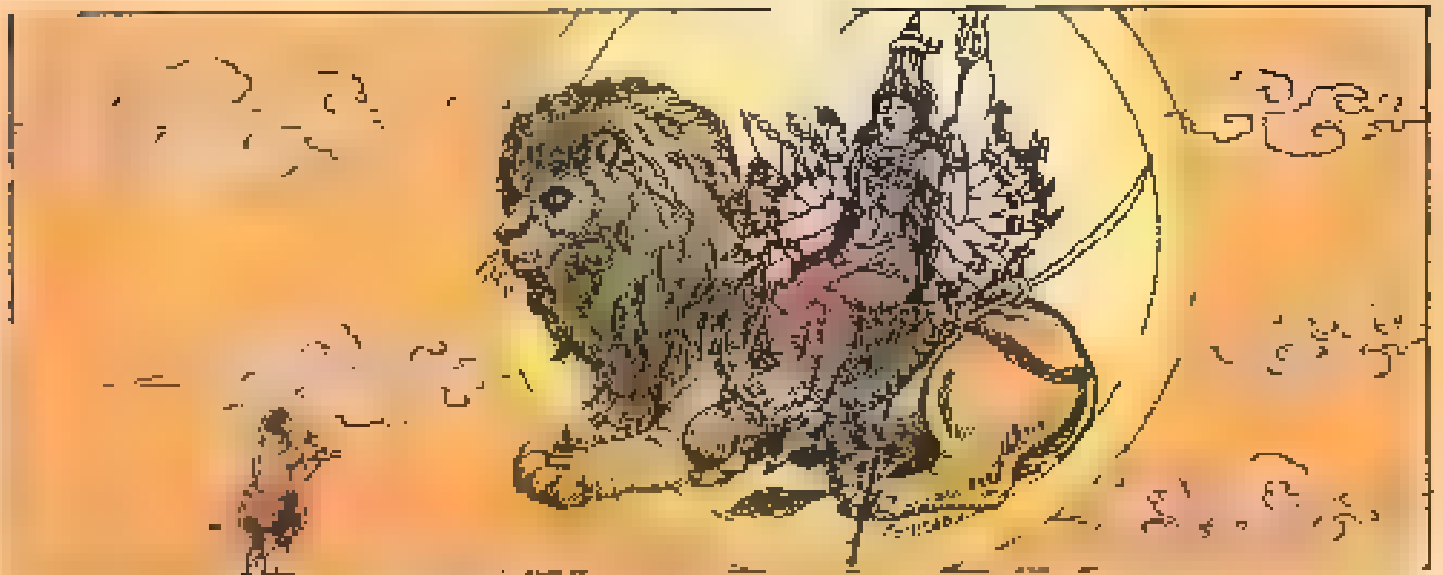
ಮಹಿಷನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ, “ನೀನು ಹೋಗಿ ನೋಡು ಅವಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಂಕುಮಾಡಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ. ನನಗೆ ತಕ್ಕ ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿ ಅವಳಾಗಬಹುದೇನೋ?” ಎಂದನು.

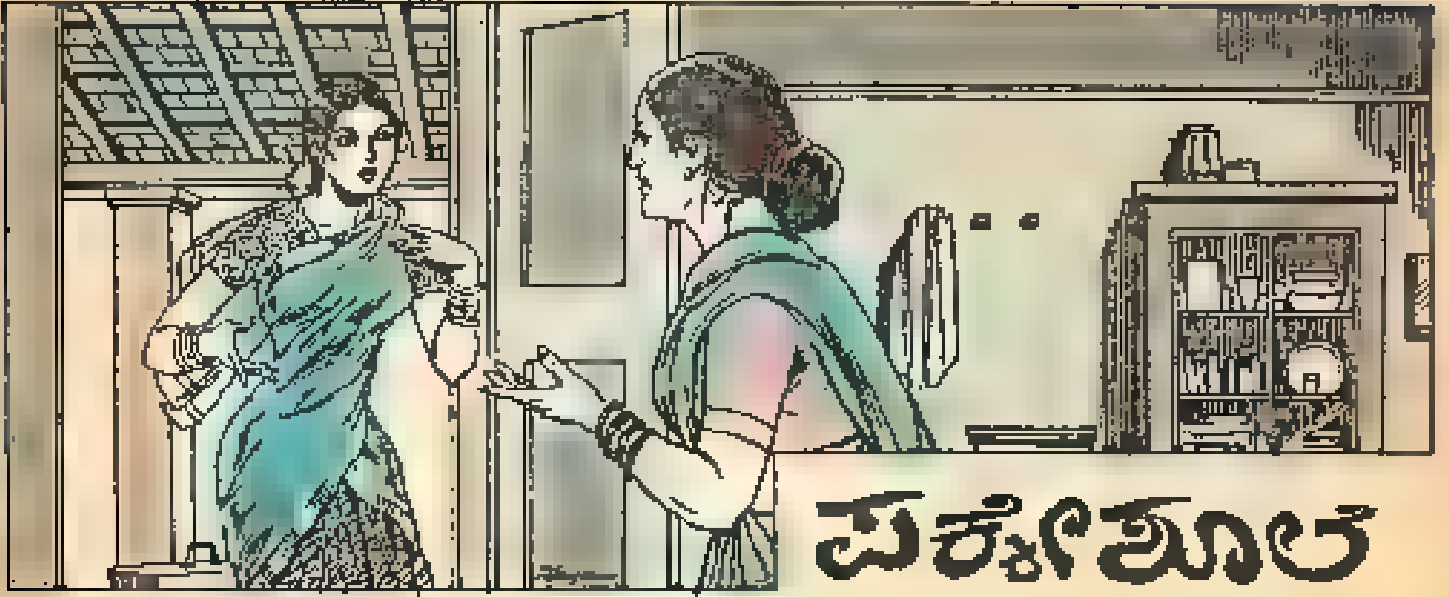
ಮಂತ್ರಿ, ಒಂದು ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಆ ದೇವಿ ಯೊಂದಿಗೆ, “ಯಾರವ್ವಾ ನೀನು? ಮಹಿಷಾಸುರ ನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆ? ಆ ಸರ್ವ ಲೋಕಪಾಲಕ

ಮಹಿಷಾಸುರ ರಾಯನು ನಿನ್ನ ಮೋಗ್ರಹಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವನು. ಬಾ!” ಎಂದನು.

ದೇವಿ ಕಿರುನಗೆ ನಕ್ಕು, “ಅವನನ್ನು, ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ತ್ಯಕ್ತಿ ಕಾಣದೆ ದುರಾತ್ಮಮಾಣ ಮಾಡಿರುವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದವಳು ನಾನು. ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪತ್ನಿ ಮೃತ್ಯು. ಅಲ್ಲನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾರೆ. ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನ ಸಾಯಲು ಬರಲಿ” ಎಂದಳು.

ಮಹಿಷಾಸುರನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯ ಮೂತು ಗಳನ್ನು ನಂಬದೆ, ತನ್ನ ರಾಯಭಾರಿಯಾಗಿ ಸೇನಾಪತಿಯಾದ ತಾಮ್ರನನ್ನು - ಮಹಾದೇವಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವನು ಅವಳಿಗೆ ಮರ್ಯಾದ ಕಲಿಸಲು ಮಾತೆತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ದೇವಿ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದಳು. ಮಹಿಷನ ಪ್ರೇಮಘಟ್ಟವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿದು. ರೋಷಘಟ್ಟವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ತನ್ನ ಸೇನಾಪತಿಗಳನ್ನು ದೇವಿಯ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ದೇವಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತರು. ತರುವಾಯ ಮಹಿಷಾಸುರನೇ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಕಾವುರೂಪಿಯಾದ ಮಹಿಷನು ಅನೇಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ದಾರುಣವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದನು. ಕಡೆಗೆ ದೇವಿ ಚಕ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿದಳು. ದೇವತೆಗಳು, ವರಮ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಿಂಹವಾಹಿನಿ ಯಾದ ಆ ದೇವಿಯನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದರು.

ಪ್ರಕೃತಿಯಲ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಲತಿ ಮತ್ತು ನಂದನಾ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿಯರು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರಾಗಿದ್ದರು. ನಂದನಾಳ ತಂದೆ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದುದರಿಂದ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಕುಟುಂಬವೂ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ಸ್ನೇಹಿತೆಯರಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅಗಲುವಾಗ ನಂದನಾಳು ಒಂದುಸಾರಿ ನಗರದ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರಲೇಬೇಕೆಂದು ಮಾಲತಿಗೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ತಮ್ಮ ಹೆಸರ. ವಿಳಾಸಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಆದರೆ ಮಾಲತಿಗೆ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭವು ಅನೇಕ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆಂದೂದಿನ ಮಾಲತಿಗೆ ಒಂದು ಈಸ ಕೂಲಿ ಬಂದೇ ಬಂದಿತು. ಮಾಲತಿಯ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ವರ್ತಕನೊಬ್ಬನು ಅವನ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದನು. ಮಾಲತಿಯನ್ನು ನಂದನಾಳ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲು ಅವನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಅವನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಲತಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ನಂದನಾಳ ಬೀದಿ ಕವಲೊಡೆಯ ನಲ್ಲಿ

ನಂದನಾ ಇಳಿದು. ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ವರ್ತಕನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಳು. ಮಾಲತಿ ನಂದನಾಳ ಮನೆಯ ಪೂರೈಕೆ ಹೋದಾಗ ಆ ಮನೆಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಮಾಲತಿಗೆ ಮುಖ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಒಳಗೆ ನೋಡಿದಳು. ಆ ವಸತಿಯೊಳಗಿದ್ದ ನಡುವಯಸ್ಸಿನ ಹೆಂಗಸು ಮಾಲತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, "ಯಾರಮ್ಮಾ? ಏನು ಬೇಕು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಮಾಲತಿ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ, "ನಂದನಾ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಳೋ? ಯಾವಾಗ ಬರುವಳೋ? ನಿಮ್ಮಗೇನಾದರೂ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಯಾರೋ ಬಂಧುಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮದು ಅಂಕ ಎಲ್ಲರೂ ಪಕ್ಕದ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿ ಕತ್ತಲೆಯಾದೀತು. ಅವರವರಿಗೆ ಸಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರಬಹುದಷ್ಟೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಹೆಂಗಸು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಳು.

ಮಾಲಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬಂದಿತು. ಮುಂದಾಗಿ ತಿಳಿಸದೆ ಯಾರ ಮನಗೂ ಹೋಗಬಾರದು ಎಂದು ತನ್ನ ತಂದೆ ವಿಳಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ಆ ಮನೆಯ ಹೆಂಗಸು ಒಳ್ಳೆಯವಳಾದದರಿಂದ ಸರಿಹೋಯಿತು. ಅವಳ ಮಗಳೂ ಸಹಾ ಒಳ್ಳೆಯವಳು ಅವಳ ಹೆಸರು ಜಾನಕಿ ಮಾಲತಿ ಯಷ್ಟೇ ವಯಸ್ಸಿನವಳಾದ ಜಾನಕಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾಲತಿಯು ಸ್ನೇಹ ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕ್ಕೂ ಬಿನ್ನಾಗಿ ಬೆಸೆಯಿತು ಜಾನಕಿಯ ತಂದೆಗೆ ಹೆಳಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಕೆಲಸವೇನೂ ಇಲ್ಲವಂತೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಆದಾಯವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರು ತುಂಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೃದಯವುಳ್ಳವರಾದುದರಿಂದಲೇ. ಗುರುತು ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ತನ್ನನ್ನು ಆದರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಮಾಲತಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು. ಹಾಗೂ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜಾನಕಿ ಮಾಲತಿಯನ್ನು

ಕರೆದುಕೊಂಡು ನಗರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡಿ, ವಿಶೇಷ ಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು ಅದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಜಾನಕಿಯು ಸ್ನೇಹಿತೆಯ ಮನೆಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಮೆದುವೆಯ ಔತಣವಿದ್ದಿತಂತೆ. "ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಬೆನ್ನಾಗಿರದು. ನಾನಾದರೂ ಹೋಗಿಬಾರಮ್ಮ." ಎಂದ ಜಾನಕಿಗೆ ಅವಳ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಳು. ಆದರೆ ಜಾನಕಿ ಮುಖ ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, "ನಾನು ಹೋಗಲಾರೆನಮ್ಮ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒರುವವರೆಲ್ಲಾ ರೊಡ್ಡ ರೊಡ್ಡವರೇ ನನಗೆ ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ಸೀರೆಯೂ ಇಲ್ಲ ಬೋಳು ಕುತ್ತಿಗೆ ಬೋಳು ಕೈಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಂಥಾ ಔತಣಕ್ಕೆ ಹೋದೆನೆಂದರೆ ಉಳಿದವರ ನಡುವೆ ನಾನೆಷ್ಟು ಕೆಲಸದವಳೆ ಹಾಗೆ ಕಂಡೇನು. ನಾನು ಹೋಗಲಾರೆನಮ್ಮ." ಎಂದಳು ಜಾನಕಿ

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಾಲತಿ, ಜಾನಕಿಗೆ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಪಚ್ಚೀ ಸೀರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ನಗುಗಳನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ತೋಡಿಸಿ, "ಇನ್ನೇನೂ ಮಾತಾಡದೆ ಮದುವೆ ಔತಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಾ" ಎಂದಳು.

ಜಾನಕಿ ಮತ್ತೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರ ಬೇಳದೆ ಔತಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು.

ಕತ್ತಲೆಯಾಯಿತು. ರಾತ್ರಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಿತು. ಮದುವೆಗಾಗಿ ಪಕ್ಕದ ಊರಿಗೆ ಹೋದ ನಂದನಾಳೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಔತಣಕ್ಕೆ ಹೋದ ಜಾನಕಿಯೂ ಓದಿರಲಿಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ ತಾನು ಹೋಗಿ ಜಾನಕಿಯನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಒರವೆಸೆದು ಅವಳ ತಂದೆ ಹೊರಟನು. ಹೊರಟವನು ಮುಂಚಾಗಲಿ ಹತ್ತಿರ ಬಿದ್ದವ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಎತ್ತಿ, ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಓದಿ, "ಅಯ್ಯೋ" ಎಂದು ಕೂಗಿ ತಲೆಹಿಡಿದು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟನು !

ಮಾಲತಿ ಓಡಿಹೋಗಿ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಗದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಓದಿದಳು. ಅದು

ಜಾನಕಿ ತನ್ನ ತಾಯಿಗೆ ಬರೆದ ಕಾಗದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ: "ಅಮ್ಮಾ, ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮಗಳು ರೊಡ್ಡ ತತ್ತರವೆಂದು ಈದಿನ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಔಷಧದಿಂದ ಬರುವಾಗ ಒಂದು ಸಂದೂಜಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಬೋಗವರು ಒಂದು ನನ್ನನ್ನು ಓಡಿದರು. ಕತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಗಳನ್ನು ಸುಲಿದುಕೊಂಡು ಓಡಿದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬಳ ಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪ ನನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆ ಕಿವಿಟಿ ಹಾಕಿಯಾರು ಅಂತ ಹೆದರಿ ಎಲ್ಲಿಗೋ ತೊರಟದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಹಡುಕಬೇಡಮ್ಮ."

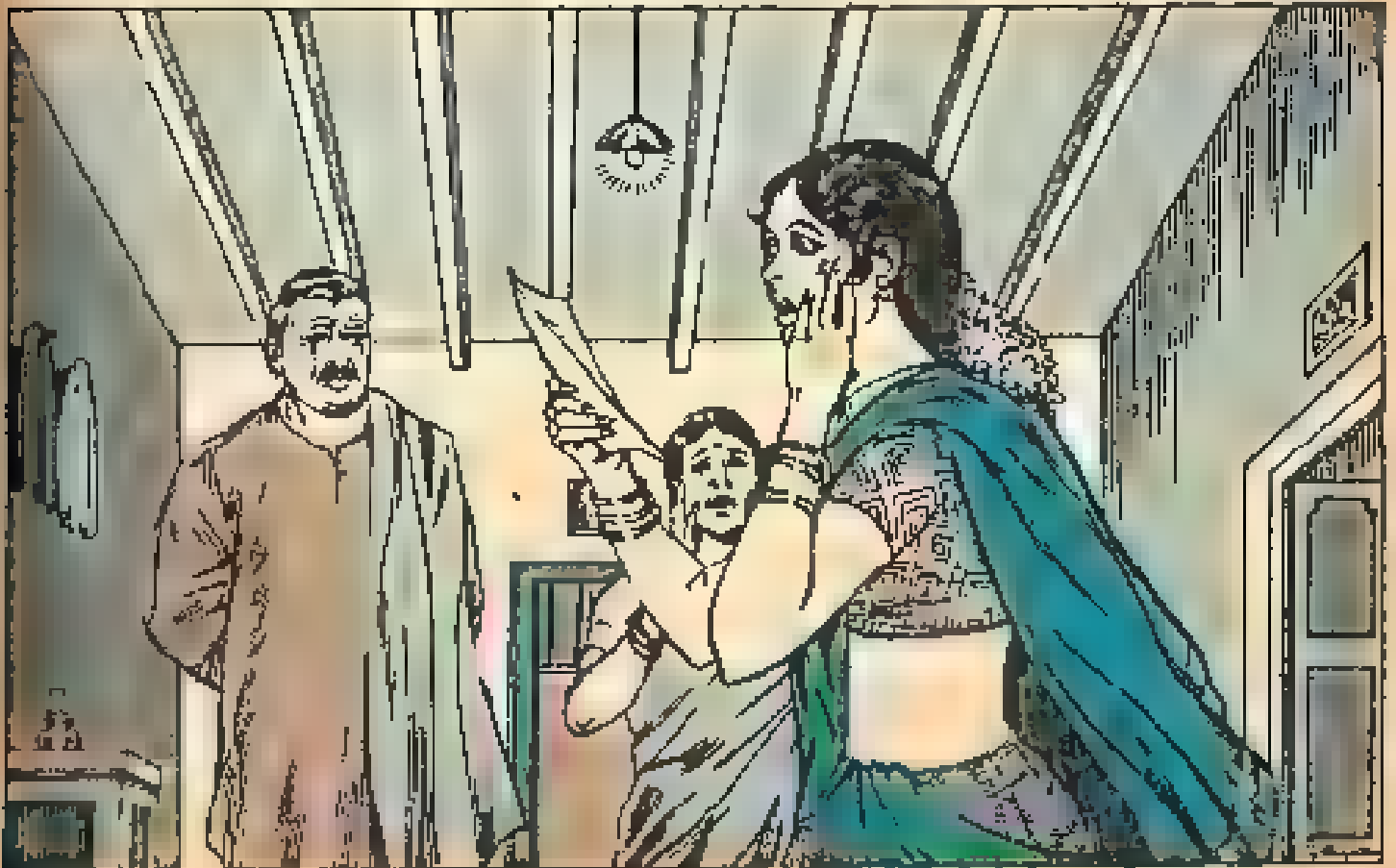
ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ಓದಿ ಮಾಲತಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡವು. ಇಂತಹ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜಾನಕಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ತಾನೇ ಹೋದಾಳು? ಏನಾದರೂ ವಾತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರಳಷ್ಟೆ? ನಗನಟ್ಟುಗಳಿಗಿಂತ ಪ್ರಾಣದ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲವೇ?

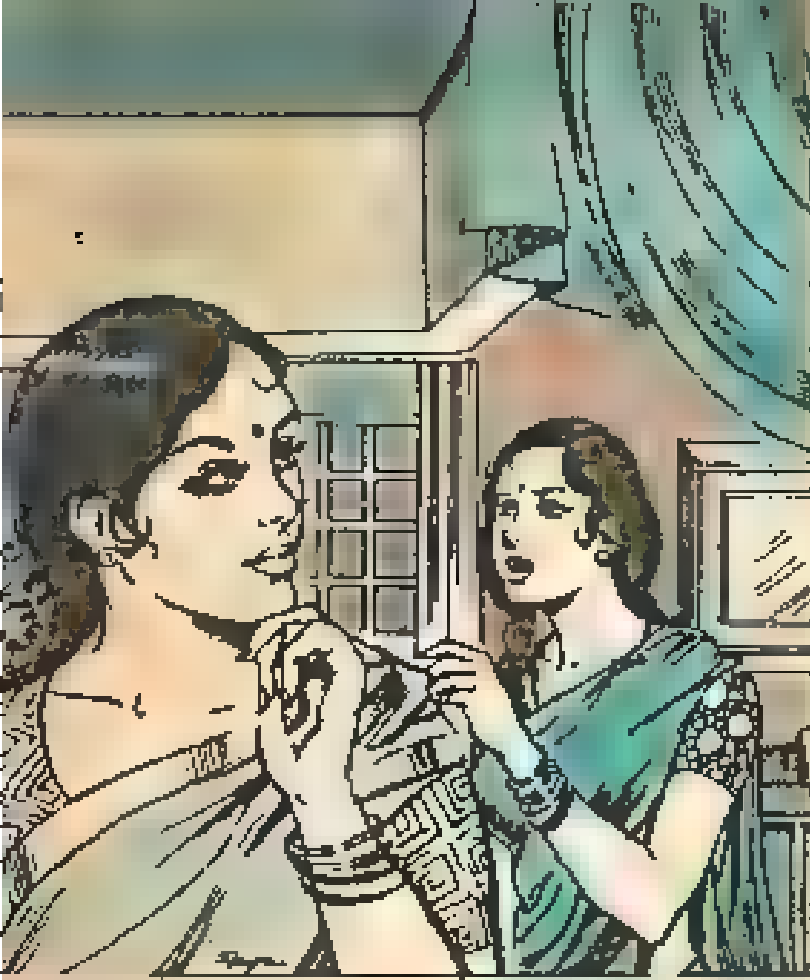
ಕಾಗದದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು ಜಾನಕಿಯ ತಾಯಿ ಕೋಕಿವಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಜಾನಕಿಯ ತಂದೆ

ಮಾಲತಿಯೊಂದಿಗೆ. "ಅಮ್ಮಾ, ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪಗಳ ಬೆರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಜಾನಕಿಯನ್ನು ನಾನೀಗ ಎಲ್ಲಿ ಅಂತ ಹುಡುಕಲಿ? ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಹಾಗೆ ಹೊರಟು ಬರಬೇಕಿತ್ತು?" ಇನ್ನ ಕೈದುಬ್ಬಂತೂ ಸದ್ಯ ಈಗಾಗಲೇ ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಬರಿಸಿಕೊಂಡನು.

"ಅಮ್ಮಾ, ಹೋದ ಮಗಳ ಹಣ ನೀವು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತೆ ಬಿಡಿ. ಮೊದಲು ಜಾನಕಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಬಹುರನ್ನುದರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿರಿ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ನನಗೆ ಅತ್ರಯ ಕೊಡದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಕಳ್ಳರು ನನ್ನ ಶರೀರದಿಂದಲೇ ಮಗಳನ್ನು ಸುಲಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೇನೋ!" ಎಂದಳು ಮಾಲತಿ. ಜಾನಕಿಯ ತಂದೆ ಜಾನಕಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟನು.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ವಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಗಾಡಿ ಒಂದು ನಿಂತ ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಮಾಲತಿಯೂ, ಜಾನಕಿಯ ತಾಯಿಯೂ ಆಶ್ಚರ

ದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದರು. ನಂದನಾ ತನ್ನ ವರೊಂದಿಗೆ ಗಾಡಿಯಿಂದಿಳಿಯುವುದನ್ನು ಮಾಲತಿ ನೋಡಿ ಓಡಿದಳು. ಅಸಹ್ಯಾತ್ಯಾಗಿ ಸ್ನೇಹಿತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನಂದನಾ ಅನಂದದಿಂದ ಆಗಲಿಗನವತ್ತು ಎಚ್ಚರಿಸಿದಳು. ಮಾಲತಿ ಜಾಗರಿಸುವ ಸಿದ್ಧತೆಗಳಿಗಿರುವ ತನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಂದನಾಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದಳು.

ಮಾಲತಿ ಒಳಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ನಂದನಾ "ಮಾಲತಿ, ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ಸಾಮಾನುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿವೆಯೇ ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡಿಕೊ. ನೀನು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಕಳ್ಳರ ಮನೆಯೇ ಸಿಕ್ಕಿತೇನು?" ಎಂದಳು.

ಅಮೇತು ಕೇಳಿ ಮಾಲತಿ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ, ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ "ನೀನೇನೋ ಪಕ್ಕಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ; ನಂದನಾ ಅವರೇ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರು. ಪಾಪ. ನನ್ನ 'ಮೂಲಕ

ಜಾತಕಿ' ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟುಹೋದಳು!" ಎಂದಳು ಅನುತಾಪದಿಂದ.

ನಂದನಾ ಹೆಲ್ಲು, ಕಡಿಯುತ್ತಾ, "ಎಲ್ಲಿಗೂ ಓಡಿ. ಅವರ ಕಡೆಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಅಡಗಿ ಕೂತಿದ್ದಾಳೆ ಕಳ್ಳ!" ಇದೆಲ್ಲಾ ಅವರ ನಾಟಕ ಗೂತಾ? ನಗರದ ಮೋಸಗಾರರನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆಗೆ ಕುತ್ತಿಗೆ ಕೊಯ್ಯುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಸುಪ್ತಮುಕ್ತರೂ ಇರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿವೆ. ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದರೆ ಸಾಕು. ಬಟ್ಟೆ ಗಳನ್ನೂ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕದ್ದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಕಾಟ ತಾಳಲಿಕ್ಕಾಗದೆ ವೇಚಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಕಳ್ಳರು ಎಲ್ಲಾ ನಗರಗಳನ್ನೂ ಸುಲಿದುಕೊಂಡರೆಂದು ಹೇಳುವ ಜನರಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯಲು ಕಾಗದವೂ ರೇಖೆಯೂ ಎಲ್ಲಿಯ ಸಿಕ್ಕಿತು ಅಂತ ನೀನು ಅರಿಯುವೆಯೋ? ಸುಲಭವಾಗಿ ಮೋಸಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇವರಿಗೆ ನೀನು ಸಿಕ್ಕಿರುವೆ!" ಎಂದಳು.

ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಮಾಲತಿಗೂ ರೋಷ ಉಂಟಾಯಿತು. "ನಾನು ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನವಳೂ ಅಂತ ಕೇವಲವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೀರೇನು? ಈ ನಗರದ ಮೋಸಗಾರರ (ಅತಿ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತವೆಂದುಕೊಂಡಿರಾ? ಇವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸದಿದ್ದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯೇ ಅಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು." ಎಂದು ನಂದನಾಳ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಎಸೋ ಹೇಳಿದಳು.

"ಪರವಾಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ ನೀನು! ನಿನ್ನ ಉಪಾಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ಜಿಕ್ಕನ್ನೂ ಬದುಕು ಸವಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ದೊಡ್ಡ ನಾಟಕದ ರಾಯವೇ!" ಎಂದಳು ನಂದನಾ.

ಅಮೇತೆ ಆ ದಿನವಿಡೀ ಕರೆದು ಕಾಪಿ, ತಲೆ ಹಾಕಿತು. ಮಾಲತಿ ಸೀರೆಯು ಗೆದ್ದನ್ನು ಕರೆಯು

ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು, ಜಾನಕಿಯ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಅರೇಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಳು. ಜಾನಕಿಯ ತಂದೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದನು.

ಮಾಲತಿ ಹಿಡಿದನಿಯಿಂದ, "ಇನ್ನು ಮನೆಗೆ ಬರಬಹುದೇ ಅಂತ ಜಾನಕಿ ಕೇಳಿಬರಲು ತನ್ನ ಕಳಿಸಿದಳು." ಎಂದಳು. ಆಗ ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದಿದ್ದ ಜಾನಕಿಯ ತಾಯಿ, "ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮನು ಹುಗಿದಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ಅಷ್ಟೆ ಬೇಗ ಬರಲಿಕ್ಕೆ? ಆ ಮಾಲತಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುವ ವರೆಗೂ ಬರಬೇಡ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೇನಲ್ಲಾ? ಯಾವಾಗ ಬರಬೇಕು ಅಂತ ನಾವೇ ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಹೇಳು. ಹೌದೋ, ನೀನು ಯಾರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ನಾನೇ ಮಾಲತಿ!" ಎಂದು ಮಾಲತಿ ಮುಸುಗು ತೆಗೆದು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಳು. ಗಂಡಹೆಂಡಿರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಉಸಿರಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು.

"ಒಳ್ಳೆಯವರ ಹಾಗೆ ಬಹಳ ಚೆಂದಾಗಿ ನಟಿಸಿದಿರಿ, ನಾನು ನನ್ನ ನೆಗಳೆ ಹೋದುವೆಂದು ರಕ್ಷಕಭಟರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಫರ್ಯಾದಿ ಮಾಡಿದೆ. ಕಳ್ಳರನ್ನು ಕೊಡು ನಾನೇ ಹಿಡಿದು ಕೊಟ್ಟಿ" ಎಂದಳು ಮಾಲತಿ.

ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಲತಿಯ ಹಿಂದೆಯೇ ರಕ್ಷಕ ಭಟನ ವೇಷದಲ್ಲಿದ್ದ ನಂದನಾಳ ಬೆಕ್ಕಮ್ಮನ ಮಗ

ಮುಂದೆ ಬಂದಾ, "ಹುಂ. ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅಟಕ್ಕೆ ಬೆಳಗಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಅಟ ಮುಗಿಯಿತು ಬನ್ನಿ, ನೀವು ಮೂವರೂ ಜೈಲಿನ ಕಂಚಿಗಳನ್ನೇನಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರಿ!" ಎಂದನು ಕರ್ಕಶಧ್ವನಿಯಿಂದ.

ರಕ್ಷಕಭಟನನ್ನು ನೋಡಿ ಗಂಡಹೆಂಡಿರಿಗೆ ನಡುಕವು ಬರತೊಡಗಿತು. "ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಡು ಮಾಲತಿ! ಬುದ್ಧಿ ಮಣ್ಣು ತಿಂದಿತು. ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಬದುಕಿದೆವು. ಈಗ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡುವರೆ ಮುಂದೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿಸಬೇಡ. ನಿನ್ನ ನೆಗಳೆಗಳನ್ನೂ ಸೀರೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ" ಎಂದರು.

ತನ್ನ ನೆಗಳೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕದ್ದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಹೊರಗೆ ತಂದರೆ ಪೊರತು ಕ್ಷಮಿಸಲಾರೆನೆಂದಳು ಮಾಲತಿ.

ಅವರು ಆ ಕೊಠಡಲೇ ಜಾನಕಿಯನ್ನು ಬರಮಾಡಿ ಮಾಲತಿಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಇತರ ಕಳ್ಳತನದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಮಾಲತಿಗೇ ಕೊಟ್ಟು, ಬೆಳಗಾಗುವುದ ರೊಳಗೆ ಮನೆ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿ ಹೊರಟುಹೋದರು.

"ನಮಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿದ್ದ ನೆರೆಮನೆಯ ಕಾಟವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ ನಮಗೆ ದೊಡ್ಡ ಔತಣ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ನೋಡು ಮಾಲತಿ!" ಎಂದಳು ನಂದನಾ ಮಾಲತಿಯ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತ.

Poorva

P. S.

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಓದುಗರಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ

ಪತ್ರಿಕೆಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಖರ್ಚೂ ಅಪಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾಗದದ ಬೆಲೆ ಎರಡು ಪಾರಿಗಿಂತ ಏರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ; ಮುದ್ರಣ ಅಲಂಕರಣ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಮಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಆದರೆ ಚಂದ್ರಮಾಮದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಮಿತತನವನ್ನು, ಪುಟಗಳ ಬಣ್ಣಗಳ ತಗ್ಗುವಿಕೆ ಒರಬಾರವೆಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಪತ್ರಿಕೆಯ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ 25 ಪೈಸೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಬಿಡಿಪ್ರತಿಯ ಬೆಲೆ 1980 ಜನವರಿಯಿಂದ ರೂ. 1-50 ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲದಿಂದ ಚಂದ್ರಮಾಮವು ಇತಿರಿಸಿದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಅದರಿಸಿದ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ ವಾಚಕ ಮಹಾಶಯರು ಈ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವರೆಂದು ಅಶಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ವಿಜೃಂಭಿತರು ಕೂಡಾ ಈ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

—ಪ್ರಕಾಶಕರು

ವನಿತಾ

ಮಹಿಳೆಯರಿಗೇ ಮೀಸಲಾದ ಕನ್ನಡ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

ಡಿಸೆಂಬರ್ '79 ಸಂಚಿಕೆಯ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳು

- ★ “ಆರೋಗ್ಯಮಾತಾ” ವೇಳಾಂಗಣ
- ★ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಉಂಡಿ? ಇಲ್ಲವೇ?
- ★ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಅಭಿನವ “ಭೀಮ” ನಾಗ ರತ್ನಮ್ಮ
- ★ ಪುಟಾಣಿಗಳ ಸ್ವರ್ಗ
- ★ “ಕಾನುನ ಬಿಟ್ಟು” (ಧಾರಾವಾಹಿ) —ಆರ್ಕಾಂಟ ಪಟ್ಟಾಭಿ
- ★ ನೋಬೆಲ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿಜೇತೆ ಮದರ್ ಥರೀಸಾ

ಅಲ್ಲದೆ ಹಾಸ್ಯ ಪದ್ಧಾಸಿವಿ ಅವರ ರೋಗಿಗಳ ವಾರುಣ ಕಥೆ, ಮಹಿಳಾ ಲೇಖನಿಯರಿಂದ ಕಥೆಗಳು, ಕವನಗಳು, ನಗೆ ಲೇಖನ, ಲೇಖನಗಳು, ಅಂದ ಚಂದ, ಸರಸ ವಿರಸ, ಮಾಮೂಲಾ ಶಿಕ್ಷಕೆಗಳು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿನ ಅಚ್ಚು ಪುಟ, ಆಕರ್ಷಕ ವರ್ಣಚಿತ್ರಗಳು.

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 2/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಜಂದಾ: ರೂ. 24/-

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಇಂದೇ ನಿಮ್ಮ ಏಜೆಂಟರಲ್ಲಿ ಕಾದಿರಿಸಿ.

ಕರಡಿ ಕಂಗಳಿ

೧೭

[ಮಾಯಾಮರ್ಕಗುರು ಕರಡಿ ಕಂಗಳಿನ ಮುಕ್ತದಂಡದೊಂದಿಗೆ ಕಾಣುವರ್ವರ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಜಭವನದ ಹತ್ತಿರ ಅಲ್ಲಿ ತುನುಕು ಹತ್ತಿರ ಅನಿವಾರ ಕಂಡು, ಮರ್ಕಗುರು ಮೇಲೆ ಧಮಕಿತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕಾವಲುಗಾರರ ನಾಯಕನು, ಕರಡಿಯಿಂದ ಮರ್ಕಗುರನ್ನು ಮೊರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾಣನ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಈ ಗಡುಸಿಯಲ್ಲಿ ಮರ್ಕಗುರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮರ, ಬಂದ ಎಷ್ಟೋ ಬದ್ಧನು.]

ರಾಜಭವನದ ಮುಖ್ಯದಂಡ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಕಾವಲುಗಾರರ ನಾಯಕನು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ, ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೆ ಅಡಿಸಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅಗುಲಿನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎಲೋ, ಮಹಾರಾಜರು ಈಗ ರಾಜಭವನದಲ್ಲಿ ಬಡ್ಕೊಲಗ ನಡೆಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಈ ಕೂಡಲೇ ಕಂಡು ಕರಡಿ ಕಂಗಳಿನ ಮಾರ್ಗದ ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಬಂದಿರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದು ಮೊತ್ತ ಕಂಡು ಬರುತ್ತೆ ಕೊಂಪುಮಾಡು. ನಾನು ಬೇರೆ

ಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು, ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಮಹಾರಾಜರ ಬಳಿಗೆ ಬರಬಲ್ಲೆಯೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅಗುಲಿನ ಮುಖವು ಕೋಪದಿಂದ ಗಂಟುಕೊಂಡಿತು. "ಲಿವು ನನ್ನನ್ನು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಹೇಳಿರಿ, ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಈ ನನ್ನ ಸಾಕು ಕರಡಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಾಡಿನ ಕೊಳಕು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅಪಮಾನ ಪಡಿಸಿದರೆ ನನಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬುದ್ಧಿಮಂತ್ರಿಯ ಕೆಲಸ ನೋಡಿ ಎಷ್ಟೋ ರಾಜರೂ, ಸಾಮಂತರೂ, ಪಂಡಿತರೂ ರಾಜ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ ಗೊತ್ತಾ? ಲಂಕೆಗೆ

ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟಿದವರಲ್ಲಿ ಇದರ ಪೂರ್ವಿಕನೊಬ್ಬ ಇದೆ ನಂಬು. ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯವರು ತಾಳಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರುಪುವಿದೆ. ಅದು ನನ್ನ ಚೀಲದಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಹಳಿ, ಈಗಲೇ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಅವನು ತನ್ನ ದುಸ್ತಿಯೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ತಾಳಪತ್ರ ಗ್ರಂಥ ವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದನು. ಕಾಪಲುಗಾರರ ಪಾಠಶಾಲೆ, ದೊಡ್ಡದನಿಯಿಂದ ನಕ್ಕು "ಇರಲಿರಲಿ, ಅದನ್ನು ದುಸ್ತಿಯೊಳಗೇ ಇಟ್ಟುಕೋ. ನಿನ್ನ ಕರಡಿಯ ಮಂಶ ವೃಕ್ಷದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಭ ಒಂದಾಗಿ ಆಸ್ಥಾನ ಪುರೋಹಿತರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಮಹಾರಾಜರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಒಪ್ಪಂದವು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಮೊದಲು ಆ ಕೋಶೀಪೋಷಕ ಶತ್ರು, ಗೂಢಪಾರಿ ಯನ್ನು ಕರಡಿಯ ಹೆಗಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ನೀನು ಹೊತ್ತಕ್ಕೋ ತಡಮಾಡಿದರಾಗಲಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ಆಟಗಾರನು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದವನಂತೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಕರಡಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಅದರ ಬೆನ್ನು

ತಡವುತ್ತ, "ಎಲೆ ಒಂಟು, ಒಂಟು ಹೊತ್ತಿವನನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸುತ್ತ, ಹೊಂಗಿ ಬಿಡು" ಎಂದು ಮೇಲೆ ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನ ನಡುವಿಗೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ದಾಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು.

ಕರಡಿ ಕೋರೇ ಎಷ್ಟುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ದೊಡ್ಡ ಮೊಂಡು ಗರ್ಜನೆ ಹೊರಡಿಸಿ, ಮಾಯಾಮರ್ಕಟ ನನ್ನು ಇಳಿಸಲು ಬಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮರ್ಕಟ ದವನು ಕಿರಣ ಕಿರುಚಿ ಕೆಳಗೆ ಹಾರಿ ಮೊಡ್ಡ ಕಂಡದಿಂದ, "ಎಲೆಲೋ ಒಂದಿಗೊಂದಿಗೇ! ಎಮ್ಮ ನಗರಕ್ಕೆ ಕರಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಂದ ಆಪತ್ತು ಒರುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಿಮ್ಮ ರಾಜನು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ? ಬೇಗ ತೋರಿಸಿರಿ! ನನ್ನ ಮಂತ್ರದಂಡ ಎಲ್ಲಿ? ಕೊಡಿರಿ ಹೀಗೆ!" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡುತ್ತ.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿದ ಜನರೆಲ್ಲ ಹೋ ಹೋ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಚಿಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದರು. ಅವರ ಧೊಬ್ಬನು ಉದ್ಭವಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಕೈಕೋಲುನ್ನು ಮರ್ಕಟನ ಕಡೆಗೆ ಬಾಚಿ, "ಇಕೋ ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರ ದಂಡ! ಏನೇನು ಅದ್ಭುತ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವೆವೋ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸು!" ಎಂದನು.

ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನು ಆ ಕೊಲನ್ನು ಎಳೆದ, ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ನೆಟ್ಟಿಗೆ ನೆಲದ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ತಣ್ಣನೆ ಅದರ ಕೊನೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಒಪ್ಪಿಗಾರಿ ನಲ್ಲಿ ನಿಂತು "ಎಲೆಲೋ ಒಂದಿಗೊಂದಿಗೇ! ಇಂತಹ ಅಟಿ ನೀವೆಂದಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ? ಹೀಗೆ ಅಟಿ ನೋಡುತ್ತಾ ವೇರಾಟಕ್ಕೆ ಬೀಳುವುದೇ ನಿಮ್ಮ ದೇಗೆ ಬರೆಹವಾದರೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಸಾಯಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೂ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಅಪತ್ತು ಸಮಾಜಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗಾರುಡೀ ಎಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುವವರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳ ಬೇಕು?" ಎಂದನು.

ಕಾವಲುಗಾರರ ನಾಯಕನು ಮೂಯಾಮರ್ಕಟನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಅವನು ಒಂಟಗಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಕೋಲನ್ನು ಕಡಿಯುವವನಂತೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಅಡಿಸುತ್ತ, "ಎಲೋ! ನರಮರ್ಕಟಾ, ಏನೇನೋ ಸಮಾಚಾರ ಹೇಳುವವನಂತೆ ಮಾತಾಡುವೆಯಲ್ಲಾ? ನೀನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಶತ್ರುವಿನ ಗೊಡಬಾರಿ ಅಲ್ಲಾ ಎನ್ನುವೆಯಾ? ಯಾರೋ ಕರಡೀ ಕಿಂಗ್ನಾ ಮೂಂತ್ರಿಕ ಅಂದೆಯಲ್ಲಾ? ಅದಲ್ಲಾ ನಿಜವೇವೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಮೂಯಾಮರ್ಕಟನು ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಿ, ಕಾವಲುಗಾರರ ನಾಯಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿಿದ್ದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಸರಕ್ಕೊಂದು ಕಿತ್ತು, ಅದರಿಂದ ತನ್ನ ನಡುವಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಡಿದು, "ಯೂರ್ವಿರೇ, ನನ್ನ ಶತ್ರು ಸಾವಂಥಕ್ಕಿಗಳು ಎಂಥವೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೆಚ್ಚುಗಾದರೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತೆ? ನಿಮ್ಮ ರಾಜನನ್ನು ಈಗಲೇ ನನ್ನ ಇದಿರಿಗೆ ಕರೆದು ತನ್ನಿರಿ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ರಾಜಭಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಈಗಲೇ ಬರೂಬಿಡಿ. ಅಹೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಸುಖವಾಗಿ ಬರುವಿಕೆಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಆಸೆ!" ಎಂದು ಅವಸರಪಡಿಸಿದನು.

ಈಗ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಏನೋ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿತು. ಕಾವಲುಗಾರರ ನಾಯಕನೂ ಹೆದರಿ ಮರ್ಕಟನನ್ನೇ ಬೆದರು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ ನಿಂತನು.

ಮೂಯಾಮರ್ಕಟನು ಕತ್ತಿ ರೋಳಿಸುತ್ತ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ಏನೋಯ್ ಮಂದಮತಿ! ಬೆತ್ತಪ್ಪನ ಹಾಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಿ? ನನ್ನ ಅಚ್ಚ ಕೇಳಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದನು.

ಕಾವಲುಗಾರರ ನಾಯಕನು ಹೆದರಿ ನಡುಗುತ್ತ, "ಮಹಾರಾಜರು ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ನಾನು ಕರೆದರೆ, ಪೊದಲು ನನ್ನ ತಲೆ ಹಾರುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಚಂದನಾಮ

"ಹಾಗಾದರೆ ಬಿಡು, ನಾನೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ದಾರಿ ತೋರಿಸಿ ಮುಂದೆ ನಡೆ" ಎಂದ ಮೂಯಾಮರ್ಕಟ.

ಕಾವಲುಗಾರರ ನಾಯಕನು ಮೆಚ್ಚುಲೇರಿ ರಾಜ ಭವನದೊಳಗೆ ನಡೆದನು. ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಮರ್ಕಟನೂ ಸಾಗಿದನು. ಎಸರು ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋಗಲು ಧೈರ್ಯವಿಟ್ಟಿದೆ, ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮೌನಮುದ್ರೆಯಿಂದ ಸುಮ್ಮನೇ ನಿಂತರು.

ಜತಕೇತು ರಾಜನು ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪುರವ್ರವಿಯಿರೋವಿಗೆ ಏನೋ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಗಿ ಕಾವಲುಗಾರರ ನಾಯಕನು ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತ, "ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಮರ್ಕಟ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಕತ್ತಿ, ಓಡಿದುಕೊಂಡು ಬರುವವನು ಮಹಾಶಕ್ತಿಯವನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಬಲದೊಡ್ಡ ಅಪಾಯವನ್ನು

ಕೂತು ಅವರವರ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ
ಬಿಡುಗಡೆಯಾದರು. ಅದಕ್ಕೇ ಅವರಿಗೆ ಇಂತಹ ಒಂದು
ಬೇರಾಯಿತು." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಂದಿಗೆ ಸರಿದನು.

ಅಂತಹ ರಾಜನೂ ಸಭೆಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಮನಗಾಣಿ
ಮಾತನನ್ನು ನೋಡಿ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವನು
ಅವನ ವಿಚಾರ, ಕೂತವನೂ, ಹಾವಳಿ ಭಾವಗಳನ್ನೂ
ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಅಂತಹ ರಾಜನು ಸುಹಾರವಾದ ಅಕ್ಕವನ್ನಿಟ್ಟು
ನಂತರ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ನೋಡಿ "ಬಂದವ
ನನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಒಂದು ಸುಖವಾದುದು
ಅಲ್ಲವೇ? ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ, ಪರಿವಾರವರು ಸಮ
ಯಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರೇ ಮೊದಲು ಅವನು ಈ ಪ್ರಾಣಿ
ಯನ್ನು ನೋಡಿ ಎಷ್ಟು ಸುಖವಾದುದು ತಿಳಿದರೋ?"
ಎಂದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಅಂತಹ ಒಂದು
ಸಂತುಷ್ಟವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ದಯವಿಟ್ಟು,
ಕೂತವನಾದರೂ ನೋಡುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ, "ಅವನು

ಕೂತ ಭವನ! ಒಂದು ಅಂತಹ ಕೋಶವನ್ನು
ನೋಡಿ, ಮಹಾ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಂಡು, ಇದನ್ನು
ಸ್ವಯಂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದು ತಂದ ನೀನು, ನಿಜಕ್ಕೂ
ಶಕ್ತಿ, ಸ್ವಸಹರ ದ್ವಾರದ ಪತ್ತಿರ ಎಂದರೆ ಒಂದು
ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡು ಅಂತಹವನು" ಎಂದು
ಶಿಕ್ಷಣದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಎಂದು
ಕೂತವನಾದರೂ ಬಂದ ಕೂತವನು ನಿನ್ನ ಶಿಕ್ಷಣ
ಅಂತಹವನು." ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು
ಮೊದಲ ಭವನ ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು.

ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಹಾತನು ಕೇಳಿದ ಕೂತವನು
ಸಭೆಯವರು "ಶಿಕ್ಷಣ! ನೋಡುವ ಭವನ!"
ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕೂತವನು ಎತ್ತಿ ತನ್ನ
ಅವನವನು ರಾಜನ ಕಡೆಗೂ, ಸಭೆಯವರ ಕಡೆಗೂ
ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಮನೆಯವನು ಕೂತವನು, "ಜೈ
ಶಾಂತಿಕ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡು" ಎಂದು ಕೂತವನು, ಮರು
ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಸಭೆ ಸ್ವಭಾವವಾಯಿತು. ಮನೆಯವನು
ಕೂತವನು ಕೂತ ಕೂತವನು, "ಎಷ್ಟು ಜಿಹ್ವೆ,
ಮಹಾರಾಜನು, ಏನೂ ತಿಳಿಯದೆ ಅನಂದವನ್ನು
ತಿಳುವ ನಗರ ಪ್ರಮುಖವೇ! ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು
ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಕೂತವನು ನಗರ ಪರವ
ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ನನ್ನನ್ನು ಮನಗಾಣಿ ಕೂತ
ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು. ಮಹಾ ಮಹಾ ಶಾಂತಿಕವಾಗಿ
ಪ್ರಧಾನ ಶಿಕ್ಷಣವಾದ ಭವನವು ಎಂದವನು
ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಸೂತವ ಮೊದಲ ಕೂತವನು
ಮಹಾ ಶೂರನೂ, ಕೂತವನು ನೋಡಿ ಮಹಾ
ಮಾತನು ಒಂದು ಭವನ ಒಂದು ಕೂತವನು. ಮಗ
ಅಂತಹವನು ಮೊದಲ ಮೊದಲ ಮೊದಲವನು
ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಅದು ತಿಳಿಯದೆ ನಿಮ್ಮ
ಭವನ. ನನ್ನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಅಂತಹವನು ಎಂದವನು
ಗೊತ್ತಾ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸ್ವಾರ
ದಿಂದ ನೋಡಿದನು.

ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗೊಣಗೊಣವೆದ್ದಿತು. ರಾಜನು ಬೆರಗಾಗಿ, ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮಾಯಾ ಮರ್ಕಟನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಆದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಿನ್ನ ಈ ಕೋಪವೇ. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ರೂಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಮಾಯೂಲು ಕೋತಿ ಅಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿಜವೇ. ನೀನು ಹೇಳಿದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಳೀವರ್ಮ ಎಂಬ ಹೆಸರಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಅಪರಾಧಿಯಾದ ಆ ಕಾಳೀವರ್ಮ ನೊಂದಿಗೆ ಅವನ ವಿಶ್ವರೂಪರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಂಧಿಸಿ ತರಬೇಕೆಂದು, ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಜೀವಗುಪ್ತ ನನ್ನು ಕೆಲಮಂದಿ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಜತೆಗೆ ಕೂಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿ ಧ್ವೇಷ. ಹಾಗಾದರೆ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಬಂದಾರು?" ಎಂದನು.

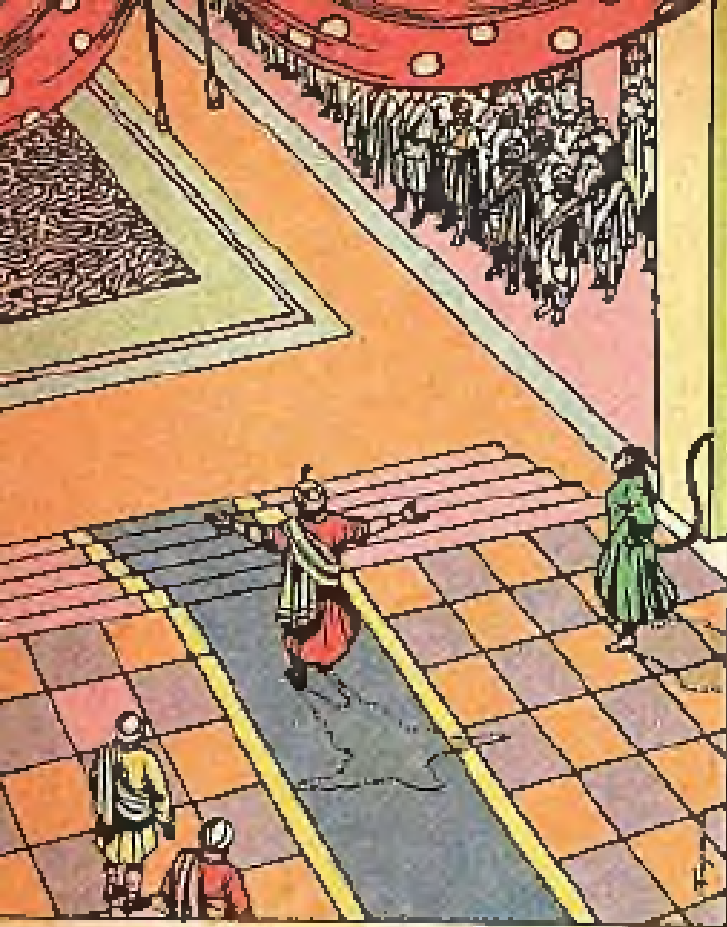
ರಾಜನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮರ್ಕಟನು ಒಮ್ಮೆ ಕೀಚ್ಚೆಂದು ನಗುವನ್ನು ಹಾರಿಸಿ, "ಈಗ ಮಹಾರಾಜನ ತಲೆಗೆ ನನ್ನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ಏರಿತು. ನಿಮ್ಮ ಆ ಗುಂಪನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಳೀವರ್ಮನು ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕರಡಿಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಾಂತ್ರಿಕನು ತನ್ನ ಮಾಂತ್ರದಿಂದ ದಿಂದ...ಅಂದಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಾಂತ್ರದಂಡ?" ಎಂದು ಹೆದರಿದವನಂತೆ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ ಕಾಪಲು ಗಾರರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನ ಬಳಿಗೆ ಹಾರಿ, "ನೀನು ತಾನೇ ನನ್ನನ್ನು ಅಟಕಾಯಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದು ತಂದೆ? ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂತ್ರದಂಡ?" ಎಂದು ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದನು.

ಕಾವಲಿನ ನಾಯಕನು ಮರ್ಕಟನ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒದರಾಡುತ್ತ, "ಮರ್ಕಟಪ್ರಭೋ! ಮಾಂತ್ರದಂಡದ ಸಂಗತಿ ನನಗೇನು ಗೊತ್ತು? ನಾನರಿಯೆನ್ನಲ್ಲಾ! ಮಹಾಪ್ರಭೋ! ಜೀವದಾನ! ಜೀವದಾನ! ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಿಸಿರಿ!" ಎಂದು ಮೊರೆಯಿದ ತೊಡಗಿದನು.

ಆಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳಾದ ಒಲಶಾಲಿಗಳು ತಟ್ಟನೆ ಹೋಗಿ, ಮಾಯಾ ಮರ್ಕಟನ ಕೈಗಳನ್ನು ಸಡುವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಈಚೆಗೆ ಎಳೆದು, "ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುವ ಹಕ್ಕು ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರೊಬ್ಬರಿಗೇ ಇದೆ. ಅವರ ಮುಂದೆ ನೀನು ಹೀಗೆ ಅವಸರಪಡುವುದು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧ" ಎಂದರು.

ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನು ಕೋಪದಿಂದ ಕರಕರನೆ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು, "ಜಿತಕೇತು ಮಹಾರಾಜಾ, ಕಿವಿ ಗೊಟ್ಟು ಕೀಳು! ಸುಗತಿಯನ್ನು ಎರಡೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ನಗರ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡೋಲಿಗ ನಡೆಸುತ್ತಾ, ಎನೋದ ಹರಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ನಗರದ ಹೊರಗೆ ಎನೇನು ನಡೆಯುವುದೆಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಕಟುಕರ ನಾಯಕ ಈಗ ಕರಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ

ನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತೇ? ಅವನೂ ಕಾಣುವಮನೋ, ಕರಡಿಕೆಗಳ್ಳು ಮಾಂತ್ರಿಕನೂ ಒಂದಾಗಿಧಾರೇಂಬುದನ್ನು ಬಲ್ಲೆಯಾ? ಅವರು ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಈ ನಗರದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಈಗಾದರೂ ತಿಳಿದು ಹಳ್ಳ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡು. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಬೇಗವೇ ಮಾಡು.” ಎಂದನು.

ರಾಕ್ಷಸನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಜಿತಕೇತು ರಾಜನು ಅದುರಿಬಿದ್ದು, “ರಾಕ್ಷಸನೇ? ಅಂಥವರು ನಿಜಕ್ಕೂ ಇದ್ದಾರೇನು? ಎಲ್ಲಿಯೋ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಈ ಕ್ಷಣದವರೆಗೂ ಕಣ್ಣಿರಿದು ಕಂಡಿಲ್ಲವಲ್ಲ!” ಎಂದನು.

ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನು ವಿಕಟವಾಗಿ ನಗುತ್ತ, “ಈಗಲೇ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ನೆನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ತೀರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಭಯಂಕರ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ,

ನೋಡಿದನೆಂಬತ್ಯಪ್ಪಿಯನ್ನು ನೀನು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಸತ್ತ ಮೇಲೆಯೇ! ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು!” ಎಂದನು.

ಜಿತಕೇತು ರಾಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಭೀತಿಯಿಂದ ನಡುಗುತ್ತ ಮುಖಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡು, “ಮಹಾರಾಜರೇ! ನಾವು ಈ ಅಪಾಯದಿಂದ ವಾರಾಗುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಅಲೋಚನೆ ಚೀಕಾಗಿದೆಯಲ್ಲ!” ಎಂದರು.

“ಇದು ರಾಜನಾದ ನಾನು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನೀವು ಅತಿವ್ರವಿಸಿ ನನ್ನನ್ನೇ ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಈಗಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧೋಗ ದಿಂದ ತೊಲಗಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಜೀವಗುಪ್ತ ನಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಬರಲಿರುವ ಅಪತ್ತಿನಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದ.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜಿತಕೇತುರಾಜನು ಸಿಂಹಾಸನದ ಕಡೆಯಿಂದ ಕದಲಿ ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತ, ಸಥಿಕರನ್ನು ನೋಡಿ, “ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದಿರಷ್ಟೆ? ನಮ್ಮ ನಗರದ ಮೇಲೆ ಮಾಂತ್ರಿಕನೂ ರಾಕ್ಷಸನೂ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ? ನಿಮಗೇನಾದರೂ ಉಪಾಯ ತೋರಿದರೆ ಹೇಳಿರಿ” ಎಂದನು.

ಸಭೆಯವರಾರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಯೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ರಾಕ್ಷಸನ ಆಕಾರವೂ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳೂ ಅವನಿಗೆ ಆಹಾರ ವಾಗುವ ಘೋರ ಚಿತ್ರಗಳೂ, ಮೂಡ ತೊಡ ಗಿಡುವು. ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ನಗರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವು ಗಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ತಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗಿದ್ದ ಪ್ರಿಯ ಲವವರನ್ನೂ, ಧನವನ್ನೂ, ಮುಖ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗುವುದು ಹೇಗೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ರಾಕ್ಷಸನು ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ರಾಜನು ಇದ್ದರೂ ಒಂದೇ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಒಂದೇ!

ಜತಕೇತುರಾಜನು ಸಭಕರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆ, ತ್ತರವೂ ಬಾರದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಏನೂ ಹೇಳದಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿದು, ಮೂಯಾ ಮರ್ಕಟನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೀನು ಮರ್ಕಟನ ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ಜೀವಗುಪ್ತನಿಗೆ ಸಾಟಿಯಾಗುವ ಹಾಗಿರುವೆ, ನೀನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಆ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ರಾಕ್ಷಸನು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಂದಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನೇ ನನ್ನ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ನಿಯಮಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶತ್ರು ಸಂಹಾರಕ್ಕೂ, ರಾಜ್ಯ ವಿಸ್ತರಣೆಗೂ ಶತ್ರುಬಾಧೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪಥಕವನ್ನು ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಅಶೋಚಿಸಿ ಅಮಲು ಮಾಡಬಿಡು. ನಿನಗೆ ಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನೀನು ನಮ್ಮ ಹಿತಜನತನೆಯಿಂದಲೇ ಮುಂದಾಗಿ ಬಂದು, ಈ ಸುದ್ದಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆ!" ಎಂದು ಮರ್ಕಟನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಸಿಂಹಾಸನದ ಬಳಿಗೆ ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಇಡೀ ಸಭೆಯೇ ಜೀವಬುದಂತ ಕರತಾಡನ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿತು. ಮೂಯಾ ಮರ್ಕಟನು ಆಭಯ ಭಾನ ಮಾಡುವವನ ಹಾಗೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಅಡಿಸಿದನು. ಆ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಏನೋ ಹೇಳಲು ಹೋದಾಗ ಕತ್ತಿ ಏಣಾಲ್ಲೆಂದು ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಕೂಡಲೇ ಮೂಯಾಮರ್ಕಟನು ತಲೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸದೆ, ಬಾಲದಿಂದಲೇ ಬಿದ್ದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು, "ಜೈ, ಶಾಂತ್ರಿಕ ಗುರೋ!" ಎಂದನು. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ಸಭಾ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಏನೋ ಕಲಕಲಕವೆ ವದ್ದಿತು, ರಾಜನೂ ಸಭಾಸದರೂ ಆ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ನುರಿಸಿದರು.

ಮಂತ್ರಿ ಜೀವಗುಪ್ತನು ಹರಿದುಹೋದ ದುಸ್ಥಿ ಗಳಿಂದ, ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣವಿಲ್ಲದೆ ಕೆದರಿದ ತಲೆಯಿಂದ, ಉಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅವನ ಹಿಂದೆ ಸಾಮಂತ ಸೂರ್ಯಭೂವತಿಯೂ, ಇಬ್ಬರು ಸೈನಿಕರೂ ಸಹ ಇದ್ದರು. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಗುಪ್ತನನ್ನು ನೋಡಿ ಸಭಿಕರು, "ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಜೀವರಾಗಿದ್ದಾರೆ! ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಮೋಸ ಕೊಟ್ಟು ಹೇಗೋ ಮಾರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ!" ಸುಸ್ವಾಗತ! ಸುಸ್ವಾಗತ!" ಎನ್ನುತ್ತ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೇಕೆ ಹಾಕಿದ್ದುದಿತ್ತು.

ಮಾನ್ಯರೂ ಏನು ಕೋಪದಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕುಣಿಸುತ್ತ, "ಎಲೋ ಮಹಾ ಮೂರ್ಖರಾದ ನಗರ ಪ್ರಮುಖರೇ! ಈಗ ತಾನೇ ನಿಮ್ಮ ರಾಜನು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದು? ಮರೆತಿರೇನು? ನನಗೆ ಜಯಕಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅರೆ ಜೀವನಾಗಿ ಬಂದವನನ್ನು ನೋಡಿ

ಕೇಕೇ ಹಾಕುವಿರೇನು? " ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜಿತಕೇತು ವನ್ನು ನೋಡಿ, "ರಾಜಾ, ಇದಕ್ಕೆ ನೀನೇನು ಹೇಳುವಿ? ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿರುವವನು ನಾನೋ. ಅಲ್ಲಿ ಕತ್ತರವಿಗೆ ಬೆನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಲಿಚ್ಚೆಯಿಲ್ಲದೆ ಓಡಿ ಬಂದ ಈ ಜೀವಗುಪ್ತನೋ? ಬೇಗ ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿ ಹೇಳಬಿಡು." ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಈ ಮರ್ಕಟ ಮಹಾನುಭಾವನೇ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ. ಈ ಮಾತು ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಜೀವಗುಪ್ತನು ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದ ನಗರದ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆ. ಇದಕ್ಕೇನೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ" ಎಂದನು ಜಿತಕೇತು ಮಹಾರಾಜ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಮಂತ್ರಿ ಜೀವಗುಪ್ತನು ಕೋಪ ದಿಂದ, ಏನು ಬಂದರೂ ಸಿದ್ಧನಾಗುವವನಂತೆ, ಕತ್ತಿ ಹಿರಿದು ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನನ್ನು ಕೆಂಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, "ಈ ಮಂಜ್ಞುಕೂತಿ ಛಂದ ಚಂದ್ರಶಿಲಾ ನಗರದ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿಯೇ? ಇವನನ್ನು ರಾಕ್ಷಸನ ಕಲ್ಲಿನ ಗದೆಯ ಎಟವಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದವನು ನಾನು. ಅಂಥವನು ನನ್ನ ಮುಂದೆಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಮಾತಾಡುವುದನ್ನು ನಾನೆಂದಿಗೂ ಸಹಿಸಲಾರೆ! ಈಗ ನಾನೇ ಕೈಯಾರೆ ಇವನ ಹುಚ್ಚು ಕೂತಿ ತಲೆ

ಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ!" ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ ಮರ್ಕಟನ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದನು.

ಜಿತಕೇತು ರಾಜನು "ನಿಲ್ಲು ಜೀವಗುಪ್ತಾ! ಇವನು ಮಾಮೂಲು ಮರ್ಕಟನಲ್ಲ. ಭ್ರಾಂತಿಮತಿ ಎಂಬ ಮಹಾತಾಂತ್ರಿಕ. ಅವನ ಗೊಡವೆಗೆ ಬಂದರೆ ನಿನಗೆ ಮರಣ ದಂಡನೆ!" ಎಂದನು ಕೋಪದಿಂದ.

ಆ ರಾಜನ ಮಾತನ್ನು ಜೀವಗುಪ್ತನು ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡದೆ, "ಇವನಾರೆಂದು ನಿಮಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನನಗೊತ್ತು. ಈ ತಾಂತ್ರಿಕ ಮಂತ್ರಿ ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಕರಡಿಕೆಗಣ್ಣಿನ ಮಂತ್ರದಂಡ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಅದಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಇವನು ಸಾಧಾರಣ ಮರಕೂತಿ ಗಿಂತಲೂ ನಿಸ್ಸಹಾಯನೇ! ನೀಚಬುದ್ಧಿಯವನು! ಇವನ ತಲೆಯನ್ನೂ ಬಾಲವನ್ನೂ ನಾನೇ ಕಡಿಯುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ತಲೆ ಹೊದರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲ!" ಎಂದು ಮರ್ಕಟನ ಮೇಲೆ ಎಗರಿದನು.

ಮಾಯಾಮರ್ಕಟನು, "ಜೈ ತಾಂತ್ರಿಕ ಗುರೋ!" ಎನ್ನುತ್ತ ಬಾಲವನ್ನು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಜೀವ ಗುಪ್ತನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬಾಲದಿಂದಲೇ ಎಳೆದೆತ್ತ, ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಅಟ್ಟಹಾಸ ಮಾಡಿದನು. ಇಡೀ ಸಭೆಯೇ ದಂಗುಬಡೆದಂತಿತ್ತು. —(ಇನ್ನು ಇದೆ)

